

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 112

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 10 de desembre del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4421/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí del 0,7% del pressupost a cooperació amb el tercer món. 4798
 - 2) **RGE núm. 4422/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del llibre "Anàlisi quantitativa del mercat laboral per sexes i edats". 4799
 - 3) **RGE núm. 5121/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de la gestió dels museus d'Eivissa de propietat estatal al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. 4800
 - 4) **RGE núm. 5125/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a la Biblioteca de Can Salas. 4801
 - 5) **RGE núm. 5127/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del futur recinte cultural al quarter d'intendència de Palma. 4802
 - 6) **RGE núm. 5122/02**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del termini per retirada dels pins caiguts arran del temporal de novembre del 2001. 4803
-

7) RGE núm. 5123/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de les normes aprovades per les diferents institucions. 4804

8) RGE núm. 5126/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya publicitària del Govern. 4805

9) RGE núm. 5118/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicitat institucional. **(Decaiguda)** 4807

10) RGE núm. 5115/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvencions per a l'adquisició d'electrodomèstics de baix consum. 4807

11) RGE núm. 5116/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eventual vessament d'hidrocarburs. 4807

12) RGE núm. 5120/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a plans de prevenció i d'emergència per al cas de catàstrofes ecològiques derivades d'accidents petrolers a les costes mediterrànies. 4808

13) RGE núm. 5117/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes agrícoles finançats amb l'ecotaxa. **(Ajornada)**. 4809

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3736/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la publicitat institucional. 4809

III. MOCIÓ RGE núm. 4458/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concessions de nous pous; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2090/02. 4817

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 4151/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm 3635/02, de conservació de la biodiversitat a les Illes Balears. 4823

Declaració institucional sobre el cinquanta-quatre aniversari de la Declaració Universal de Drets Humans per part de l'Assemblea General de les Nacions Unides. 4840

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam la sessió plenària corresponent al dia d'avui i ho farem com és habitual amb el torn de preguntes.

I. 1) Pregunta RGE núm. 4421/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí del 0,7% del pressupost a cooperació amb el tercer món.

La primera d'elles la 4421, relativa a destí del 0,7% dels pressuposts a cooperació amb el tercer món que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta deia, compleix la consellera de Benestar Social amb l'obligació de destinar el 0,7 del pressupost a cooperació amb el tercer món. I passat el temps que ha passat des de la formulació d'aquesta pregunta, hauria de dir i vol dir, per què

no compleix la Conselleria de Benestar Social amb l'obligació de destinar el 0,7% del pressupost a cooperació amb el tercer món. Especialment després de les explicacions que va donar el conseller d'Hisenda quan va presentar els pressuposts fa una sèrie de sessions, allà on va quedar palès d'una forma indiscutible, que no es dedicava el 0,7% del pressupost a projectes de cooperació.

Amb un argument que certament semblava un poc utilitarista, molts de doblers, demanava fins i tot a la diputada que duia el tema si sabia allò què es gastava en aquesta qüestió i naturalment el fet que siguin molts de doblers té una raó directe i proporcional amb allò que creix el pressupost cada any. Per tant, aquest 0,7 ha de ser el reflex de la solidaritat del poble de les Illes Balears amb els projectes de cooperació, si és molt el pressupost serà més i si és manco el pressupost serà menys. Però la pregunta queda formulada en aquests termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, primer de tot aclarir que no és la Conselleria de Benestar Social qui aplica el concepte del 0,7 sinó el conjunt del Govern. Vull dir això perquè precisament un objectiu i una fita tan important com aquesta pens que no únicament s'ha d'atribuir a la conselleria perquè és la part del Govern que la gestiona, sinó que és del Govern.

I li he de contestar que sí, efectivament es dedica el 0,7% del conjunt del pressupost, exceptuant la secció 32 que és la que està referida als ens territorials, per què? Perquè precisament els ens territorials, és a dir, els consells, apliquen després no únicament el 0,7 sinó en el cas de Menorca i Eivissa i Formentera l'1%. Per tant, s'aplica el 0,7 del conjunt del pressupost, exceptuant la secció 32.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. No coincidim amb aquest plantejament perquè no hi podem estar d'acord de cap manera. Evidentment l'obligació de dedicar el 0,7 del conjunt del pressupost de les Illes Balears, després tindrà la seva repercussió en l'administració de cadascuna de les institucions, també si vostè dóna una subvenció a un ajuntament, aquest ajuntament per ventura també dóna el 0,7 i no per això ho retreurà. Aquest és un compte que no és pot fer i no es pot fer seriosament. Si es fa seriosament no és una operació tan senzilla com vostè l'ha presentada.

Nosaltres pensam que no es dóna el 0,7, que s'ha disminuït i s'ha arribat a un 0,6 pràcticament i que per tant, queda molt enfora de la promesa de l'1% del Sr. Antich que va dir quan va començar aquesta legislatura que s'arribaria a l'1% de cooperació. Fa molt bé vostè en repartir les culpes, la culpa no només és de la Conselleria de Benestar Social, la culpa és del conjunt del Govern que no vol fer aquesta despesa, aquesta contribució i naturalment això el que posa de relleu és allò que nosaltres encara no coneixíem, encara no sabíem en què consistia el famós gir social que el President Antich va plantejar en el debat de la comunitat. El gir social del Govern era disminuir els recursos, el percentatge de recursos dedicats al tercer món.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL
(Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, vostè s'equivoca, jo no he repartit les culpes, he repartit el compromís, compromís que com li he dit és del conjunt del Govern i és el 0,7. Efectivament no és l'1%, ens agradaria haver-hi arribat, però no hi hem arribat, però és el 0,7. Miri, no únicament és el 0,7, com ja li he explicat, tret de la secció 32, sinó que suposa un increment respecte, no a l'any 99, sinó respecte l'any passat d'un 44%. Jo crec que efectivament és una dada important.

Clar vostè considera que són pocs doblers, jo també clar que sí, tant de bo fossin més. Sap vostè què hem de fer i per això hem creat els òrgans adients, de fet es va proposar en el consell de cooperació aquesta qüestió i tothom va estar-hi d'acord en defensar i consolidar el 0,7, crec que el Partit Popular que és membre no hi va assistir, crec no, n'estic segura, hauria pogut opinar sobre aquest tema. Jo crec que el que hem de fer des d'aquest compromís compartit no únicament dels membres del Govern sinó obligar i fer que la resta d'institucions apliquin el 0,7, no únicament les comunitats autònomes, no únicament els consells insulars, sinó també els ajuntaments en els quals vostès hi són i també el Govern de l'Estat, que per cert hi dedica un 0,29% del PIB i no un 0,7.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social.

I.2) Pregunta RGE núm. 4422/02, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del llibre "Anàlisi quantitativa del mercat laboral per sexes i edats".

Passam a la segona pregunta la 4422, relativa a cost del llibre "Anàlisi quantitativa del mercat laboral per sexes i edats" que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Dimarts passat en aquest plenari vaig formular aquesta mateixa pregunta Sr. President i atès que l'Hble. Conseller d'Economia no es trobava a la sala, com varen saber després tenia una roda de premsa i és cert que em va demanar disculpes quan va acabar el plenari. He de formular idò una vegada més la mateixa pregunta. I la pregunta ve donada Sr. Sampol perquè des del Partit Popular no ens sembla bé que el director d'Economia, ell mateix es publiqui un llibre del qual ell n'és l'autor.

Miri, suposant Sr. Sampol com vostè diu a la presentació que fa d'aquest treball, que aquest llibre és fruit dels esforços personals d'una única persona. Suposant idò que el Sr. Monserrat no hagi utilitzat, Sr. Conseller, per res, és a dir, que no hagi rebut cap tipus d'ajuda de la conselleria, fins i tot suposant, Sr. Conseller, que no s'ha aprofitat absolutament en

res del seu càrrec de director general per fer aquest treball, a nosaltres no ens sembla bé Sr. Conseller. Suposant i és suposar molt, però que tot això sigui així, suposant idò que el Sr. Monserrat ell únicament, sense aprofitar-se del seu càrrec i sense beneficiar-se absolutament de res de la conselleria. Nosaltres Sr. Conseller, rebutjam que un director general es pugui beneficiar i pugui publicar ell mateix el seu llibre. És per això que li demanam el cost d'aquesta edició.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé consultant la contraportada podrà comprovar que el cost unitari és de 4 euros, 1.500 exemplars són 6.000 euros, que s'han costejat a parts iguals entre la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria i la Conselleria de Benestar Social, mitjançant l'Institut Balear de la Dona.

Bé, li he de dir que les dades que s'han aportat són propietat de l'autor, el Sr. Antoni Monserrat que és el propietari de les sèries històriques que es publiquen i que naturalment amb aquest cost vostè podrà deduir que únicament s'ha pagat el cost d'impressió, perquè ni maquetació, ni concepte d'autoria l'autor ha percebut ni un sol euro. Jo crec que el que haurien de fer, si vostès fossin persones agraïdes, és agrair-li que hagi regalat la seva feina i hagi posat a disposició de la societat, d'una manera gratuïta, els seus coneixements.

Jo des d'aquí li vull agrair públicament l'esforç personal, els dies que ha dedicat a aquesta publicació i el compartir una informació que ell ha anat recopilant al llarg de la seva carrera professional amb tota la societat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sé llegir Sr. Sampol, jo li he demanat cost de l'edició, no preu. La contraportada del llibre posa preu, jo li deman cost, crec que no és el mateix preu que cost, crec, poden coincidir. Li deman el cost no el preu.

Miri, jo no crec que li hàgim d'agrair res al Sr. Director, en absolut. Crec que és ell que ho hauria d'agrair a la societat i al Govern. Miri, no crec que tothom tenguí tantes facilitats com el Sr. Monserrat per publicar els seus treballs, crec que en trobaríem molts d'autors que cedirien el seu treball amb les

mateixes condicions perquè es publicuessin. No tothom té tantes facilitats, em cregui Sr. Sampol...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver el seu temps està esgotat. Sr. Vicepresident del Govern té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé el preu és una distribució gratuïta, val 1 milió de pessetes el cost d'impremta. Per tant, ho confirm. El Sr. Monserrat abans de ser director general era una col·laborador habitual de la Conselleria d'Hisenda, cobrava 700-800.000 pessetes per aportar els seus coneixements personals al Govern perquè aquest en fes l'ús que volgués, moltes vegades es varen publicar.

Per tant, l'única cosa que hem fet ha estat continuar amb la col·laboració que a nivell professional feia el Sr. Monserrat amb el Govern, ara això sí, ens hem estalviat 7 o 800.000 pessetes. Jo insistesc en donar-li les gràcies, vostè es veu que és una persona molt desagraïda.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.3) Pregunta RGE núm. 5121/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de la gestió dels museus d'Eivissa de propietat estatal al Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Passam a la tercera pregunta la 5121, relativa a transferència de la gestió dels museus d'Eivissa de propietat estatal al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí Tur del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sap vostè molt bé les preocupacions del Grup Popular que ha tengut fins ara, sense èxit, per tal que Eivissa tengués una biblioteca pública com tenen Mallorca i Menorca. Ens va sorprendre molt el titular del *Diari d'Eivissa* que en primera pàgina i com a notícia principal diu: "el consell exigeix una biblioteca insular per acceptar la gestió dels museus estatals", diu "la reivindicació pitiüsa bloqueja la transferència". I a la tercera pàgina "Pilar Costa exigeix al Govern una biblioteca insular a Eivissa", "la presidenta admet que existeixen divergències entre el consell i l'executiu pel traspàs de gestió dels museus estatals de l'illa d'Eivissa".

La pregunta Sr. Conseller, a nosaltres ens agradaria saber la veritat, no dubtam que vostè la coneix i la dirà. Transferirà el Govern la gestió dels museus d'Eivissa de propietat estatal al Consell Insular d'Eivissa i Formentera, sense dotar la pitiüsa

major d'una biblioteca pública, com exigeix la Presidenta del consell?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Marí, d'aquest tema ja n'hem parlat en diverses ocasions, en plenari i sobretot en comissió. Crec que n'he donat una informació prou detallada, així i tot intentaré fer-ne una mica de síntesi. Primer de tot jo crec que hem de partir del fet que allò que transfereix normalment un Govern és allò que existeix, de vegades quan es produeix la transferència, per exemple es va produir en el cas d'Extremadura i Castella- La Manxa, quan es va produir la transferència d'educació, varen acompanyar la transferència d'un acord complementari que compensava aquestes dues comunitats autònomes en inversions educatives per exemple.

En aquest moment això no es planteja en relació a Eivissa i la seva biblioteca per una raó molt senzilla, existeix un acord d'aquest plenari per unanimitat, en el qual es demanava a l'Estat que assumís el cost en un 50% d'una possible nova biblioteca a Eivissa i Formentera. L'Estat, vostè ho sap, no ha estat sensible a les peticions i a les propostes que nosaltres hem fet en aquest sentit, oralment i per escrit, ja fa molts de mesos, crec que fins i tot ja era l'any 2001, per allò que diu que a cada província i es suposa que les Illes Balears encara ho continuen sent, ni correspon una de biblioteca. Per tant, una vegada més a Madrid són incapaces d'entendre el fet plurinsular de les Illes Balears. I jo crec que aquest és el darrer acord que existeix sobre el tema.

D'altra banda li vaig dir l'altre dia en comissió i ho repetesc, que la proposta que feia el Govern per traspasar els museus, concretament a Eivissa, era una proposta de molta millora del pressupost dels museus, arribava fins a un 45%, amb els mateixos índexs d'elevació respecte als pressuposts disponibles que també es feien als altres consells insulars. Per tant, jo entenc que la transferència és una cosa que s'ha de deslligar del tema de la biblioteca que és una altra qüestió. Jo crec que el tema de la transferència d'allò que existeix és un i el Govern va fer allò que li pertocava fer i que era millorar el seu pressupost per tal de fer-la més eficient al museu transferit. Després hi hauria l'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. El seu temps està esgotat. Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller miri, el passat coneixem vostè i nosaltres, però no volem parlar del passat, volem parlar del futur i volíem saber i vostè no ho ha contestat, malgrat haver esgotat el temps, si es transferiran els museus a Eivissa sense donar la biblioteca. Vostè culpa com sempre a Madrid que aquesta província de Balears amb una biblioteca en té prou, però resulta que en té dues. Quan es varen donar les transferències s'havia de d'haver fet una igualtat, no es va fer, jo no sé de qui és la culpa, però la trista realitat és que Eivissa no té biblioteca pública i vostè té a les mans la possibilitat que Eivissa en tenguí. D'aquí uns moments sentirem el que ha gastat el Govern en publicitat, part d'aquesta publicitat hauria pogut emprar-se per una cosa molt més bona, com és una biblioteca a Eivissa i Formentera. Quatre illes, un país, cap biblioteca a Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur.

I.4) Pregunta RGE núm. 5125/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a la Biblioteca de Can Salas.

Passam a la quarta pregunta la RGE núm. 5125, relativa a obres a la Biblioteca de Ca'n Salas que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Continuem parlant d'infraestructures culturals. A l'anterior legislatura es va signar un conveni entre l'Estat i la comunitat autònoma de les Illes Balears en el qual es finançava una nova biblioteca pública a Mallorca, a Ca'n Salas, em pens que estava valorada en uns 700 milions de pessetes de les d'abans.

Volem saber en quin estat es troben aquestes obres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Gornés, per cert seria interessant que el Sr. Marí a l'anterior legislatura hagués demanat a l'anterior conseller de Cultura que firmés un conveni amb l'Estat per fer una nova biblioteca a Palma i encara no han fet la d'Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, deman contestació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. Gornés, aquestes obres de la Biblioteca de Ca'n Salas, afortunadament ja estan en la seva fase final de realització, es calcula que tot just un mes l'obra pròpiament dita estarà acabada i aleshores passarem a la fase d'instal·lació de mobiliari i equipaments, que també van a compte del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports i tot seguit s'haurà de començar a produir el traspàs de tots els fons que existeixen a la biblioteca actual.

Per tal de començar a preparar-ho en aquests moments des de la conselleria, amb la direcció lògicament del centre, ja s'ha començat a planificar el trasllat i juntament amb Funció Pública ja s'ha començat a treballar en el catàleg de places que s'hauran d'incorporar a la nova biblioteca, que com sap vostè figuren en el conveni que es va signar entre el Sr. Rajoy i el Sr. Manel Ferrer i Massanet, un compromís d'incorporació de nou personal a la biblioteca. Per tant, jo diria que els tres o quatre propers mesos seran absolutament decisius de cara a tenir conclosa la biblioteca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Sr. Gornés té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La versatilitat del conseller de Cultura per contestar a aquest diputat i a la vegada, de rebot, contestar el Sr. Joan Marí i Tur, hauria de constar en els anals d'aquesta casa.

(Aldarull a la sala)

Estan un poc nerviosos avui a l'esquerra. La meua pregunta anava encaminada directament cap allò que ha intentat donar resposta el conseller. Estam contents que es vegi el final de les obres, perquè sempre és bo tenir una infraestructura cultural de primera magnitud per a l'illa de Mallorca, esperam que es faci la mateixa feina també a l'illa d'Eivissa. Però a nosaltres ens interessa molt especialment si el Govern balear pensa donar compliment a tot el contingut fruit de l'acord del conveni i molt concretament en aquestes 20 places de personal que li corresponen dotar en el Govern de les Illes Balears.

Sr. Conseller, la veritat és que jo no he pogut veure reflectit en els pressuposts on són aquestes 20 places. És a dir, veurem

que en els pressuposts de l'any 2003, segons el seu calendari, les infraestructures estaran acabades, l'equipament estarà instal·lat, però tendran gent que ho pugui gestionar? En els pressuposts d'enguany no ho he vist i m'agradaria saber si vostè ens pot indicar exactament on estan aquestes places perquè realment jo he estat incapaç.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

És evident que el conveni entre el Govern i el ministeri era molt clar. El ministeri construïa l'edifici, l'equipava de mobiliari, equipaments informàtics i el Govern de Balears assumia l'ampliació del personal existent. Per tant, jo no em planteig ni la més mínima possibilitat d'incompliment d'aquest acord que es va signar entre el conseller Ferrer i el ministre Rajoy.

En aquests moments li dic que estan treballant en Funció Pública per definir la tipologia de les places i es generaran tots els processos de convocatòria d'aquestes places i es suposa que en el moment oportú el tema pressupostari quedarà cobert, quedarà resolt.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

I.5) RGE núm. 5127/02, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del futur recinte cultural al quarter d'intendència de Palma.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 5127, relativa a inauguració del futur recinte cultural al quarter d'intendència de Palma que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El diumenge 24 de novembre varem poder llegir un reportatge a l'*Ultima Hora* de Palma, reportatge molt interessant que es titulava: "*la ecotasa abre su primer centro cultural. El president del Govern Francesc Antich inaugura con una gran fiesta el futuro recinto cultural que se construirá en las instalaciones del cuartel de intendencia situadas en el casco antiguo de Palma*".

No seré jo que posi traves perquè es gastin els doblers de l'ecotasa en adquirir un immoble cèntric i necessari també perquè es construeixi un centre cultural. Jo crec que la iniciativa, possiblement, és positiva. Però la pregunta va

dirigida un poquet a veure si era necessari posar de relleu la compra d'una forma tan increïble. No em puc resistir a llegir un mínim paràgraf. *“Mientras sonaban las rumbas interpretadas por Los Sinais, a quienes se unieron más tarde el grupo flamenco La Carmeta y Diego Amaya y con el lema Enamora't del patrimonio cultural, Antich expresó su satisfacción ...”*

Bé, la pregunta és un poc evident, no ens ha escapat un poc la mà celebrant una cosa que està molt bé la seva adquisició, es talla la cinta, el Sr. Roig que encara no és Batle de Palma ja talla la cinta, per ventura no ho podrà fer si qualche dia arriben les eleccions.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, jo crec que hi ha diferents raons, al marge de quina era la crònica i el to de la crònica. La primera raó és que inaugurar també, també vol dir iniciar un projecte. Una segona raó seria que la compra o l'adquisició del quarter d'intendència per fer un centre d'exposicions és un projecte important, tan per a la gent d'aquestes Illes, però també és un projecte important per a la gent de la barriada, perquè du una activitat cultural allà i pot ajudar a canviar la barriada. I la tercera raó, diria que la gent de la barriada que està contenta amb aquests projectes i varen creure important fer aquesta inauguració.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. En el poc temps que em queda només per mostrar la meva conformitat amb quasi tot allò que ha dit el conseller, està molt bé l'adquisició d'aquest centre i està molt bé que es dediqui a la cultura. No estic tan d'acord en què sigui necessari organitzar una festa d'aquestes característiques per dir que s'ha adquirit aquest immoble i organitzar, en el meu modest mode de veure, un espectacle d'aquestes característiques. En definitiva per fer un acte de propaganda i publicitat, tema que després en una interpel·lació ben interessant se'n parlarà i se'n parlarà suficientment.

Crec que aquest va ser un acte de propaganda, un acte fins i tot si em permet dir-ho, fent un poc de promoció del Sr. Roig com a candidat a la batlia de Palma. El Sr. Roig no hi pinta res tallant la cinta i inaugurant una cosa que encara, és a dir, varen haver de posar un plafó blanc al darrera perquè no es ves que està tot en runes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

A vostè Sr. Diputat li fa molta gràcia, a mi també em fa molta gràcia la seva reacció, la seva reacció d'una certa histèria davant una projecte de l'ecotaxa. És a dir, vostè sap perfectament, o s'hagués pogut informar de quins eren els actes que es varen fer i no només va ser aquest acte, hi va haver diferents actes, uns actes a més que encaixaven perfectament amb la barriada i jo crec que a més és important que qualsevol projecte de l'ecotaxa i això és allò que els fa mal, sigui projectes estimats per la gent, compartits per la gent que està en aquell entorn i la forma d'iniciar aquest projecte varem creure que era a través d'una festa, com s'ha fet a altres projectes, es va iniciar el de Son Real a través d'una festa i com s'aniran iniciant els altres projectes i vostès hauran de veure com la gent està contenta amb els projectes de l'ecotaxa.

I em sap molt de greu si vostès després no hi estan d'acord. Segurament em farà més preguntes, però jo li puc assegurar que també els projectes que iniciem de l'ecotaxa, a ser possible, tots aniran acompanyats d'una festa popular, perquè són projectes que la gent estima, estimarà i crec que són projectes importants per a aquest país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.6) Pregunta RGE núm. 5122/02, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del termini per retirada dels pins caiguts arran del temporal de novembre del 2001.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 5122, relativa a ampliació de termini per la retirada dels pins caiguts arrel del temporal de novembre del 2001 que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. La don per formulada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir-li que ja està modificat i concretament va sortir en el *BOIB* número 140 de 21 de novembre del 2002 aquesta modificació i diu clarament, perquè li ho puc llegir, que hauran d'estar finalitzades abans de dia 31 de maig del 2003 totes les tasques referides a retirada de soques, companatges, trituració i eliminació de les branques, conformada amb el pertinent reconeixement final de les feines.

Per tant, el que vostè demana ja està fet. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Efectivament des del Partit Popular vàrem formular aquesta pregunta dia 19 de novembre i el decret és de dia 21 de novembre. Miri Sra. Consellera, nosaltres a principis de novembre vàrem poder llegir als mitjans de comunicació que la conselleria havia retirat el 90% dels pins que havia de retirar la pròpia conselleria, és a dir, els propis de la conselleria i d'aquelles sol·licituds dels particulars. Vàrem poder llegir també en els mitjans de comunicació que eren 280.000 els pins que havien caigut, quan dins el mes de març vostè es va capficar en mantenir que eren 180.000 els pins.

Jo li he demanat Sra. Consellera, si sap ja o si vol dir, perquè que ho sap n'estic segur, quants de pins va tomar el temporal. Si vostè està en condicions de poder dir quin és el cens final, a veure si vostè no amaga la realitat, com amagava la realitat a principis de març en comissió a reiterades preguntes que va fer aquest diputat. Vostè Sra. Consellera va treure un decret allà on el termini del primer decret era dia 15 de maig, el va ampliar després a dia 15 de novembre del 2002 i ara l'ha hagut de tornar ampliar a 31 de maig del 2003.

Miri Sra. Consellera, nosaltres el que volem saber és realment quin va ser el dany que va fer el temporal, quants de pins va tomar el temporal i a més dir-li Sra. Consellera que vostè haurà hagut de menester més d'un any per llevar aquests pins. De vegades critiquen el veïnat, critiquen altres comunitats i jo crec que el primer que hem de fer és començar a fer feina dins ca nostra.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri li he de dir que vostè sap perfectament que en relació a la retirada d'arbres s'ha fet una feina magnífica per part del Govern de les Illes Balears i de la Conselleria de Medi Ambient, gràcies evidentment a la col·laboració dels propietaris i la col·laboració amb altres institucions. Crec que el Partit Popular davant un fet com el que va passar el novembre del 2001 s'hauria d'haver posat precisament al costat del Govern per intentar solucionar això, però el Govern sol ho ha solucionat sense el PP, el Partit Popular només ha fet crítiques i ha demostrat que quan hi ha un desastre i quan es produeix realment una tempesta com la del novembre sap actuar contundentment, amb claredat i si fa falta evidentment rectificant els terminis i nosaltres també hem rectificat, perquè rectificar és de savis.

Vostè, Sr. Gaspar, com sap perfectament el tema dels pins ara per ara li agradaria que fos un tema polític per treure davant aquesta cambra per dir que no s'ha fet, la feina està feta i ho sap perfectament. Més d'un 98% dels arbres estan retirats i esperem que els que no s'ha retirat que són degut que els propietaris fins i tot encara no ho han pogut fer. Nosaltres, ho vull repetir, amb la col·laboració i la demanda dels propietaris hem allargat aquest decret i aquest termini, per què? Perquè necessiten més temps perquè hi ha problemes i quan hi ha problemes s'han de cercar solucions, esperem que vostès, el Partit Popular, actuïn igualment a nivell de l'Estat espanyol amb el tema del Prestíge, com sap que desgraciadament no és així.

Per tant, dir-li que jo no tenia aquesta pregunta, quants de pins m'ho pot demanar a la propera sessió si vol, li ho diré exactament. Dir-li que exactament el 99% de les finques públiques de les quals nosaltres teníem la competència de llevar està fet, i que de la resta està pràcticament fet més d'un 90%. La resta esperem que els propietaris continuïn col·laborant com han col·laborat fins ara, i vostès, senyors del PP, quan hi ha un desastre el que han de fer és posar mans a la feina i, sobretot, juntar esforços amb el Govern, que és el que haurien d'haver fet, i no fer crítiques a una feina magníficament ben feta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.7) Pregunta RGE núm. 5123/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de les normes aprovades per les diferents institucions.

Passam a la setena pregunta, 5123, relativa a efecte de les normes aprovades per les diferents institucions, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, i pregaria al Sr. Oliver i a la consellera de Medi Ambient que dirimeixin les seves diferències en el ple, no en els escons.

Tomi-li a preguntar. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. La pregunta diu així: Pensa el president del Govern que les normes aprovades per les diferents institucions afecten per igual tots els ciutadans?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Sí, Sr. President. Sí, com no pot ser d'altra manera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. He de dir -sense que això sigui un precedent- que coincidim perfectament amb el que acaba de dir el Sr. Conseller d'Interior. Efectivament, les normes afecten i, per tant, vinculen tots els ciutadans. Per tant estic convençut, també, que el conseller compartirà la preocupació d'aquest diputat i de tot el Grup Popular quan veu que hi ha responsables polítics, persones amb responsabilitat executiva, que no només incompleixen la llei; a més, i per fer-ho encara més gros, incompleixen lleis, o normes, millor dit, normes que han dut al ple de la seva institució proposant-les personalment, i que quan se'ls ha advertit que aquesta norma és massa dura s'han rigut de l'oposició.

Llavors resulta que l'agafen i l'incompleixen, clarament, i el que preocupa, jo crec, i indigna més als ciutadans, no és tant l'incompliment en general de la norma, sinó aquest fet que li dic, que és que la persona mateix que l'ha proposada que l'incompleix i, sobretot, que llavors hi hagi declaracions de polítics que estiguin relativitzant aquest compliment. "No, és que com que ningú no la compleix, home, per què l'ha de complir ell?". Idò jo li ho diré, Sr. Conseller: Perquè resulta que consellers de responsabilitat n'hi ha un, sobre aquesta matèria concreta, i en canvi ciutadans n'hi ha molts, i el que no pot ser és que els ciutadans de les nostres illes se n'adonin o vegin, encara que sigui fals, però jo crec que no ha de ser així, vegin que resulta que els polítics són de diferent classe. Ara resulta que els polítics podem passar, si és diu així, podem deixar de complir la llei que nosaltres mateixos feim, però els ciutadans no. És a dir, que allò que a nosaltres ens convé ho hem de fer, i ho hem de privar als ciutadans.

Jo crec, Sr. Conseller, que la responsabilitat del Govern i des de la institució en què vostè està, valdria la pena exhortar tots els polítics, totes les persones que tenen responsabilitat política perquè això no passi, perquè tots complim estrictament

la llei, i perquè el que té responsabilitat de fer complir la llei la faci complir fins i tot a ca seva mateix.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Interior, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Continuant amb el to de la seva intervenció li diré que estic d'acord. Crec que els que ens dedicam a la cosa pública hem de ser un exemple cap a la resta de la ciutadania, i per tant crec que aquest és un bon punt de partida i el compartesc amb vostè.

De totes formes li faré alguna precisió. Jo no entraré en una qüestió puntual amb una referència que fa vostè, però li diré dues qüestions. Una: una part de la crítica ve donada pels batles o per un ajuntament que presideix el Partit Popular des de fa molts d'anys i era el que tenia la responsabilitat política de vetllar per la legalitat urbanística. Segona: fa una afirmació que no entraré aquí a rebatre, que és un aspecte que infringia una norma que havia dictat aquesta persona, ell mateix; no és veritat, però vostè té els mecanismes per fer-ho.

De totes formes aprofitaré aquest lloc de parlamentari de diàleg per fer-li una reflexió. La reflexió és la següent: crec que en política no tot val, i per tant s'ha de buscar la crítica i demanar les responsabilitats polítiques quan així correspongui, però crec que hem de deixar de fer, perquè creim que feim un flac favor a la democràcia, quan entrem en una guerra sense pietat, sense mirar quin és el mecanisme, i li diré amb aquest to que no posaré cap exemple. Potser alguns voldrien que amb la meua intervenció començàs a tornar posar elements com el que vostè ha posat; n'hi podria posar un que li afecta, a vostè, i no ho he fet perquè simplement no volia, en un tema que crec que volia fer una reflexió al Partit Popular, no volia caure en un aspecte o posar un exemple que vostè coneix perfectament perquè l'afecta directament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior.

I.8) Pregunta RGE núm. 5126/02, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya publicitària del Govern.

Passam a la vuitena pregunta, 5126, relativa a campanya publicitària del Govern, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

(Conversa inaudible)

Té la paraula, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, m'agradaria saber com el Govern balear pot explicar la similitud entre una campanya del Govern balear que es diu "Tots junts ho feim possible", i una campanya del Partit Socialista Obrer Espanyol que es diu "Tres anys de progrés". Com pot explicar el Govern aquesta similitud -mateix color, mateixa tipologia- d'aquestes dues campanyes publicitàries?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Salom, és molt fàcil d'explicar el que vostè diu, com li puc explicar que la campanya de TUI és semblant a la que vostè ha plantejat; com li puc explicar que la campanya de la Direcció General de Trànsit és semblant, i en aquestes dates tot, a la que vostè ha plantejat; com li puc explicar que la campanya de Dènia és semblant; com li puc explicar que el Ministeri d'Agricultura té una campanya semblant; com li puc explicar que Oasis Hotels té una campanya semblant; com li puc explicar moltes d'altres que tenc aquí, Cambra de Comerç...

(Remor de veus)

No, les podeu mirar totes, estan totes aquí, no tenim cap problema. Per tant, Cambra de Comerç, l'agència de publicitat ADA, Benetton i Generalitat de Catalunya.

Miri, la veritat és que vostès volen trobar ossos al lleu. Si hi ha uns dissenys publicitaris que es fan i en aquests moments aquests dissenys publicitaris marquen una línia, que és la línia que vostè veu, en aquests moments de campanyes que es fan, miri, el dissenyador publicitari que va fer la nostra campanya, la campanya del Govern, l'únic que va fer va ser cercar la moda en aquest moment de les campanyes que s'estan fent en tots els temes de publicitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. És que són la mateixa, eh?, és el mateix, és exactament el mateix. Anuncia el Govern i anuncia el PSOE exactament el mateix, la mateixa imatge; no és que s'assemblin, és que és calcat, és calcat, Sr. Garcias. Això és utilitzar uns doblers públics per confondre l'opinió pública. La

imatge és la mateixa, les similituds són clavades. Això crea confusió dins l'opinió pública, dins els ciutadans, entre el que fa el Govern balear emprant doblers públics, i el que fa el Partit Socialista Obrer Espanyol amb els seus doblers particulars. Volen confondre la gent.

Això no és correcte. Això, Sr. Garcias, és una vergonya, perquè estan utilitzant els doblers de tots els ciutadans en benefici del seu partit. Això no és correcte. Hi ha una imatge subliminal clavada, clavada. Això és una manipulació dels doblers públics en favor del Partit Socialista.

Supòs que en tota aquesta campanya, tant la del Govern com la del seu partit, el Sr. Xavier Tudela o el Sr. Xavier Roig, qualsevol d'aquests, ens és igual, suposam que estaran darrere tot aquest muntatge, i el que ens estranya és que aquí en principi es diu "Tots junts ho feim possible", tots els partits del pacte; després aquí vostès ho capitalitzen i ja només és el PSOE. PSM, Esquerra Unida, Unió Mallorquina, què en pensem, d'això? No diuen res? Claudiquen i callen davant aquesta utilització dels doblers públics? Això és el progrés en aquesta comunitat amb tots vostès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Salom, la veritat és que si no fos que té el cinisme més gran d'aquesta cambra...

(Remor de veus)

...seria difícil, com que la conec, seria difícil reprimir-me les ganes que tenc de dir-li tot el que li diria. La veritat...

(Més remor de veus)

No, no, no, perquè jo pens... No, no es preocupin, perquè jo... Els ciutadans ho saben, els ciutadans saben que vostès, el Partit Popular, són responsables de moltes institucions, i quan no estan a una l'únic que fan és demagògia. Els posaré un exemple: vostè, per què no explica això al batle de Palma, que en els tascons que fa l'Ajuntament de Palma amb la seva veu, hi ha la mateixa veu de la persona que fa els tascons del PP i que van darrere?

(Algunes aplaudiments)

I fa un any que ho fan. Home!, aquest cinisme la veritat, què deu fer el Partit Popular? Escolti... (...) aquests dies sortia a la premsa: 350 fotos fetes en un dia del Sr. Matas s'enviaven a...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència, el seu temps està esgotat.

(Aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 5118/02, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a publicitat institucional.

La pregunta número 9 està decaiguda per absència del diputat que la formula.

I.10) Pregunta RGE núm. 5115/02, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvencions per a l'adquisició d'electrodomèstics de baix consum.

I passam a la número 10, 5115, relativa a subvencions per a l'adquisició d'electrodomèstics de baix consum, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. En temes d'estalvi energètic moltes vegades són petites mesures les que sumades aconsegueixen realment fer una acció important. Jo crec que conec com ha anat funcionant aquesta campanya per alguns dels usuaris, però m'agradaria que des de la mateixa administració, que al final és la que té una visió completa de com això ha funcionat, es fes una valoració i, a més, i aprofit per estendre la pregunta, quines altres actuacions en aquesta mateixa línia té previstes la mateixa conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Innovació Tecnològica, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Gràcies, Sr. Crespí. Senyores i senyors diputats, aprofit els dos minuts i mig de temps que tenc, si no ho record malament. Miri, l'inici de la pregunta és perfecte en el sentit que hi ha el pla director sectorial energètic i, per tant, un dels eixos importants que té el pla és l'estalvi...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, acosti's una mica el micròfon.

EL SR. CONSELLER D'INNOVACIÓ I ENERGIA (Príam Villalonga i Cerdà):

...i vostè diu que aquesta és una petita mesura. Jo diria que no. Evidentment és una petita mesura perquè la incidència que té a l'estalvi, sobre 5.350 electrodomèstics que hem pogut, diguem, subvencionar, col·locar, que en definitiva els ciutadans d'aquesta comunitat han adquirit a causa de la promoció que això ha tengut, tenen una incidència relativa, però el més important d'aquesta campanya era el segon objectiu, que és el de difondre, donar a conèixer, jo diria que fins i tot no solament als ciutadans, sinó a molts de comerciants, l'existència d'uns electrodomèstics tipus A -hi ha el tipus A i el tipus B, que són els més eficients; únicament l'hem feta en relació al tipus A- i per tant això ajuda a conèixer i a tenir aquesta sensibilització en general. Això va acompanyat d'una sèrie d'anuncis en aquest sentit que acaben de completar la campanya. Per tant, una campanya inclosa dins el pla director, i ara ràpidament li faig un petit balanç.

5.350 electrodomèstics; havíem fet una previsió de temps que no era possible saber exactament, fins a mitjan desembre, la primera setmana de desembre... Bé, a mitjan novembre es va exhaurir el pressupost de 481.500 euros, el que vol dir els 5.350 electrodomèstics per 90 euros de subvenció per a cada un. He de dir que en aquest moment ja s'han pagat 4.719 bons dels que s'han repartit, i jo qualificaria d'un èxit en conjunt també el control i la gestió d'aquesta campanya, que era complexa. Hem hagut de tenir la col·laboració imprescindible d'unes entitats financeres, de més de 200 comerciants que s'hi han adherit, i aquest és un poc el balanç.

Per illes li he de dir que el 77% d'aquestes electrodomèstics s'han col·locat a l'illa de Mallorca, el 13% a Menorca i el 10% a les illes d'Eivissa i Formentera.

La darrera part de la seva pregunta: què farem en un futur? Tenim una partida semblant ja dins el projecte de pressuposts per a l'any que ve. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Innovació Tecnològica. Sr. Crespí, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 5116/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eventual vessament d'hidrocarburs.

Passam a la pregunta número 11, 5116, relativa a eventual vessament d'hidrocarburs, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Interior, l'enfonsament del Prestige ha derivat en un dels majors desastres ecològics de la història de Galícia i, fins i tot, d'Espanya. Per evitar-ho cal arbitrar controls

i exigències per a aquests vaixells de càrrega. Els acords del Consell de Ministres d'Energia i Transports del passat 6 de desembre o la mateixa reunió d'ahir del Consell de Ministres de Medi Ambient, poden donar resposta en matèria de seguretat marítima per a aquesta propera cimera a realitzar a Copenhaguen aquest mateix mes de desembre, però són en tot cas necessàries mesures de prevenció i organització, una reacció ràpida de les autoritats davant una situació d'emergència com la que s'ha produït.

És per això que aquesta diputada demana al Govern de les Illes Balears per aquestes actuacions previstes davant un eventual vessament d'hidrocarburs a les nostres illes. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Amer. Por el Gobierno tiene la palabra el conseller de Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja el conseller d'Hisenda, en el debat de fa unes setmanes, va presentar un projecte d'inversió que havia realitzar el Govern de les Illes Balears, que era sobre un pla de contingència sobre el vessament d'hidrocarburs a la mar. He de situar aquest pla, que respon a una sèrie de preguntes: Què pot passar?, què s'ha de fer?, qui ho ha de fer?, i com s'ha d'actuar?

Li diré una qüestió perquè no en tenguí cap dubte cap diputat. Aquest conveni, aquest pla, es va començar a treballar el primer trimestre d'aquesta legislatura. Per tant que ningú ho qualifiqui com que el Govern se'n recorda quan a altres indrets estan patint. Vàrem firmar el 21 de desembre del 99 un conveni per començar a treballar en el que ha de ser el pla de contingència de les Illes Balears, que contempla, entre altres aspectes, la cartografia, la ubicació de les platges, el seu estat, l'inventari de cada una d'elles, el disseny per ordenar i seleccionar barreres de contenció d'hidrocarburs, etc., etc. En aquests moments estam a l'espera de fer una de les parts d'aquest pla de contingència, que és la protocolització de com han d'actuar les diferents administracions públiques. Per això serà imprescindible que l'administració de l'Estat, la comunitat autònoma, els consells insulars i els ajuntaments facem un esforç per optimitzar els recursos i que quedi totalment protocolitzat.

Però, a més, vull anar més enllà. Després, i essent l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol que ha començat a treballar en plans de contingència per a vessaments a la mar, ens vàrem posar en contacte i a disposició de l'Estat, del Ministeri d'Interior, per oferir tot el pla i tot l'estudi que nosaltres havíem realitzat, així com a la Junta Gallega a través del conseller de Justícia i el conseller de Pesca. Els he de dir que les dues propostes que vàrem fer, tant de treballar amb el

pla de contingència com d'enviar persones de les Illes Balears a treballar, han rebut una atenta carta de l'Hble. Conseller de Pesca que diu: "*Deseo agradecerle muy sinceramente su apoyo y solidaridad ante el desastre ocasionado por el accidente del buque Prestige. Damos traslado de su ofrecimiento a la Delegación del Gobierno de Galicia*". Per tant, el Govern de les Illes Balears, des de la solidaritat està esperant...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sra. Diputada? Gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 5120/02, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a plans de prevenció i d'emergència per al cas de catàstrofes ecològiques derivades d'accidents petrolers a les costes mediterrànies.

Pasamos a la pregunta número 12, presentada por el Hble. Diputado Sr. Joan Buades i Beltran, que tiene la palabra.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és una pregunta per al responsable autonòmic en matèria d'interior, perquè a les Balears vivim la impressió, fins a l'accident del Prestige, que no podia passar res aquí. La diputada socialista que m'ha precedit ja ho deia, és a dir, hi pot haver un accident producte d'un vessament d'hidrocarburs aquí. La competència és bàsicament estatal i probablement transestatal amb la Unió Europea en qüestions de seguretat marítima, i nosaltres estam molt preocupats, primer, perquè fins fa molt poc no se sabia que hi hagués aquest risc i no es reconeixia a nivell públic, i la segona i molt més important és si el nostre govern sap res del que té previst Madrid, l'administració estatal, a les Illes Balears, a la mediterrània occidental si passàs una crisi així. A nosaltres ens agradaria saber si ha estat consultat el nostre govern, si el nostre govern coneix que hi hagi algun pla i, en aquest sentit, si podem estar segurs o no podem estar segurs a les Balears del fet que, si passa res, algú ha previst minimitzar el risc i prevenir-lo, si és possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Por el Gobierno tiene la palabra el Sr. Conseller de Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, li he de dir que no hi ha hagut cap comunicació oficial a través del Govern de l'Estat al Govern de la comunitat autònoma. Li he de dir que sí que és veritat que a l'última trobada de Protecció Civil a nivell d'estat, que hi van participar totes les comunitats autònomes i l'Estat a través de la Direcció General de Protecció Civil, es va fer per primera vegada i a

suggeriment de la comunitat autònoma de les Illes Balears un debat sobre plans d'actuació per vessaments a la mar d'hidrocarburs, per la preocupació que teníem des del Govern de les Illes Balears de possibles vessaments i la repercussió que pot tenir en l'economia i en el nostre medi ambient. Per tant varem fer aquest plantejament i sí que és cert que hi ha hagut algunes actuacions, com és el *borrador del Plan nacional de servicios especiales de salvamento* i una ordre del Ministeri de Foment, però que avui només està en fase d'elaboració i que no hi ha cap norma aprovada, ni consensuada, ni sense consens. Per tant, tots considerem la necessitat que hi hagi una norma on s'estableixin d'una forma clara els protocols perquè se sàpiga en quina mesura ha d'actuar cada comunitat autònoma.

De totes maneres li he de dir que el pla de contingència de les Illes Balears començarà a treballar a fi de poder tenir protocolitzats tots els recursos materials i humans que tenen les Illes Balears, i mostrarem una vegada hagi passat tot el tema del Prestige tornar a plantejar dins la normalitat de les reunions de Protecció Civil que es fan a tot l'Estat, que es tornin convocar i que es prenguin mesures perquè es pugui actuar en vessaments a la mar d'hidrocarburs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Òbviament he de felicitar el Govern de les Illes Balears i el responsable d'Interior per aquesta feina que, com ha dit ell, ve des de principi de legislatura per dotar les Balears d'un pla de contingència en cas de crisi màxima per aquest supòsit. Però efectivament vostè m'ha reconegut que a dia d'avui Madrid no té en vigor cap pla d'emergència, ni cap pla de prevenció per a una crisi similar a la mediterrània occidental que ens pogués afectar i, si el té, el Govern no el coneix, és a dir, que estem en la desempaia absoluta. Aleshores jo crec que això és una mostra més del desprestigi d'una administració a Madrid, que és incapaç d'entendre quin és el concepte de seguretat modern que ha d'incloure aquests riscos, i que els govern regionals afectats han de ser part de la solució i no ignorar-los en el problema.

Crec que les Balears estan desempaïades, el Govern s'està cobrint de desprestigi, el Govern central, i el Govern balear, amb les competències que no té, està intentant fer alguna cosa des de fa estona perquè, si passàs res, fos el menor possible. Crec que és una vergonya que en aquestes alçades les Balears puguem conèixer un responsable regional del nostre govern que Madrid ni s'ha dignat a dir-nos si té un pla, ni d'emergència ni de prevenció, i que si demà passa res se'n renti les mans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Sr. Conseller...

I.13) Pregunta RGE núm. 5117/02, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes agrícoles finançats amb l'ecotaxa.

La pregunta número 13 está aplazada en tiempo y forma por el Gobierno.

II. Interpel·lació RGE núm. 3736/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb la publicitat institucional.

Por tanto, pasaríamos al segundo punto del orden del día, que es la interpelación número 3736, presentada por el Grupo Parlamentario Popular, relativa a la política del Gobierno de las Islas Baleares en relación con la publicidad institucional. En nombre del grupo parlamentario tiene la palabra el Sr. Joan Huguet.

(Petita pausa)

Tiene la palabra, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, regeneració democràtica i impuls autonòmic. Aprovar i remetre al Parlament una llei reguladora de les subvencions que desenvoluparà els principis d'objectivitat, publicitat, concurrència, igualtat i transparència. No sabem si era en aquesta legislatura o per a quan. Res no se sap ni res s'ha informat al respecte, i falten cinc mesos, més concretament jo diria que falta un mes i mig, perquè ara estam abocats al debat de pressupost i per tant res ja no es pot fer fins al mes de febrer.

"Tots junts ho feim possible". Uns més, uns menys. Els que fan possible aquesta campanya que fa poc denunciava la meua companya són vostès, senyors del Govern. Amb quin objectiu? No he estat capaç de trobar-lo. La veu de les emissores, preciosa; na Bel, na Guida, en Jaume, en Toni, en Bernat, en Joan, n'Andreu, tots junts ho feim possible. Molt bé. Què és el que feim possible tots junts? Quina informació es dona? De què es consciència els ciutadans del que feim possible? Són preguntes que queden enlaira.

"Enamora't". Jo li confés que estic molt enamorat, i que com a bon peixos som molt enamoradís, no fa falta que m'ho diguin. "Veni a celebrar-ho". Què hem de celebrar? La inauguració, el futur, la proposta del que farem? Què hem de celebrar?

"Com veus només falta el nom". Què veig?, quin nom falta? No, no són invents. "Com veus només falta el nom", i açò no és una foto d'un hospital, és tret de l'ordinador d'un projecte d'un hospital. Falta el nom; només falta el nom? I els malalts poden anar ja a l'hospital independentment que no hi hagi nom, o no hi poden anar? És una campanya publicitària.

Parc Bit. Primera, segona, tercera..., quantes inauguracions fan falta? Perdoni, Sr. Garcias, van sobrar o no botifarrons?, o en van faltar? Es tractaria de saber-ho per saber si s'ha computat també en tota aquesta campanya.

"Tenim les eines per millorar-ho". Jo, d'eina, aquí no en veig cap ni em diuen quines són. Millorar què?, el paisatge?, l'entorn natural?, el patrimoni? Què? "Gràcies". De res, Sr. Conseller.

(Rialles)

O com quan érem petits: a Déu siguin dades. He d'anar a comprar una rentadora, he d'anar a comprar un rentaplats; mirarem si els comptes ens surten, ens regalaran 90 euros. Perfecte.

En definitiva, jo em resistesc a emprar segons quins tons perquè no va amb el caràcter, però vostès em duen a un terreny, han duit a un terreny el tema de la publicitat sense precedents a cal altra institució ni a cap altra comunitat autònoma, i tractaré d'argumentar-ho.

Vostès estan contínuament publicitant una mentida darrera l'altra, estan fent un autèntic malbaratament dels doblers públics, estan fent un tipus de publicitat totalment antidemocràtica i sense participació de ningú, estan duent un total obscurantisme sobre com s'han de planificar aquestes campanyes, i han tirat per terra totes les garanties mínimes de publicitat, de transparència, d'igualtat entre tots els que hi puguin participar. Aquests titulars, aquesta campanya, si no fos per aquest to i per aquesta hora, jo li diria que és un autèntic insult a la intel·ligència dels ciutadans de les Illes Balears.

He pogut comptabilitzar, via *Butlletí Oficial* de la comunitat autònoma i amb les informacions esbiaixades que he rebut del Govern balear, que des que vostès hi són ja duen 4.000 milions de pessetes, 4.000 milions de pessetes gastats en publicitat. Què podríem fer amb aquests 4.000 milions de pessetes?

(Remor de veus)

Per exemple, i allà diuen la biblioteca, no, seria molt grossa; doncs, miri, podrien donar 100 ajudes de 40 milions de pessetes a 100 municipis menors 2.500 habitants, podrien donar. Què podrien fer? Podrien subvencionar el 50% del transport aeri durant 4 anys als ciutadans. Què podrien fer? Podrien fer, la Conselleria de Sanitat, 100 equipaments sanitaris bàsics; podrien comprar 10.000 equips d'ordinador, amb tots els seus complements, per a 10.000 estudiants d'aquestes Illes, o equipar totes les escoles de suficients ordinadors, aules específiques. Podrien construir 400 places de geriatria i 10 anys de manteniment, no la construcció, 400 i 10 anys de manteniment. I d'açò n'és responsable directe el president, que no hi és; que està amb altres interessos, que jo no diré avui en aquesta Cambra, i que, supòs que amb tota la seva bona voluntat, està per defensar els interessos dels nostres ciutadans, i per tant, no li recrimin, no ho compartesc, però no li recrimin; però el responsable directe és el Sr. President. Que

té un col·laborador necessari, jo ho lament molt, l'eficàcia i eficient conseller d'Economia i Hisenda, però és col·laborador necessari, amb el que mira ell la pesseta sembla mentida que se li hagin pogut escapar 4.000 milions de pessetes d'aquesta manera.

I per què açò? Perquè cadascú es construeix el seu castell i en el seu castell el primer que hi ha a l'entrada és un bon mirall per mirar-se, el conseller de torn, en un acte de narcisisme pur: què bo que som, açò faig, i si no ho faig diré que ho faré. Açò és el 80% de les campanyes. Però no es preocupin, senyores i senyors consellers, no se preocupin, no podia faltar, ja no està en el Govern, automàticament es posa la túnica i ens apareix el mulah Grosske, diu "uep, això no pot anar així!", proposició no de llei *al canto*, perquè el Govern presenti una llei de publicitat. I aquest senyor? Açò li diuen: *alta traición*; mentre ell hi era, compartia; ara que no hi és, el bonet de la pel·lícula. Miri, jo no li diré, perquè no hi és, jo no li diré el que li va dir el Sr. Sampol, que sigui una verge vestal, però un mulah ho és, un dirigent espiritual de la consciència col·lectiva del pacte de progrés; proposició no de llei perquè facin el que ell hagués pogut impulsar des del Govern, quina barra! I els agrada que jo ho digui açò, eh!; perquè ho pensen, però no ho diuen. Quina barra!

(Petit aldarull a la sala)

Bé, i amb aquesta proposició no de llei, ell proposa, anant amb aquest llenguatge, *Yon kipur*, que és, textualment, ens perdonam tots i començam de nou; el *Yon kipur* és açò, una aturada en el camí, comencem de nou i farem les coses ben fetes. Miri, tanta deslleialtat jo crec que vostès l'han de posar a la llibreta, supòs que no tenen la *llibreta azul*, la deuen tenir vermella o de diversos colors o de color de l'arc iris d'Agata Ruíz, no ho sé, però sigui la llibreta que sigui aquesta deslleialtat ha d'estar escrita.

I anem per parts, perquè no es pot dir que no al que és una evidència, jo no duc aquí, Sr. Conseller de Presidència, ni una dada econòmica que no tenguí el seu suport en el butlletí oficial de la nostra comunitat, quan ja està fet; per tant, no me pot dir que no ha gastat 4.000 milions de pessetes. Estan gastats, 4.000 milions de pessetes en publicitat en menys de tres anys i mig, açò és el que jo he pogut trobar en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, no sabem què hi ha per davall, que n'hi ha molts més, i per descomptat les partides que venen en els pressuposts de rialles. Jo, al meu amic Sr. Bayona, el felicito, perquè en sap un estona llarga, sap treure d'on no n'hi ha, sap treure d'allà on no n'hi ha i les du pel camí que ell vol. Presidència, me pot explicar vostè per què són els 300 milions de pessetes de serveis generals i comunicació del Govern, data 4 del 2 del 2000? Fa una estona, Sr. Conseller, vostè deia que estan en línia amb el que és la creativitat publicitària, perquè és el que fa tothom; i vostès s'han gastat 40 milions de pessetes a crear aquesta imatge publicitària? Si ja estava creada, per què s'han gastat 40 milions de pessetes? Açò hi és, açò hi és.

(Remor de veus)

No, jo no ho dic, perdoni, Sr. Conseller, jo li donaré el butlletí oficial, esperi li agafaré la referència, només faltaria, que aquí no estam per dir ximpleries; data, apunti: 8, del 3 del 2000, apunti; ho trobarà. Per tant, no me vengui que no és així. 85 milions de pessetes per difondre la gestió del Govern, dia 1 del 7 del 2000, 85 milions. 150 milions -vol dir que aquell any encara no havien fet prou feina, com que ara n'han feta més, han doblat les partides-, 150 milions de pessetes de dos anys de gestió de Govern. Jo he anat a repassar a veure què publicitaven, no he trobat res de la gestió.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

91 milions de pessetes en sensibilització i cohesió social i cultural, 90 milions; quina cohesió social i cultura? Quin és l'objectiu, quin és el resultat? No l'hem vist. Presidència, tot sol, s'ha gastat 811 milions de pessetes en publicitat. Turisme, 653 milions de pessetes. Medi Ambient, 403 milions de pessetes. I així podríem continuar, però ja m'han cridat a l'atenció.

Per si açò no fos poc, tenim a Medi Ambient que també en aquest assumpte es gasten doblers: 60 milions de pessetes de campanya d'estalvi de consum d'aigua, me sembla bé quan estam en sequera, però ara anam banyats fins a la soca, no, no; 40 milions més d'una altra campanya, 70 milions més d'una altra campanya, tres campanyes d'estalvi d'aigua han costat 170 milions de pessetes, tres campanyes.

EL SR. PRESIDENT.

Acabe, Sr. Huguet, por favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Eh, i 150 milions de pessetes per a recollida selectiva. Com quedam, açò que no ho fa el consell insular? Perquè jo tenc aquí una pàgina publicitària del Consell Insular de Mallorca de recollida selectiva, qui la fa dels dos a veure? Qui la fa?

Vaig acabant, Sr. President, només un minut i li promet que acab. En economia, Sr. Sampol, economia, li he de reconèixer que almenys hi ha hagut un objectiu que era visible, que era el consum de producte balear, jo açò li reconec i per tant no me cauen els anells de reconèixer-ho; però vostè creu que per fer aquesta campanya es varen haver de gastar primer 25 per crear l'eslògan de producte balear, 25 milions de pessetes? 69 milions de pessetes en el 99; 70 milions de pessetes en el 2000; 25 milions de pessetes més en el 2000; en total vostès s'ha gastat més 200 milions de pessetes en campanyes publicitàries. Açò sí, ens ha recomanat que beguéssim suc de taronja, perfecte perquè va molt bé pel refredat, açò és perfecte, açò per descomptat que miri per la nostra salut està molt bé.

I acab, li promet ja de manera definitiva, Sra. Consellera, respectada i apreciada Sra. Salom, me podrà informar o podrà

informar el seu company que m'informe aquests 300 milions de pessetes de publicitat, partida única, hauran de gastar 300 milions de pessetes en una campanya de conscienciació social i participativa en el nou sistema sanitari, pendent d'adjudicació final, 300 milions de pessetes, per accomplir quin objectiu?

Senyors del Govern, entonin un *mea culpa*, duuguin aquí com més aviat millor la llei de publicitat i compleixin els compromisos que varen adquirir davant la societat, perquè vostès l'únic que han fet ha estat un malbaratament permanent de doblers públics per explicar l'inexplicable i per vendre el que encara no han fet.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Para contestar, tiene la palabra el Sr. Conseller de Presidencia.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, la veritat és que vostè i jo hem mantengut molts de debats, sempre una interpel·lació que vostè feia tenia una finalitat d'anar cercar solucions o d'aportar determinats temes, aquesta veig que no en té cap, perquè ha tret el seu vessant més demagog del polític, i me sap greu. Però li he de dir que estic molt content de poder contestar aquesta interpel·lació que vostès han plantejat i crec que és una interpel·lació que va molt bé perquè la cambra conegui en quina situació ens trobàvem i en quina situació ens trobam en aquests moments.

I li he de dir que l'any 99 no hi havia res, no hi havia cap marc normatiu, no hi havia cap decret, no hi havia cap ordre, no hi havia cap regulació específica per poder dir com es gastava, durant setze anys, la publicitat del govern del Partit Popular. I el que sí li puc dir és que quan vàrem arribar al Govern, va a sortir a tota la premsa, que havíem trobat molts pocs papers, molts pocs papers vàrem trobar al Consolat, ara sí vàrem trobar una carpeta ben plena, ben voluminosa i ben nodrida d'un caramull de factures de publicitat per pagar i que pujava més 180 milions de pessetes; factures sense cap tipus de justificació prèvia, cap expedient, no constava qui havia encarregat la feina; factures que no estaven acompanyades ni d'un sol foli de l'administració, estic parlant de 180 milions de pessetes; factures que, per pagar-les, haguérem de fer una certa investigació administrativa, la gran majoria d'empreses digueren que la publicitat l'encarregaven directament per telèfon, cap paper, ni la més mínima documentació. Idò, a la pròxima legislatura, el nou govern que entrarà no trobarà res d'això, ho trobarà tot en ordre.

(Remor de veus)

Miri, efectivament, la primera cosa que vàrem haver de fer, va ser posar ordre administratiu i transparència dins un

entramat obscur, caòtic i interessat, que vostès varen deixar en matèria publicitària. Per això, el mateix any 99 convocàrem un concurs públic, un servei general de publicitat i comunicació del Govern que dóna cobertura a totes les conselleries, per a la gestió i contractació d'anuncis en paquets inferiors a 39.000 euros, les campanyes de més quantia es fan per concurs individual. Li puc dir, vostè xerra de 4.000 milions de pessetes, no se preocupi, només aquest servei en costa al Govern de les Illes Balears 500 milions cada any, ja són 2.000 milions, i això és per concurs, transparència, totalment, i vostè ho coneix perquè tot surt al BOIB, només això, aquest concurs públic costa 470, si no vol 500, 479 milions de pessetes anuals, i xerr amb pessetes perquè la vàrem començar en pessetes i ara en euros no m'ho faci dir.

Per tant, això què fa? Això fa que cada anunci, per petit que sigui, té el seu full d'encàrrec, la seva autorització, la factura i el comprovant que ha estat publicat. Això ja funciona com toca. Com sempre, hauria d'haver funcionat, no com funcionava al seu temps. Tenc a la seva disposició tot un seguit d'iniciatives publicitàries fetes abans del 99, amb procediment negociat i sense publicitat, insistesc, sense publicitat. Trobarem coses molt curioses, només en mencionaré algunes, però l'expedient és ben gruixut, el tenc aquí i el podem repassar, si vol; de la famosa campanya de les DOT hem trobat factures que només en el primer semestre del 99 pujaven més de 90 milions de pessetes. En el BOIB, que és el que ha de servir per a la publicitat i coneixement dels ciutadans, hi figurava una campanya de 24, misteris de l'administració, però la despesa es va multiplicar per 4, però no ho va conèixer més qui ho varen manipular. Factures, francament, en trobarem moltes; factures de retransmissions televisives, de conferències del Sr. Matas, factures de 2 milions de pessetes cadascuna; això de pagar retransmissions televisives de conferències era una moda molt a l'ús, es va arribar a pagar-ne, escoltau bé, fins i tot dels llavors ministre Mayor Oreja, que imagin que devia dir coses molt interessants perquè va pagar la comunitat autònoma aquesta retransmissió; factures, factures, escoltin, escoltin...

(Remor de veus)

... factures de lloguers de satèl·lits, perquè quan el Sr. Matas viatjava a l'estranger, sobretot als països de Sud-Amèrica, s'havia de donar la informació televisiva tot d'una. Factures d'entrevistes al Sr. Matas a diversos mitjans de comunicació durant els mesos d'abril, maig i juny del 99. Com vostè deu recordar, les eleccions foren en el juny del 99; tres mesos, cada mes factures per entrevistes al Sr. Matas. Els primers mesos del 99, per cert, foren d'un gran interès en publicitat pel seu govern, deuen estar orgullosos, perquè només amb cinc mesos varen fer nou campanyes publicitàries, és una efectivitat total. Hem trobat campanyes publicitàries adjudicades en el BOIB, mirin si eren efectius, dos dies després de la seva convocatòria; vostès eren molt eficaços, feien molta feina. Dic tot això perquè després comprovam així com ho feim nosaltres. Campanyes de publicitat sobre la lluita contra la droga, que pagava la Conselleria de Turisme, en concret IBATUR; campanyes d'artesanía de vins o d'ordenació del territori que pagava la Conselleria de Cultura; campanyes de brocanters i galeristes que pagava Medi Ambient, tot molt normal i exemplar. La

Conselleria d'Agricultura pagava una campanya de 120 milions de pessetes i a la liquidació trobam ben poques factures d'aquesta conselleria. On havia anat la resta? No ho sabem.

Tot això els puc assegurar que s'ha acabat, en tot aquest àmbit ja impera l'ordre administratiu i la transparència. Miri, pel que fa a l'actual política de les campanyes de publicitat, he de dir dues coses: primera, totes han estat convocades per concurs públic i obert i amb una tramitació administrativa impecable. Avui IBATUR ja no paga campanyes d'altres conselleries; avui les factures de publicitat ja no s'arrosseguen conselleria per conselleria per veure qui les vol pagar, ara les fa cada conselleria amb la màxima transparència. Segona, les campanyes de publicitat s'han establert obeint a dos criteris essencials: la informació objectiva i veraç als ciutadans, per una banda, i per l'altra, la necessitat de fomentar la conscienciació i participació ciutadana. Baix el primer criteri, el de la informació, s'han fet campanyes explicatives del pressupost, de la comunitat autònoma, de la convocatòria d'oposicions a l'administració, de les ajudes en matèria d'habitatge social, de la implantació de l'ecotaxa, i dues més generals d'iniciatives del Govern que afecten la vida quotidiana dels ciutadans i de les que cal que tinguin informació puntual. El Govern té l'obligació d'informar, només una ciutadania informada pot participar en la tasca global de fer avançar el país. I pel que fa al segon criteri de les campanyes, el de la conscienciació i sensibilització, s'han realitzat campanyes sobre prevenció d'incendis, estalvi d'aigua i de recursos energètics, prevenció de riscos laborals, consum de productes balears i normalització lingüística. Es tracta d'uns àmbits en els quals la participació ciutadana és indispensable, per dur a terme objectius que estic segur que comparteixen tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

He de dir que, globalment, a les llicències necessàries de tots els eslògans publicitaris, la informació que s'ha donat a través de les campanyes informatives sempre s'ha fet sota un criteri d'objectivitat, en alguns casos, el text de les campanyes d'iniciatives del Govern són exactament els titulars en els quals aquestes iniciatives han estat publicades en el BOIB, ni una paraula més, objectivitat en el seu estat més pur.

També podem parlar de patrocinis, de publicacions que feia el govern del Partit Popular, patrocinis de revistes com *La niña de tus ojos*, enviades per milers a les cases regionals d'Argentina, amb portades, pàgines i pàgines dedicades per llavors el president Matas i la consellera Estaràs, quan vulgui podem fullejar, són extremadament interessants, ens explicarien moltes coses sobre els vots dels emigrants. I així podria continuar hores i hores, de totes formes, quan vostès vulguin podem entrar en detall i els aportaré tota la informació. El que sí és cert és que vostès varen fer un entramat de despesa propagandística distribuïda en els capítols més inversemblants del pressupost, tot ben mesclat i sense cap rigor administratiu, i tot amb una finalitat ben clara: amagar la gran despesa econòmica que duïen a terme.

I jo me deman, com duïen vostès el patrocini? Hem trobat un bon caramull de despeses de patrocini, però cap regulació ni una. Com la duïm nosaltres? Perquè això és la diferència: com ho duïen vostès i com ho duïm nosaltres. Ara estan regulats, es

regulen per diverses ordres de la Conselleria de Presidència, la darrera publicada en el BOIB número 27; per tant, cada patrocini, cada subvenció té una ordre i està completament regulada, cosa que vostès no feien de cap de les maneres. Això mai no havia existit, com he dit abans, mai no havia existit una regulació d'aquest tipus i ara existeix i a vostè això és el que li dóna possibilitat de poder conèixer aquestes quantitats que vostè diu, que nosaltres tampoc les hem d'amagar, en tres anys, que siguin 4.000 milions de pessetes. Avui, el que sí li puc assegurar és que no hi ha ni una sola iniciativa publicitària del Govern que no respongui a uns criteris administratius clars i normativitzats, que garanteixen la màxima transparència i publicitat.

Finalment, he de dir que el marc de la publicitat institucional es veurà arrodonit, i poden estar ben tranquils perquè hem hagut de fer molta feina prèvia amb una llei específica, serà la primera que es farà a les Illes Balears, i crec que tendrem oportunitat, dins aquesta legislatura, entri dins aquesta cambra; un projecte de llei que regularà l'activitat publicitària de les administracions públiques a l'hora d'informar sobre les seves iniciatives i garanteix el respecte pels valors cívics i democràtics, com hem estat fent amb les ordres, amb els concursos i la transparència que hem posat fins ara, com ho hem estat fent fins ara.

En conseqüència, amb totes aquestes actuacions i punts de referència queda ben clara quina és la política de publicitat del Govern, una política que fa tres anys era una incògnita i ara ja no ho és; ara és un instrument de comunicació, de participació ciutadana i de projecció de futur d'un país i tot això amb una màxima transparència i execució rigorosa en un marc legal. Sincerament, crec que al PP li ha de fer molt de mal parlar de publicitat institucional, només amb molt de cinisme polític es pot oblidar que vostès varen crear un monstre publicitari immens sense cap control. Això ho sap tothom, això és a les col·leccions dels diaris i als arxius documentals de ràdios i televisions.

I una cosa, ja per acabar, abans del 99 aquesta interpel·lació al Govern no hagués estat possible, no era possible, l'oposició no tenia forma de treure el net; ara vostès ho podem fer perquè tot està clar i net. I a vostè jo no li negaré cap de les xifres que m'ha donat, per què? Perquè han sortit del *Butlletí Oficial de l'Estat*, vull dir, de la Comunitat Autònoma, han sortit del *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, i a més, vostès han tengut la possibilitat a cada moment de conèixer quin concurs es feia, quan eren patrocinis o eren campanyes determinades de cada conselleria, vostès ho coneixien perquè ho tenien al BOIB, cosa que abans era impossible.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Grups que vulguin intervenir? Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Des del PSM coincidim que el Govern i les institucions han de fer publicitat per difondre informació als ciutadans sobre diferents temes, oposicions, concursos, convocatòries públiques, exposicions públiques de projectes, assegurant d'aquesta manera que la gent participi en la feina del Govern i assegurant la lliure concurrència a determinades qüestions. Per garantir aquest dret, el primer i més important és que la gent conegui, i pensam que la manera de conèixer és informant i per açò creim que és necessària la publicitat. Així mateix, creim que també està justificada per incentivar conductes ciutadanes per qüestions d'estalvi d'aigua, que ja s'ha esmentat, per selecció de residus, per prevenció d'incendis o per promocionar el consum de productes autòctons, per açò creim justificada la utilització de la publicitat, evitant que es valori la feina que fa la pròpia institució, perquè evidentment sempre serà positiva, normalment la valoració que es fa un d'ell mateix sempre sol ser positiva, i evitant les coincidències entre les campanyes que fa la institució i els partits polítics. Jo en record una que va fer el Govern balear, en aquell moment del Partit Popular, amb l'eslògan feim camí, però després en el Partit Popular l'eslògan de la campanya electoral va ser: camí de progrés. Tot açò, nosaltres entenem que podria estar lligat complint el pacte que van signar els cinc partits, que van signar per formar govern, on el recull el compromís de crear aquesta llei de publicitat institucional, però de totes maneres creim que hi ha situacions que no s'han de fer.

Avui hi havia una pregunta del Sr. Diéguez que demanava si el president del Govern actuaria de locutor de les falques publicitàries del Govern, però nosaltres creim que el Sr. Diéguez ja pot reiterar aquesta pregunta no només amb la veu, sinó si el Govern ho farà amb la imatge, perquè avui, quan veníem amb el taxi des de l'aeroport, ens hem duit la sorpresa que l'Ajuntament de Palma utilitza la imatge del president de la institució, del batle de Palma, per una campanya publicitària i el veim al costat d'un rei, no del rei que volen que jurem fidelitat, sinó d'un rei mag d'Orient amb el batle de Palma, amb un fillet en braços, que la veritat és que he vist dues tanques dins el taxi, però no he arribat a afinar què era el que publicitava l'Ajuntament de Palma. Nosaltres entenem que publicar la imatge del batle d'aquesta manera, fent coincidir, no ja eslògans o icones, sinó fent coincidir la imatge de la persona que presideix aquella institució, la veritat és que no entenem que per a açò s'hagin de malbaratar doblers públics en aquest tipus de campanyes publicitàries, perquè per donar les bones festes als ciutadans, que m'imagín que és el que posaven aquestes tanques, es pot fer d'una altra manera o d'una manera molt més barata.

Per tant, esperam la moció subsegüent que ben segur presentarà el Grup Parlamentari Popular per plantejar actuacions més concretes, d'acord amb aquesta interpel·lació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Sofia Hernanz, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Ante esta interpelación, planteada por el Grupo Popular, donde se preguntaba cuál era la política del Govern en relación a la publicidad institucional, creo que por parte del conseller han quedado claros los criterios que se siguen en esta política o en esta publicidad institucional, han sido unos criterios muy claros, y creo que, difícilmente, el Partido Popular puede no compartirlos. La información objetiva a ciudadanos, y ha hablado de campañas de información sobre los presupuestos de la comunidad autónoma, ayuda en materia de viviendas, convocatorias de oposiciones a la administración, etcétera. Y por otra parte, un segundo criterio destinado al fomento de la participación y la sensibilización ciudadana necesaria para llevar a cabo campañas de prevención de riesgos laborales, normalización lingüística, ahorro de agua y de recursos energéticos, prevención de incendios, etcétera. Por lo tanto, criterios que estoy segura que comparte el Partido Popular y que, desde luego, nada tienen que ver con los criterios que llevaron al anterior ejecutivo del Partido Popular a gastar cientos de miles de pesetas en remitir toneladas de fotografías dedicadas, del señor Matas, a los sufridos ciudadanos de esta comunidad; que, por cierto, además, normalmente eran distribuidas por los presidentes del Partido Popular de las distintas agrupaciones; aquello llegó a tal punto de ridículo y ya fue suficientemente debatido en esta cámara en la anterior legislatura, que el señor Matas ya más bien parecía un ídolo de jovencitas que el presidente de una comunidad autónoma.

Hablando de criterios, tampoco los criterios que utilizaba el Partido Popular para el inocente patrocinio de revistas como *La niña de tus ojos*, cuyo título parecía hacer más bien hacer referencia directa a la consellera, la anterior consellera del Govern, la Sra. Estarás, dadas las portadas y páginas y páginas y fotos que rellenaban con su imagen y que, posteriormente, eran remitidas a la Argentina, para reforzar esa importante y ese importante esfuerzo de labor, de publicidad y de fomento del voto institucional que realizó el anterior ejecutivo del Partido Popular, labor y esfuerzo hay que reconocer, que posteriormente ha tenido su reconocimiento y ha lanzado al estrellato o ha estrellado algunos de los miembros más destacados del Govern del Sr. Matas. Y además, no sólo, ¿qué criterios se seguían para hacer este tipo de cosas enfrente de los criterios que actualmente sigue el Govern, cómo se hacía esto? Porque a nosotros el conseller, en su comparecencia, ha explicado que al margen del proyecto de ley de publicidad, que tiene previsto presentar el Govern a esta Cámara, ya desde el 99 todo el tema está perfectamente regulado mediante órdenes de la Conselleria de Presidencia y se han realizado concursos públicos y abiertos, frente al procedimiento negociado y sin publicidad que utilizaba el Partido Popular; por no hablar de las facturas sin justificación previa y sin expediente que el conseller relataba también en su comparecencia y que espero

que el portavoz del Partido Popular tenga alguna explicación o pueda negar, porque si no realmente es muy grave.

Y también decía el Sr. Huguet que todos los datos, que estos miles de pesetas en publicidad que los ha sacado del Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma, efectivamente, afortunados ustedes y afortunados todos los ciudadanos de esta comunidad, que ahora el dinero que el Govern se gasta en publicidad está fielmente fijado en los boletines y es transparente. Y no como antes que, parece ser, que había miles y miles y millones de pesetas ocultos en las consellerias que no tocaban, en los capítulos que no tocaban y que se dedicaban a fines tan elevados como los que antes relataba del Sr. Matas o la Sra. Estarás. Por lo tanto, Sr. Huguet, yo creo que usted ha tocado un tema del cual el Partido Popular no puede hacer bandera. Yo creo que al Govern actual, al *govern de progrés* le corresponde dar explicaciones y me parece correcta la interpelación, pero desde luego no es el Partido Popular quien puede dar lecciones de como se realiza la política de publicidad institucional. Puede hacer usted y lo ha hecho, pues intentar una intervención simpática, haciendo sorna sobre los esloganes publicitarios que se utilizan en las campañas de publicidad institucional, me parece lícito, me parece hasta simpático; pero los temas que hemos oído aquí sobre cómo realizaba el *govern* del Partido Popular la publicidad institucional, con qué medios y con qué fines eso no me parece nada gracioso y espero que gracias a la regulación del actual *govern* y al orden que se está poniendo no vuelva a ocurrir nunca más en esta comunidad autónoma.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista, per la seva intervenció. I correspon replicar a l'autor de la interpel·lació, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Em sap greu haver-ho de dir, però la ridícula no té fronteres. Miri, jo no som ni més ni menys que el Sr. Zapatero, una persona normal i corrent, com li va dir ell, assumim, pel bo i pel dolent, totalment el passat, li queda clar?, li queda clar que en aquest moment els que governen són vostès?, li queda clar que qui ha de passar comptes són vostès?, li queda clar que el paper de l'oposició és dur a aquesta cambra totes aquelles iniciatives que creuem convenients?

Jo els convid a un exercici, demà, demà passat, quan surti el *Diari de Sessions*, amb un retolador per poder subratllar, que em diguin vostès a què s'han referit en la interpel·lació que he presentat. S'han referit a un passat, al passat, vostès viuen ancorats al passat i així no es pot avançar ni es pot progressar. Vostès viuen ancorats al passat.

(Aldarull a la sala)

Segona qüestió. En venir aquí s'ha de venir informat, s'ha de venir informat, per favor. Informe de la Junta Consultiva de Contractació. Escolti bé, senyora portaveu, informe, Govern del Partit Popular, "contracte d'obres 66 per un import de 7.293 milions; contracte de consultories i assistència 40 per valor de 457 milions de pessetes; contractes negociats sense publicitat, 320, per un valor de 3.800 milions de pessetes". Pacte de progrés -apunten les xifres, eh?- procés no negociat, pacte de progrés, "contracte d'obres 58, 4.124 milions de pessetes; contractes consultoria i assistència 93, 1.230 milions de pessetes; contractes negociats sense publicitat 482, per valor de 6.000 milions de pessetes". No ho dic jo, és l'informe de la Junta Consultiva de Contractació, no ho diu el Sr. Huguet. Per favor, de què xerram aquí? Siguem una mica més seriosos.

Nosaltres feim bandera d'aquelles coses que creim que com a grup parlamentari, majoritari en aquesta cambra, com un iglú, 38, no n'hi ha cap que ens superi per ell tot sol, cap, tenim la responsabilitat de dur i de fer bandera d'aquelles coses que creim que s'han de dur en aquesta cambra. I la publicitat en aquesta comunitat autònoma és una autèntica vergonya i és un autèntic malbaratament, i a açò ho hem de poder dir, i si vostès no tenen defensa i volen contraatacar a una batalla que ja s'ha produït, és el seu problema, gastin les energies, ens va la mar de bé, perquè vol dir que no tenen resposta. I aquell que no té resposta està condemnat a passar a una altra banda, no hauria d'haver actuat mai com ha actuat estant al govern.

I no n'hi ha més de fets, Sr. Garcías. Vostè no m'ha contestat ni a un sol dels plantejaments que li he fet, i ho veurem a la moció, ja veurem si donaran suport a les propostes, perquè, miri, li avanç, noblesa per noblesa, jo li present una moció amb els mateixos termes que du Esquerra Unida a una proposició no de llei, amb un punt del seu programa electoral, a veure si diran que no, a veure si tendran la barra de dir que no, "no li podem donar suport perquè vostès no ho van fer". Ja li he dit que nosaltres assumim tot el que hem fet, tant per bé com si ho férem malament desgraciadament, assumim la nostra herència i n'estam orgullosos, setze anys d'estar al Govern de la comunitat autònoma, resultat de 28 diputats, vostès no ens arriben a la meitat, la ciutadania confia més en el Partit Popular que en el Partit Socialista, totalment, si comparem els uns amb els altres, ..., no, és que vostès van a un terreny que vostè sap que a mi no m'agrada davallar-hi, però és que m'obliguen. Per favor, siguin humils, siguin humils i reconeixin les coses que han de reconèixer.

La meua intervenció ha volgut ser, efectivament, una intervenció que posés el dit dins la nafra de la publicitat, de la contradicció entre el que diuen i el que fan, i de posar damunt la taula que no és cert que vostès facin una publicitat per informar els ciutadans, vostès fonamenten moltes vegades la publicitat en coses que encara no estan realitzades, en projectes de futur que no saben tan sols si vostès seran els responsables de dur-los cap endavant. A mi em sembla molt bé, sobretot ara que som prop de Nadal, que vostès cantin contínuament la cançó, "el 25 de desembre, fum, fum, fum", perfecte, fum, fum, i en feim de fum. Açò són les campanyes publicitàries, la majoria, i me n'he guardat com de caure de treure segons quines campanyes, perquè he tret aquelles que

no tenen explicació i no tenen explicació les que són més voluminoses quant a despesa pública, que n'hi ha alguna que té una justificació?, no, alguna no, bastants, i no les he tretes. Però n'hi ha que no tenen justificació.

I, Sr. Garcías, em sembla que s'ha posat vostè en un terreny de, com dirien en castellà, *arenas movedizas*, vostès es gasten 500 milions de pessetes cada any en gestió de publicitat? O sigui, que ... Ho ha dit vostè, vostès es gasten 500 milions de pessetes, vol dir que en dos anys o en tres anys s'hauran gastat 1.500 milions de pessetes per gestionar 4.000 milions de publicitat, o van inclosos en els 4.000? No, no, no, company, no.

(Aldarull a la sala)

Açò són uns mals gestors. Per favor, jo em pensava que amb el decret aquest que vostè feia de Presidència, simplement la mesa de contractació, butlletí oficial, publicació i resolució pel Consell de Govern era suficient. Ara. Si tot açò ho fa un departament al marge de, és una doble despesa, aquí sobra qualcú, sobra qualcú.

Miri, m'ha de permetre, sense frivoltzar que acabi amb unes paraules que diria aquell insigne bisbe auxiliar de Madrid, amb el qual vaig tenir l'oportunitat de conviure durant un any, el Sr. Iniesta, li diria clarament el següent: "Governar és el servei a la veritat i a la llibertat". Vostès no serveixen a la llibertat i de cara vegada són més esclaus de la publicitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula per tancar la interpellació.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Huguet, la veritat, vostès són responsables de tot el que varen fet, però a més de ser responsables de tot el que varen fer, que vostè ho ha dit, i n'estan orgullosos, també són responsables en aquest moment d'un partit que governa a molts d'indrets d'Espanya i que té una política, té una política i ha de tenir una política, ha de tenir una política i l'ha de tenir en matèria de publicitat. Jo puc confrontar la política de publicitat que du, la transparència que du aquest govern de les Illes Balears amb qualsevol institució on vostès governin, amb qualsevol, i els donarem, bé, 10 a zero, 10 a zero, perquè vostès, ... no pel que feien abans, sinó pel que fan. Escolti, vostès no havien fet mai cap ordre que regulàs tot el tema de les subvencions, i jo li ho he dit, i vostè ho sap, no, no, no, torn al mateix, clar, no els agrada, no els agrada que vagi cap aquí, però bé, idò m'expliquin com regulen aquestes campanyes que fan a Palma, una campanya d'ara, per Nadal, com la fan, quina és la transparència d'aquestes campanyes que

fan a Palma, expliquin-m'ho, m'ho poden explicar perquè són responsables com a Partit Popular, són responsables.

Jo no he amagat en cap moment les quantitats i vostè les sap perquè són transparents i les pot treure del *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. I jo li he dit més d'una vegada que nosaltres tenim una campanya per concurs de tot el que són els petits anuncis, i aquesta campanya és de quasi 500 milions de pessetes. I això ja suma, en tres anys, en quatre anys, suma 2.000 milions de pessetes. I després també li he explicat que hi ha tota la línia de subvencions a mitjans de comunicació i patrocinis, que és l'ordre que surt cada any per part d'aquesta conselleria, on tots els mitjans de comunicació que volen ser patrocinats fan la petició, i a partir d'aquí se'ls atorga.

Això no existia quan vostès governaven, no existia, ni teníem possibilitats de pensar que podien fer una llei de publicitat, ni possibilitats de pensar-ho. Nosaltres la farem, la llei de publicitat, cosa que vostès, quan se'n xerrava, no tenien ni possibilitat.

Després, l'altre tema que em sap greu que utilitzi, em sap greu i, a més, li ho diré, perquè jo crec que vostès tenen responsabilitats de governar en qualche ocasió, ara no governen, però per ventura en tendran, i en tenen a altres llocs, vostè diu "com es gasta la Conselleria de Sanitat 300 milions de pessetes?", què és que no vol que facem campanyes contra la SIDA, no vol que es facin campanyes contra el tabaquisme, no vol que es facin campanyes de seguretat alimentària, no vol que es facin campanyes de vacunació d'adults i d'infants? No ho vol, vostè, a tot això? No és necessari que es faci per conscienciar la nostra ciutadania? Però vostè quan ho posa tot dins el sac i diu "aquests 300 milions servirien per construir no sé què", fa demagògia, fa demagògia, perquè vostè sap que si vostè governava ho hauria de fer. Per tant, aquesta és la diferència entre una cosa que és demagògia i una que no, i, per tant, és demagògia. Perquè vostè no renunciarà a fer aquestes campanyes i si hi renuncia li haurem de criticar, si vostè governàs. Però vostè diu, "no, no, vostè ha dit i els 300 milions de la Conselleria de Sanitat", i no li vull posar altres exemples, li pos aquest perquè la indignació de la consellera ha estat molt grossa.

(Remor de veus)

Ho ha dit, ho ha dit, escolti, el que no els agrada diuen que no ho han dit i el que els agrada, tal. Vostè ho ha dit, per tant, no, no, no, no, ha dit, ha despreciat els 300 milions com ha despreciat els altres milions de moltes campanyes, ha fet un incís, de Comerç ha dit "han fet campanyes per a productes nostres, ha anat bé", però de Sanitat no ha dit res, no ha dit res. Li pos l'exemple perquè vostè hi està d'acord, i això és demagògia.

I després, miri, l'únic que tenim aquí, per acabar, és un criteri subjectiu seu, no li agraden les campanyes que feim nosaltres, però no em dóna criteris objectius que no hi ha hagut transparència, que no hi ha hagut informació i que no hi ha hagut ..., que és pel que m'hauria, si de cas, de criticar la gestió. I no m'ho pot criticar. Vostè diu que no li agrada i fa broma dels

eslògans, però això és molt subjectiu, vostè pot dir "a mi no m'agrada les que fa el ministre de Medi Ambient cada dia a la televisió espanyola, de Medi Ambient no m'agrada, però no m'agrada", però la fa cada dia, i els milions que costa fan rialles devora el que gastam nosaltres, per tant això no són arguments, supòs que ho haurà fet amb transparència, amb un concurs i amb publicitat. Per això ens hem de guiar nosaltres, si ho ha fet amb aquests criteris, escolti, si no li agrada, s'ho fa mirar, no hi ha res més a dir-li, a mi tampoc no m'agrada i m'aguant.

Com podem mesurar això? De l'única manera que es pot mesurar és a veure si complim les normes que ens imposam, i aquí, en aquest cas, hi ha normes, hi ha regles i transparència i coneixement per part de tota la ciutadania. I tots els qui acuden a les ordres que cada any es fan, de subvencions i de patrocinis, la veritat és que crec que estan ben contents i coneixen bé quina és la política que fa aquest govern, no com abans que havien d'anar a plorar a veure si els donaven alguna cosa.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Deman la paraula per una contradicció flagrant en una dada de Sanitat, en una dada concreta de Sanitat. Només és una dada de Sanitat, i com que jo tenc les dades aquí, és una dada de Sanitat, Sra. Consellera, i si no em donen la paraula jo li mostraré a vostè. Només és una dada, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, vostè sap per què ha estat aquí dalt, que la interpellació acaba amb la intervenció del Govern.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sempre que no hi hagi una contradicció flagrant en una dada que dóna l'interpellant.

EL SR. PRESIDENT:

Això no ho diu el Reglament, ...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Si vostè agafa l'article de les contradiccions, veurà que ...

EL SR. PRESIDENT:

El sé, "en qualsevol moment un diputat podrà demanar la paraula si se sent contradit". El que passa és que el torn de contradiccions també està bastant reglat.

Si jo li don la paraula, que estic disposat a donar-li, evidentment l'hauré de donar al conseller de Presidència.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, tanca el Govern, indiscutiblement.

EL SR. PRESIDENT:

Però per una dada, és a dir, un minut.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo feia referència als 300 milions de pessetes que encara no estan adjudicats damunt una campanya de conscienciació en matèria del nou sistema sanitari. Res he dit, i no estan incloses aquí, de les campanyes en matèria de donants d'òrgans, de drogaaddicció, d'embaràs, res, no he dit res, perquè consider que són necessàries, oportunes, per això no les he mencionades, aquests 300 milions de pessetes no inclouen açò.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Presidència, té un altre minut.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que vostè diu això ara. Vostè ha dit que feina una campanya de 300 milions la consellera de Sanitat, i jo li he explicat les finalitats per les quals es fan aquestes campanyes. Ara vostè vesteix d'una altra manera el que vol, però miri, Sr. Huguet, jo crec que açò no és l'important, l'important és si hi ha objectivitat, si hi ha transparència, i el que li podem dir nosaltres és que amb això li podem donar lliçons.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

III. Moció RGE núm. 4458/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concessions de nous pous; derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2090/02.

Substanciat el debat, passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una moció, la 4458, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a concessions de nous pous, derivada del debat de la interpel·lació 2090. Per defensar la moció té la paraula el diputat Sr. Jaume Font, durant deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Després de l'animada que ha estat la interpel·lació, que sembla que nosaltres no servim per a res, intentarem a veure si tots junts serviríem per alguna cosa que afecta tot un col·lectiu d'empreses i treballadors de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

D'aquesta interpel·lació que vàrem fer avui fa tres setmanes, cal dir que prop farà un any o ha fet un any ja que es va treure el decret de mesures, la instrucció interna, més ben dit, on es va produir fer cap nou pou a qualsevol aquífer de Balears, llevat dels sis que s'havien mantengut.

Jo crec que el Govern s'ha trobat davant un grup de treballadors i d'empresaris dialogants, que han intentat arribat a un consens durant 12 mesos, que no han sortit a fer manifestacions, que han tengut ganes que hi hagués una solució definitiva per als problemes de poder fer pous a Balears, però, en canvi, aquest col·lectiu ha trobat davant ell un govern, crec jo, que no ha volgut, en cap moment, escoltar els suggeriments del sector. Ha passat un any i moltes d'aquestes empreses han hagut d'acomiarar treballadors, el president del Govern, per una circumstància o l'altra no els han pogut rebre; la consellera ens enviava al conseller de Treball dient que hi hauria ajudes i aquestes no han arribat; molts d'aquestes treballadors ja són a l'atur, més de la meitat; se'ls han promès possibles reconversions dels temes d'aigua, però ningú no els marca el camí. Per totes aquestes circumstàncies, el grup del Partit Popular planteja a aquesta cambra, amb seriositat i amb ganes que hi hagi una solució, una moció que tal vegada no té res a veure amb el que vostès pensaven que demanaríem avui, perquè si se'n recorden de la interpel·lació, dèiem a veure si seria possible als aquífers no classificats, de les quatre illes, a veure si es podria extreure aigua a nivell d'anyal, de 250 metres cúbics tot l'any, en comptes dels 1.700, 2.000 que s'autoritzaven abans.

Idò ni això no demanam avui. Ens volem posar al costat de les empreses i dels treballadors que en aquest moment no tenen una resposta per part del Govern i plantejam, després, Sra. Rosselló, crec que serà important que reconegui que en aquest tema ha tengut una oposició honesta, lleial, amb ganes de no embrutar ni crispas la societat, amb ganes de voler tenir una solució, és trist que passin 12 mesos, Sra. Rosselló, que nosaltres li plantejem solucions i que vostè no faci cap contraproposta.

Nosaltres li hem dit, des d'aquest grup, que estam d'acord que era necessari, en els aqüífers classificats, fet una aturada, ningú no li ha discutit, però vostè maneja unes dades, maneja uns informes que són uns informes que jo no li neg que sigui per ells que es va posar en marxa la redacció del Pla Hidrològic de les Illes Balears, no li ho neg, però l'únic que hi ha és que segurament molts d'aquests informes estan desfasats. Vostè va fer un decret de sequera l'any 2000, i la veritat és que la situació era molt dolenta, molt dolenta, però la situació de l'any 2000, l'any 2002, el mes de setembre de l'any 2002 és molt distinta. Amb això no li dic, en cap moment, ni jo ni el grup a qui represent, el Partit Popular, que vostè hagi de derogar el decret de sequera, ni molt menys, sinó que l'oportunitat històrica que té aquest govern, Sr. Antich, jo que som d'un municipi que té problemes d'aigua i que té un subministrador amb el qual ens barallam fa anys, l'avantatge i l'oportunitat històrica que té aquest govern és que té el sector disposar a asseure's amb el Govern, no per dir-li en cap moment que ha de fer el que vulgui el sector, sinó que vol trobar una solució intermèdia perquè aquest sector tengui futur i que els aqüífers es puguin respectar.

Hem intentat, amb bones paraules, arribar a acords, però quan arribam a l'hora de prendre l'acord, ens trobam que ens discutim, i crec que hem de sortir de la discussió, i per sortir de la discussió, de vegades hem de deixar a un costat la política i ens hem de fiar més dels tècnics, però dels tècnics no tan sols d'un costat, sinó dels dos costats. I les dades per als tècnics són fonamentals.

Per això, aquesta moció el que vol és que es procedeixi a realitzar un informe per conèixer amb exactitud quina és la utilització real actual de l'aigua per a usos agrícoles i ramaders. Des del Partit Popular no volem sentir més l'acusació que es fa sempre als pagesos que són ells que malbaraten l'aigua, que són ells que en gasten més; si algú ha tengut alguna revolució important en noves tecnologies, Sr. Conseller, dins el món del consum de l'aigua al llarg d'aquests darrers vuit anys han estat els pagesos, tota la instal·lació de nous sistemes de regs, per electrovàlvules, informatitzats amb controls d'humitat perquè només es disparin quan realment s'ha de menester l'aigua, tot això ha fet que el consum d'aigua que hi ha en aquests moments en el món de la pagesia a les quatre illes, sigui molt distint que el que ofereixen les dades dels anys 91-92.

Per això, aquesta moció vol que prenguem un acord en aquesta cambra perquè es faci un informe per saber exactament quin és el consum, crec que tant Unió de Pagesos, com ASAJA, com les distintes societats agràries de transformació o organitzacions de productors, ens poden ajudar moltíssim, si volem, amb una setmana o deu dies, a tenir les dades exactes. Perquè qui realment consumeix aigua en aquesta terra no són els pagesos, són els nuclis urbans, la realitat és aquesta, i els pagesos han de pagar per això.

L'altra qüestió és realitzar un informe per conèixer amb exactitud quin és, i jo crec que aquest informe fins i tot el poden tenir fet o avançat, quin és l'estat actual dels aqüífers a les Illes Balears. Ens continuem regint pel decret de sequera de l'any 2000, però de l'any 2000 a l'any 2002, hi ha dos anys i un canvi

substancial que no importa ser enginyer ni meteoròleg per veure que la situació que tenim és distinta a la que teníem el novembre del 2000. Per això creim que és necessari comprovar, ja dic, això no vol dir que hagi de derogar el decret, Sra. Consellera, eh?, sinó comprovar si es manté l'estat excepcional que va motivar aquell decret, i en cas contrari, iniciar la derogació, però, inicialment, facem l'informe i, en cas contrari, iniciem la derogació. Que continuem igual?, no iniciem res, això no ferma el Govern de les Illes Balears en cap moment a haver de perdre cap bandera, perquè el que vull és que vostès se sentin còmodes, cap bandera del que hagi pogut defensar. Sortim dels nostres partits i posem-nos devora els ciutadans que pateixen, és la proposta del Partit Popular.

Tercera qüestió. Aquí -i no retreuré res- es varen prometre una sèrie d'ajudes, no hi ha cap ajuda concretada, ens agradaria que hi poguéssim haver ajudes econòmiques concretes als sectors professionals afectats, sobretot singularment -diu la proposta- a les empreses de perforació i sondejos i despatxos d'enginyeria de mines, així com altres mesures que permetin la subsistència empresarial i professional d'aquests mateixos sectors. Lògicament, si aconseguim això, tot d'una la resposta és que poden continuar tenint aquestes empreses la mateixa gent que tenien abans, amb aquestes ajudes, i veure quin és el pla de reconversió. Perquè és veritat, el Sr. Antich deia a una pregunta que li va fer un servidor que el món de l'aigua, el món de la gestió de la demanda de l'aigua, la reutilització d'aigües depurades, pot dur tot un camí de feina per a aquestes empreses, això és veritat, no li ho neg al president, però perquè això arribi hem de mirar com preparam, com duim la gent que vagi reconvertint l'empresa, i a això no hi podem obligar els empresaris, això crec que els polítics, i tindrà el suport, Sr. President, d'aquest grup, hem de mirar quina és la situació, si la gent noi pot fer tants de pous, com passa a una altra política, a una altra cultura de la gestió de l'aigua sense que hagin de tancar les empreses.

I la quarta qüestió. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular creu que hem de mirar que dins el que és el Consell Balear de l'Aigua, pot no estar ben expressat com està, nosaltres admetríem qualsevol esmena, s'inclouguem almenys un representant del Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines, que hi tenen bastant a veure, qualsevol pou que es faci dins Mallorca, qualsevol perforació, sigui per impuls -vaig acabant, Sra. Presidenta- per treure aigua, o siguin pous als quals es vulgui dur aigua per reinfiltrar han de passar pels enginyers de mines, crec que són gent solvent, seriosa, preparada, i estaria bé que fossin presents al Consell Balear de l'Aigua, i també, de qualche manera, que hi poguéssim haver un representant que poguéssim representar -valgui la redundància- el sector de sondejos, perforacions i instal·lacions de bombes.

Amb aquesta humilitat i amb aquesta il·lusió que una feina que hem duit durant 12 mesos sense crispacions, almenys per part del nostre grup i per part del sector afectat, ens agradaria moltíssim que poguéssim aprovar aquesta moció.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Per fixar posicions, grups que vulguin intervenir?

En nom del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Font. Bé, creim que al final d'aquests temps d'unes certes iniciatives que hem vist en distints indrets sobre aquest decret que regulava l'extracció de nous pous o les concessions de nous drets per a l'extracció d'aigües subterrànies, s'ha anat perfilant bastant més durant aquests mesos quin és el veritable nus de la qüestió de les sol·licituds presentades, i jo crec que ha quedat, com bé s'ha expressat, molt centrat que mirar de recuperar les activitats de les persones que es dediquen a aquesta activitat i que se les compensi de les pèrdues que hagin pogut tenir, a part de la novetat, o és que no ho he seguit prou, per ventura, d'entrar dins els organismes que vetllen per l'aigua com a servei públic.

En qualsevol cas, jo celebr que a primera vista el tema del proveïment amb condicions al sector primari i la repercussió que hagi pogut tenir aquest decret no ha format part de les preocupacions o, com a mínim, d'aquesta moció subsegüent, interpret que perquè s'ha vist o s'entén que no és en principi un problema. Fins i tot s'apunta que el consum agrícola baixa. Per a nosaltres continua sent el tema fonamental, i supòs que és compartit per la cambra, que hem de garantir aigua en quantitat, en qualitat i en preu a les explotacions agràries i que aquesta és una fórmula que no ha de quedar, aquest objectiu, en cap moment, molestat per altres iniciatives.

En aquest sentit, jo crec que són positius els dos primers punts que apunta la moció, redactats així o d'una altra manera, vull dir que hi haurà una transacció al respecte, creim que és interessant saber quina és la situació actual dels nostres aqüífers i posar al dia quin és el consum actual del sector agrari. No deixa de ser un poc sorprenent, m'ho ha de reconèixer, que un any després de l'entrada en vigor d'un pla hidrològic que s'ha enredat i s'ha enredat en la seva aprovació, ja demanem la seva revisió, però malgrat ell mateix no plantejava que no es tornàs a estudiar els aqüífers o la situació fins a l'any 2006, bons són tots els ajornaments, tota la informació que puguin il·luminar les decisions que s'hagin de prendre al respecte. En qualsevol cas, ja li apunt que, com que nosaltres teníem serioses discrepàncies amb aquell Pla Hidrològic de les Illes Balears, en aquest moment gestionat i aprovat pel Partit Popular, crec que serà bo entrar-hi en profunditat, no només en aquest elements, amb molts altres i veure si exactament hem planificat amb intel·ligència, amb seny, amb rigor el nostre futur hídic. Sembla que de moment ja es dubta de l'escenari que s'hi preveia.

Crec que resulta també un poc sorprenent l'optimisme en què el PP confia que trobarem la situació i que, d'alguna manera, preveu que es podrà extreure més aigua de la que el pla actual dissenya; li he d'apuntar que les nostres previsions, en principi, no són tan optimistes i que creim que hi ha uns aqüífers, alguns dels estats dels aqüífers que estan realment malsans, que hauran de menester mà de metge durant una sèrie d'anys i que la contaminació per clorurs, per nitrats són realment situacions a llarg termini, són situacions difícils de reconduir, difícils de remuntar i que per tant, segurament caldrà també declaracions d'aqüífers sobre explotats o alguna mesura que realment dissenyi des del pla i no des de decrets externs a ell, conjunturals que hagin de sortir per emergències, sinó des dels propis estudis que faci aquest Pla hidrològic, haurà d'afrontar una situació que a Mallorca no és conjuntural, que és d'escassetat d'aigua, que des dels anys 70 que està intervinguda la concessió de nous pous per una situació estructural i que evidentment difícilment una situació de pluges d'un any o d'un altre canvien la pressió a la qual es veuen sotmesos en aquest moment els aqüífers de les Illes Balears.

Jo crec que no ens podem permetre gaire alegries i que segueix sent un miracle la quantitat d'aigua que té aquest país, la quantitat d'aigua que s'està utilitzant de les aigües subterrànies i del profit que n'estam traient. Però en qualsevol cas molt positiu que s'analitzi, que s'estudiï i que es faci tot allò que sigui raonable, racional, des de plantejaments ecologistes, des de plantejaments evidentment de progrés també, de garantir els consums i que el facin compatible tots els interessos que hi ha en joc. Ara per als que no creim, ja ho apuntava, que les dessaladores siguin cap panacea, que no és la solució de tots els problemes hídrics, en facem 10, en facem 20 o en facem 100, sinó que apuntem que hi ha d'haver consums sostenibles i assenyats, creim que seguirà havent-hi gestió de l'aigua i seguirà havent-hi una situació que cada vegada regularà més els (...) de les extraccions i difícilment tornarem a situacions bastant anàrquiques que hi ha hagut en èpoques anteriors.

En qualsevol cas, insistesc, les explotacions agràries, els pagesos, no han de patir restriccions, aquí hem de fer tots els esforços que calgui perquè la quantitat, la qualitat i el preu de l'aigua que tinguin sigui realment competitiva, sigui important, però parlem d'explotacions agràries, explotacions agràries és una cosa un poquet diferent d'alguns dels pous o de les noves concessions que es demanen actualment en el sòl rústic o que s'han fet aquests darrers anys. Un poc diferent, n'hi ha alguns com l'ús domèstic, l'ús residencial associat a usos de lleure són realment un nombre important de pous i cada cosa tendrà i ha de tenir la prioritat que s'escaigui. Les explotacions agràries per descomptat prioritat número u, com que tampoc no ha estat per aquí on ha entrat el Partit Popular no repassarem el seguit d'intervencions i d'actuacions que s'estan fent en aquest sentit, tan sols coincidir amb aquesta prioritat que per descomptat tots pens que hem de tenir dins la gestió de l'aigua.

L'altre element que és realment el més rellevant segurament de la moció, que és aquesta sortida al pas a la crisi dels sectors professionals i empresarials implicats, en la prospecció i captació d'aigües. Jo crec que certament caldrà fer-ne una anàlisi des de la sensibilitat d'un Govern progressista, una

situació de crisi no es pot obviar, no es pot ignorar, s'ha de tractar, s'ha de tenir present i sobretot si amb el panorama que jo ho dibuix, nosaltres pensam que la situació de recuperar el ritme d'altres anys passats resultaran absolutament insostenibles de cara al futur. És a dir, des de la constatació que segurament la solució al problema no és tornar a l'activitat a la qual hem estat avesats, crec que no serà aquesta, analitzem-ho, amb això coincidirem amb vostè, que ho mirin els tècnics, que s'estudii aigua hi ha, de quina qualitat és, que s'estudii quines són les mesures, però creim que difícilment podrem tornar als centenars i centenars de pous anuals que s'estaven autoritzant a les Illes Balears. Analitzem-ho, però creim que el ritme ens duia a un escenari 2010-2020 difícil de sostenir per als nostres aqüífers. Per tant, sí que s'ha d'estudiar alguna fórmula, s'ha d'estudiar quines ha estat l'activitat legal d'aquest sector durant aquests anys i estudiar les fórmules que siguin necessàries per compensar allò que convengui o calgui d'aquesta activitat.

El darrer extrem no em sembla del tot apropiat, que entrin a un consell balear de l'aigua, ara el més important és posar-lo en marxa, que funcioni, veure fins i tot les mancances si s'hagués de canviar la seva composició. Nosaltres pensam que és urgent veure-lo actuar, que s'hagin posat en marxa tots els mecanismes de participació ciutadana que estableix el Pla hidrològic i la Llei d'aigües, creim que és important posar-ho en marxa. En qualsevol cas el Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines sí que està representat a les juntes d'explotació insulars i el que cal, entenc jo, és tot això posar-ho en marxa per veure com funciona, veure tot els seus suggeriments i a partir d'aquí quasi els mateixos que en formin part, que vegin els canvis de composició que això convengui suscitar. En aquest moment creim que la prioritat és actuar damunt el que tenim i no modificar-ne la composició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Amer per un temps de 10 minuts.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El Grup Parlamentari Popular presenta aquesta moció de concessió de nous pous, després del debat que vàrem tenir a la interpel·lació el passat mes de novembre, dia 19. Volem destacar en primer lloc que el Pla hidrològic actualment en vigor va tenir una tramitació rigorosa, un consens polític majoritari i una participació important dins la seva aprovació en el Consell de Ministres del Govern de l'Estat. I és aquest Pla hidrològic que va determinar els nous volums d'aprofitament per a les diferents unitats hidrogeològiques de les Illes Balears en aquests horitzons 2006 i 2016. I aprofitant aquest esperit de consens, aquest esperit de diàleg que ha manifestat el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Font, a la mateixa exposició de motius el Grup Parlamentari Socialista li presentariem una esmena que també presentarem en els diferents punts, perquè vegi que acceptam aquest esperit que ens ha fet esment i que

intentarem comentar. Ja per avançar també demanariem a la presidència que ens permeti també 5 minuts de recés per poder comentar aquestes esmenes que jo entenc *in voce* de vegades resulta més difícil.

Però a la mateixa exposició de motius, la nostra proposta quina seria? Diria: "atès el Pla hidrològic de les Illes Balears va determinar els nous volums d'aprofitament per a les diverses unitats hidrogeològiques de les Balears per a l'horitzó 2006 i 2016. Atès que es va aprovar el passat 2001 i és prevista la seva revisió l'any 2006 i ja s'han iniciat els treballs d'explotació i gestió de les unitats més crítiques. Atès que el *Consejo Nacional del Agua* a la darrera reunió del passat 25 de novembre, va acordar proposar al Govern de l'Estat el termini de l'any 2009 per finalitzar l'adaptació de tots els plans hidrològics de l'Estat espanyol a la directiva marc de l'aigua. Atès l'actual crisi del sectors professionals i empresarials implicats en la prospecció i captació d'aigües subterrànies, motivades pel sobredimensionament d'aquest sector i l'aplicació rigorosa de l'esmentat Pla hidrològic. I atès que totes les juntes insulars d'aigua, d'acord amb la reforma de l'Administració hídrica figuren representants dels sectors professionals experts en la gestió de l'aigua, enginyers de mines, camins, agrícoles, geòlegs, etcètera". Aquesta seria l'esmena que presentariem *in voce* a l'exposició de motius.

Si tenim en compte que a més es va aprovar finalment aquest Pla hidrològic pel decret 378/2001 i vigent aquest pla que va entrar en vigor el 12 de maig del 2001, és prevista la revisió, com deia, l'any 2006 i ja s'han iniciat els treballs per als plans d'explotació i gestió de les unitats més crítiques. Per tant, no correspon senyores i senyors diputats del Grup Parlamentari Popular iniciar, tal com vostès fan esment en aquest punt número 1, iniciar els informes. En tot cas sí consideram que es poden accelerar els estudis corresponents al seguiment d'aquest Pla hidrològic de les Illes Balears i sobretot aquells que afecten a l'elaboració, proposta i tramitació d'aquests plans d'explotació dels aqüífers de les nostres Illes. La limitació d'incrementar les explotacions d'aigües subterrànies es fonamenta precisament en l'informe tècnic realitzat pel servei d'estudis i planificació de la Direcció general de Recursos Hídrics, d'acord amb allò que disposa l'article 85 del Pla hidrològic de les Illes Balears i que vostès també en fan menció i permet constatar que en molts dels nostres aqüífers s'han superat aquests paràmetres establerts en el Pla hidrològic de les Illes Balears en relació als volums autoritzats.

L'esmena que presentariem en el punt número 1 seria la següent. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que acceleri els estudis corresponents al seguiment del Pla hidrològic de les Illes Balears i en particular dels necessaris per a l'elaboració, proposta i tramitació dels plans d'explotació dels aqüífers de les Balears. Per això s'hauran de prioritzar aquelles unitats en estat més crític i les que hagin patit una major demanda d'extraccions subterrànies. És en aquest sentit que no es tracta tan de realitzar informes sobre l'estat actual, com demana el Grup Parlamentari Popular també en el punt dos, com de procedir a informar o publicar de forma periòdica l'evolució dels nivells de qualitat i reserves d'aigües subterrànies, així com també es pugui avaluar l'estat

excepcional que va motivar aquest decret que feia menció de mesures especials. Afegir que ja s'ha convocat per aquest mateix mes de desembre, dia 16, una comissió de seguiment d'aigües subterrànies que va ser acordada, com saben tots vostès, entre enginyers i sondistes. S'han realitzat a més fòrums de l'aigua, de caràcter molt participatiu a Eivissa i Menorca i està previst per al proper mes de gener que es realitzi a Mallorca.

Quina seria per tant, l'esmena que presentaríem *in voce* en aquest punt número 2 de la proposta d'acord que presenta el Grup Parlamentari Popular. Diria, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que procedeixi a la publicació periòdica de l'evolució dels nivells qualitat i reserves d'aigües subterrànies, de forma que pugui avaluar-se si es manté l'estat excepcional que va motivar l'aplicació dels decrets de mesures especials. És per això que entenem des del Grup Parlamentari Socialista que avui en aquest debat sobre l'aigua i sobretot referit a l'activitat de les empreses de sondeig i l'eventual pèrdua de llocs de feina, tal com s'ha manifestat aquí, creim sincerament que hi ha moltes possibilitats de reconversió dins aquest mateix sector de l'aigua. Són cada vegada més nombrosos els nous projectes de reutilització d'aigües, especialment en el camp dels aprofitaments agrícoles, però en conjunt en tots els programes de millora de la gestió de la demanda d'aigua que promou el Govern de les Illes Balears. Ja en fèiem menció en el debat de la interpellació.

Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista entenem que hem de parlar sobretot de reconversió, de reconversió i poder arribar a acords conjunts, no simples ajudes com plantegen vostès. Per tant, senyores i senyors diputats també exposaríem aquí una esmena *in voce* en aquest punt tercer que diria el següent: el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears per tal d'arbitrar ajudes per a la reconversió del sectors professionals afectats i dels seus treballadors, singularment empreses de perforació i sondeig, així com d'altres mesures complementàries que permetin la reducció del sector per tal de garantir la seva subsistència futura.

Per acabar i respecte a la participació en el Consell balear de l'aigua d'un representant del Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines, així com del sector de les empreses de perforació i captació d'aigües subterrànies, tal com proposen en el punt 4. Hem de dir que totes les juntes insulars i el portaveu del PSM que m'ha precedit en la paraula ja n'ha fet esment, ja hi figuren representants dels sectors professionals en la gestió de l'aigua, parlem de Col·legi d'Enginyers de Mines, de camins, agrícoles, geòlegs, etcètera. No puc acabar sense dubtes quan parlem de temes d'aigua, dels perjudicis econòmics que per als ciutadans i ciutadanes de les nostres Illes ha suposat la manca de voluntat del Govern del Sr. Aznar, del ministre de Medi Ambient de la signatura del conveni de l'aigua. És a dir, 1.000 milions que dia 21 de maig del 99, pocs dies abans de les eleccions, ens havien de solucionar tots els problemes de l'aigua per a moltes generacions. No s'han complit aquests compromisos i nosaltres des d'aquí reivindicam una vegada més aquest finançament per als temes de l'aigua. En tot cas hem de dir que hi ha hagut voluntat d'aquest Govern de progrés per resoldre els problemes de l'aigua, esforços que s'han traduït en

planificació, ja tenim el Pla hidrològic, en finançament perquè també hi ha hagut pressupost, però sobretot en solucions. I amb aquesta il·lusió, amb aquest diàleg que ha exposat aquí també el Sr. Font, intentam des del Grup Parlamentari Socialista també poder arribar a un acord, bàsicament amb la idea que aquesta bona gestió de l'aigua també ens dugui a les possibilitats que davant una problemàtica d'un sector concret ens puguem asseure i poder parlar de reconversió d'aquest sector.

Res més. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer per la seva intervenció. El Sr. Font té la paraula amb un torn de contradiccions per 5 minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Hi ha el dit de l'escorpí i la granota, la granota està a una vorera del torrent, el sabeu no és veritat? I resulta..., no però és important, al final l'escorpí quan està damunt la granota enmig del torrent o del riu, al final com que és un escorpí ha de picar i la Sra. Amer no podia més al final que picar i donar la culpa a Madrid. Miri Sra. Amer, la meua responsabilitat i la del nostre grup ens fa que nosaltres no entrem a si vostès estan amb una connexió d'aigua de Sa Marineta cap a Crestatx i no hi ha impacte ambiental i si els pous no estan 100 metres, no hi ha redistribució dels cabdals, jo no hi entraré, ja ho farem en un altre moment, jo no vull fer el que ha fet vostè.

Miri, respecte a l'exposició de motius, aquí hi ha una cosa que es constata avui i no m'ho negarà el Sr. President. Nosaltres som el pont, el Partit Popular, la passarel·la, la catifa, no ho sé, perquè vostès d'alguna manera aquesta vegada entrin d'una vegada per totes a un terreny que hem intentat durant un any arribar i els ho hem d'agrair i si hem de canviar l'exposició de motius, no hi ha cap problema, passin gust. És més important la possible solució que té el sector al gust que puguin passar un parell aquí dins. Ja li dic, la podem acceptar no cal fer cap interrupció, coneixem el tema profundament.

Vostè ens fa una esmena al primer punt, després al segon i al tercer i el quart entenc que no, perquè ja estan representants. Si li sembla bé nosaltres mantendríem el quart, demanarem votació separada i vostès votin en contra. I a mi m'agradaria obrir una reflexió, així com l'esmena al segon punt i al tercer n'estam d'acord, ens agradaria si és possible que al primer vostè diu que s'accelerin els informes i que s'accelerin fins on? 90 quilòmetres per hora, 120, un mes, tres mesos? És a dir, posam una dada per conèixer quina és l'accelerament, perquè deim 2007 com la publicitat del consell, les platges sense arbres i d'aquí al 2007 podem ser morts tots de rialles. Nosaltres estam d'acord en la redacció que vostè diu, si pogués posar una dada que en dos mesos, no sé els que digui la consellera, tampoc jo som un tècnic que pugui dir ho puc tenir en 15 dies, que digui

la conselleria, però que sigui abans d'acabar la legislatura i abans de què puguem desaparèixer...

(Rialles)

És bo que aquest Parlament també exerceixi la salut de riure. Miri, no jo ho deia en sentit figurat lògicament...

(Rialles)

Acaba la legislatura i les ciutadanes i ciutadans de Balears tendran l'oportunitat de tornar escollir els ciutadans que vulguin i aquest respecte l'hem de tenir.

M'agradaria Sra. Amer si fos possible, a veure si podríem concretar aquest punt i si podem concretar també estariem d'acord. Mantendríem el punt número 4, perquè sí és veritat com deia el portaveu del PSM, el Sr. Alorda, que hi ha els enginyers representants a les juntes d'explotació insulars, això és veritat i ho coneixem, també seria convenient que dins allò que és el consell de l'aigua hi fossin. El Sr. Alorda em diu, esperem que això es posi en marxa i quan ells ho hagin analitzat. Miri, nosaltres podem saber tant o més que tots els que es reuniran respecte en els que hi han de ser i aquesta decisió és una decisió política i aquesta decisió, si nosaltres hi estiguéssim d'acord que hi hagués els representants crec que estaria bé.

De totes maneres jo li vull dir al Sr. Alorda que aquí hi ha un problema. Tots estam d'acord, pel que veig, que ús primordial agrícola, perfecte. Però després vostè diu, l'ús per a habitatges en sòl rústic. Hem de ser sincers, des del Consell de Mallorca, el Consell de Menorca i Eivissa, no sé si també es donen habitatges en sòl rústic o no, no se'n donen, però a Mallorca se'n donen i resulta que els deim no a l'aigua. Com que a nosaltres no ens toca ni autoritzar, ni donar l'aigua, els toca a vostès que governen en pacte, hauríem de saber el que feim. És a dir, donar llicències per construir dins rústic i no els donam aigua, després què fa la gent? Fa un safareig i on va? Tal vegada a un aquífer que està sobreexplotat a carregar aigua i la du en aquell safareig o a aquella cisterna. Perquè clar si no es fessin cases en sòl rústic, jo estaria d'acord amb vostè, però se'n fan i aquesta gent consumeix aigua i clar això és un problema que tenen vostès, quan dic vostès vull dir el pacte en general perquè això passa pel consell i pel Govern balear. En aquest cas el Consell de Mallorca i en dona més que mai de llicències en rústica. Sr. Alorda li dic perquè seria bo que sabés que aquest mal que vostè ens conta, vostè el pot resoldre si vol, no nosaltres, no tenim capacitat.

I després hi ha una altra qüestió. Quan parlem és molt fàcil dir que s'han de reconvertir, incidesc amb allò que he dit a la primera intervenció. Com ajuda el Govern a la reconversió? És a dir, quan un Govern fa una reconversió d'un sector econòmic, gros o petit, planteja quines seran les mesures de reconversió, aquestes han passat molts de mesos i no se n'ha plantejada cap, és veritat que en aquesta esmena instarem a això. Aquí jo també Sra. Portaveu del PSOE, Sra. Amer, jo li demanaria si pogués ser, si no la votarem així, cap problema, però jo ho dic per no desesperar a la gent que ha de rebre l'ajuda, que també

fixéssim amb quins terminis aquest plantejament es farà, perquè entre que ve Nadal, que menjarem torró, que vendran els Reis, Sant Antoni i Sant Sebastià, l'ase s'ha pogut morir de rialles. Per tant, li demanaria si és possible que concreti això.

Com veu la voluntat del nostre partit sol sempre, baldament vostès vinguin la idea distinta una voluntat de Govern, una voluntat de fer feina per una terra que es diu Balears i allà on el Partit Popular hi està compromès.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font per la seva intervenció en nom del Grup Popular. Sra. Amer, li han fet una proposta concreta respecte en el punt primer de la moció i vostè ens dirà.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. En el mateix sentit que m'he expressat a la meua intervenció serien bons aquests 5 minuts de recés per podar-nos posar..., hi ha hagut una proposta en el punt primer, però també un altre de posar dates en el punt segon o tercer, s'hi referia el Sr. Font. Ja dic, amb el mateix esperit de diàleg ens agradaria evidentment poder aprovar aquesta moció i resoldre, entenc, uns dels problemes que afecten...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Amer, gràcies, ha quedat clar. Sr. Font, és vostè qui m'ho ha de demanar. Està d'acord...

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. President, jo no puc fer contrari a la portaveu del Partit Socialista. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Donam 5 minuts de recés perquè hi pugui haver acord amb allò que es pugui acordar.

I correspon...

Veuen com sonen les màquines de mòbils, fins i tot aquí!

Passaríem a la votació, l'acord sembla que està en fer votació separada de tot, menys del punt quart, amb la incorporació de les qüestions puntuals que ha explicat la Sra. Amer. Sr. Font, és així?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, tan l'esmena a l'exposició de motius, com el punt 1, 2 i 3 poden anar en un bloc i el punt 4 per separat i de les dues qüestions que aquest grup plantejava de les petites dues correccions, entenem que després de la reunió que hem

mantingut, allà on també hi ha assistit el President del Govern, estam d'acord amb el diàleg que s'ha intentat establir i que hi hagi una paraula de cavallers i que es compleixi. Així de clar, no hi ha cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. L'exposició de motius no es vota, només votam els punts de la moció. Per tant, passàrem a votació la moció punts 1, 2 i 3. Es poden entendre aprovats per unanimitat. Per tant, ens podem estalviar una votació. Per tant, queden aprovats els punts 1, 2 i 3 per unanimitat.

En conseqüència passam a votació el punt 4 de la moció. Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 28 vots a favor, 31 en contra. En conseqüència queda rebutjat el punt 4 de la moció i la moció aprovada en els punts 1, 2 i 3.

IV. Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 4151/02, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm 3635/02, de conservació de la biodiversitat a les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, debat d'esmena a la totalitat de devolució al Govern 4151, presentada pel Grup Parlamentari Popular al projecte de llei 3635 de conservació de la biodiversitat de les Illes Balears. Per defensar l'esmena a la totalitat el diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès té la paraula per 15 minuts.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, senyors consellers i membres del Govern. Aquesta és una llei a la qual el Grup Popular hi està en desacord. Aquest és un projecte de llei que en primer lloc contradiu el pacte que varen subscriure els que actualment governen a les Illes Balears. Una de les primeres paragrafades fetes públiques assenyalava que quan no hi hagués acord entre els membres del pacte, amb allò que no estigués subscrit i firmat, no es tramitaria. Ens trobam idò davant un projecte en el que el Partit Socialista de Mallorca, Unió Mallorquina, membres del pacte i que varen firmar aquell acord i varen sortir a les fotos amb les firmes, han manifestat públicament mitjançant esmenes que no hi estan d'acord. I he de reconèixer que tots els governs, millor dit, tots els diputats que donen suport a un Govern sí que presenten esmenes als projectes de llei, però tots els donen suport perquè modifiquen qüestions que milloren el projecte, no és el cas. Per tant, la meua crítica, la principal crítica en aquesta introducció a la meua intervenció és la incoherència la falta de paraula, la falta de compliment del propi pacte pels membres que varen subscriure, treure fora i posar l'oposició, la qual la majoria de ciutadans havia elegit amb 28 diputats per governar aquestes Illes i situar-se ells amb un pacte que ara incompleixen en el Govern.

Feta aquesta observació primera i que esper que em repliquin els que hagin d'intervenir després o expliquin perquè

ho fan així, he de dir immediatament que som aficionat i convençut seguidor dels principis de seguiment de les estratègies, no des de la Declaració de Río, sinó anteriorment les estratègies per a la conservació de les diversitats de vida que hi ha a la terra, el repartiment dels beneficis del seu aprofitament i la seva preservació. I açò ho dic perquè la manifestació que faré en contra d'aquest projecte de cap de les maneres, esper que ningú intenti manipular com a una postura del Partit Popular en contra de la defensa de la biodiversitat o de les formes diferents de manifestació de la vida. En allò que no estam d'acord és en la manera de plantejar com ho han de fer en aquestes Illes. El projecte de llei bàsicament el que fa és atorgar poders a l'Administració, no és tant el seguiment del desenvolupament de l'estratègia dissenyada a la Declaració de Río, després subscrita en el conveni per la Unió Europa, l'Estat espanyol i les estratègies que ja existeixen tant de la Unió com de l'Estat espanyol, o estratègies similars a les fetes a Canàries, o a Andalusia, o la que està desenvolupant Catalunya, on el primer que fan és establir de la seva biodiversitat allò que és l'inventari, les espècies, els hàbitats, etc., la biodiversitat, al cap i a la fi, és una qüestió mesurable, podem agafar un metre quadrat a qualsevol espai d'un territori i mesurar dins aquell metre quadrat quina és la biodiversitat. El primer que es fa de la biodiversitat és saber la que existeix, la que hi ha, la que tenim a un espai. I després es fa la planificació de les accions, actuacions que han de permetre mantenir, recuperar, o preservar, o projectar en el futur aquesta biodiversitat.

I nosaltres què feim? Què ens proposa el Govern?, perquè al cap i a la fi estic segur que tots els consellers que són membres d'aquest govern i el seu president al cap el van votar a favor i, per tant, açò és aquí perquè el Govern hi està d'acord, dic, idò, què és el que ens proposen? Ben senzill: Agafar i crear un instrument, un no, instruments -ho diré ara per no haver-ho de repetir després- que són tots aquests: tres classes de parcs, dues classes de reserves naturals, una de monuments naturals, una de paisatges protegits, una altra d'àrees naturals d'especial interès, algunes d'elles ja ho saben, o és a la Llei 4/89 o és a la nostra llei d'espais naturals del 91; zones d'especial protecció per a les aus silvestres, europea; zones d'especial conservació, zones d'interès balear, zones d'interès insular, corredors ecològics protegits, zones perifèriques, zones d'esmoreïment i àrees d'influència socioeconòmica.

Bé, segurament queden espais que no estan protegits, però el que no queda sense protegir, ni una tota sola, són les espècies, cap espècie de la fauna i de la flora. És a dir, a l'article 10 es declaren com a protegides i amb caràcter general tota la fauna i tota la flora silvestre, i a més comporta la prohibició de fer danys, matar, capturar, sacrificar, etc., etc., sense -açò sí, amb algunes excepcions per allò que són fruits que normalment s'han aprofitat per les distintes generacions. I què posen després?, un règim d'exempcions temporals, un règim reglamentari on si l'administració competent entén que no es perjudica ni el manteniment d'un estat de conservació favorable, etc., poden resultar afectats. És a dir, una llei que prohibeix, crea instruments, moltíssims de plans que després també m'hi referiré si tenc temps, i finalment una administració que farà el que vulgui, una administració que incidirà sobre qualsevol activitat que es dugui a terme en el camp, una

administració que estarà per exemple per damunt d'Agricultura, o de Sanitat, en matèries que tradicionalment han estat d'aquestes àrees, jo diria que fins i tot per educació. Curiosament l'àrea d'Educació es parla d'educació mediambiental però no es parla de l'assignació de l'educació dins el que és l'estratègia formativa dels ciutadans.

I en açò li vull fer una referència especial, perquè dins el que he manifestat que són creences del nostre grup i, per tant, també meves personals, entenem que la primera necessitat és modificar aquells comportaments dels ciutadans que no estiguin d'acord amb la conservació de la biodiversitat, i aquesta modificació de comportaments només té un camí, que és l'educació, només aquest camí. El camí de multes, policies i sancions no és ni un bon camí, ni du a l'eficàcia, ni du a la convicció d'una societat que ja ha practicat durant segles la conservació del que tenim. Perquè, aquest reconeixement es fa en aquest projecte?, els membres del Govern em poden manifestar en l'exposició de motius o en l'articulat el reconeixement als ciutadans, als propietaris, als pagesos, als que han habitat i continuam habitat en aquestes illes el respecte, amb un percentatge altíssim, jo no m'atreviria a dir percentatges de gent que no s'estimi la natura o que no protegeixi la biodiversitat, però en tot cas és un percentatge baixíssim, motiven una llei tan intervencionista com aquesta?

La pregunta és: per què no fan una estratègia com a les altres comunitats? Per què han de presentar un projecte on s'ha d'estendre la figura del dret de tempteig i retracte que hi ha a la Llei 4/89 per a la declaració d'espais protegits a les figures que es creïn des d'aquí? Per què fa falta la creació d'aquestes figures?, les noves. Per què justifiquen o amb què justifiquen aquesta necessitat?

Les polítiques europees, dins del que és l'estratègia de la Unió Europea recollida a l'espanyola, quan parla, per exemple, de les zones d'especial conservació, les ZEC, xarxa Natura 2000, etc., diu textualment: *"Dado que parece que no habrá un instrumento financiero específico europeo, deberán canalizarse los máximos fondos estructurales posibles, en especial los de desarrollo rural, hacia las inversiones iniciales de capital que aseguren que los costos -està parlant, naturalment, d'estratègia de conservació de biodiversitat- queden reducidos en el futuro a los de mantenimiento. Es conveniente poner estos espacios en valor mediante una incentivación de actuaciones privadas de manera que contribuyan al mantenimiento de una economía sostenible en las zonas afectadas"*. Que els propietaris, que els interessats, que els ciutadans, que els que ho han fet sempre tinguin la iniciativa i el suport de l'administració en les inversions de capital necessari per a les seves iniciatives, de tal manera que després només hagin de cobrir el manteniment en el que és l'activitat, amb el que són les accions de conservació, de defensa, de projecció cap al futur de la biodiversitat existent.

No és aquesta. Aquí el que es fa és crear, ampliar les àrees on hi haurà el dret de tempteig i retracte, obligar que en un termini determinat declarin les compravendes, la qual cosa comporta un pensament molt, molt, molt poc de fiar de l'administració d'aquestes illes respecte del seus ciutadans. I

els diré per què. Si els ciutadans hem d'entendre que actuen d'acord amb la llei, aquests ciutadans inscriuen i tributen les compravendes d'acord amb les xifres reals. Quin mal, idò, ha de fer als ciutadans agafar i que els pugui comprar l'administració en lloc d'un particular? Si l'administració posa com a contraprestació de firmar un conveni de col·laboració per allò que els diuen..., no record molt bé la frase, però alguna cosa així com ens de conservació, i els diuen: "Si em firmes açò et retiraré el que t'he imposat per llei, el dret de tempteig i retracte". L'administració amb aquesta actitud el que fa és declarar i considerar el dret de tempteig i retracte com qualche cosa penosa, injusta i dolenta. Està bé que un particular pugui fer el pillet i cobrar més a la compravenda i després declarar menys, i que per tant li interessi la compravenda amb una part de venda; açò ho entenem tots. Però que l'administració i els diputats a través d'una llei ho reconeguem com un fet, açò està molt malament, i a més d'estar malament va en contra d'aquests principis recomanats per les estratègies europees i nacionals.

Moltes de reglaments i molts de plans. La capacitat per entrar a regular no ja només qüestions com el règim d'observació, filmació i fotografia, fins i tot sotmetre'l a taxes, incorporar aquí en aquesta llei la regulació de la caça... S'ha parlat amb la Federació de Caçadors de les Illes Balears per fer aquest articulat? Em deman, per exemple, si en la regulació de la caça és normal que es consideri que quan no es declari qui ha fet el mal i siguin diversos s'imputi al titular del vedat. Jo em crec viure, crec que tots vivim, crec que tots desitjam que ens apliquin la presumpció d'innocència, i nosaltres aquí hem d'aprovar una llei que en lloc de presumir la innocència, si no es demostra qui ho ha fet, presumim que ho ha fet el titular del vedat?

Més coses. Qui pot procedir a declarar alguna d'aquelles figures que he llegit abans tan exhaustiva? "Aquesta declaració d'espai natural protegit requereix el procediment corresponent que s'ha d'iniciar d'ofici a proposta de la conselleria competent en matèria de biodiversitat, o a instància dels consells insulars, o dels ajuntaments en relació als seus respectius àmbits territorials, o dels propietaris dels terrenys, o les entitats cíviques de conservació de la naturalesa, o els particulars sempre que aquests darrers basin la petició en uns informes d'entitats...". Escolti, qualsevol. Ara resultarà que el valor, que allò que és el contingut intrínsec de valors de biodiversitat que nosaltres volem defensar, no depenen d'un contingut mesurat existent i catalogat, depenen d'una petició que pot fer pràcticament qualsevol, i després l'administració tramita i s'aprova. De què parlem? Si vostè té una corbata blava és perquè la corbata és blava, no perquè jo demani que sigui blava. Si nosaltres volem conservar la biodiversitat el primer que hem de saber és quina és la biodiversitat que tenim, on hi ha perill d'extinció, quins són els hàbitats que estan en dificultats. Si no sabem açò, què protegem?

I és que no hi ha una política autèntica de protecció, hi ha una guerra de poder. Els llegiré on és l'article, l'article que m'han dit que ha posat de cert mal humor a Unió Mallorca en el Consell de Mallorca i que supòs que als altres consells tampoc no els deu haver agradat massa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, vagi acabant, perquè s'ha excedit de temps.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, cerc l'article 98, per qui en vulgui prendre nota i comprovar-ho, i a l'article 98 trobam el següent... Ah, perdó, no és el 98, que és el dret de retracte. Bé, és l'article dels plans d'ordenació del medi natural i demés plans que són els que vinculen tots els altres instruments d'ordenació del territori. Per tant aquests plans, que poden tenir en el seu contingut l'abast -article 54- l'abast que estableixin les normes d'aprovació, diu després el punt 2: "Les disposicions són vinculants per a la resta d'instruments d'ordenació territorial o física, inclosos els plans de caràcter urbanístic". Vaja, tot, tot; poden fer vostès PTI, poden plans especials, poden fer el que els doni la gana; després ve un senyor, una entitat de conservació, qui vulgui, presenta una petició d'un d'aquests instruments d'ordenació, fan un PORN i açò és el que mana.

No és açò.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, vagi acabant. Ha excedit el 20% del seu temps.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Vagi acabant, Sr. President. Sí, sí, el Sr. Huguet, l'altre Huguet, don Joan, m'havia dit que si el president em donés una hora i he dit que encara no em bastaria. És tan extens i tant l'abast del que han inclòs en aquesta llei, que resumiré el nostre desacord, la petició de retirada i reconducció amb les següents paraules.

Miri, per defensar la biodiversitat nosaltres donaríem suport al Govern, i si no ho fa aquest govern ho farem nosaltres en el següent, perquè jo som dels que estan convençuts que nosaltres serem en el següent govern, un instrument d'estratègia, d'accions, de planificació de la defensa de la biodiversitat. Parlar amb els sectors afectats, de caça, o de pesca, o de transgènics, i regular i aplicar a cada una de les administracions afectades una llei en defensa d'aquestes activitats i de la seva continuïtat al marge d'aquesta estratègia. Que per a les pràctiques d'activitats esportives, perquè no m'ha donat temps a explicar-ho, però afecten qualsevol activitat de pràctiques d'esport, i les multes són quantiosíssimes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, li don un minut per acabar perquè ja ha superat el 33% del seu temps.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, sí, és un bon percentatge, el 33%. Gràcies, Sr. President, ja acab, sincerament.

...i de tal manera que aquestes activitats estiguin afectades, que és el que toca, per estudis de valoració d'impacte ambiental, és a dir, les estratègies -vostès ho saben millor que jo, millor que jo perquè ho practiquen, jo crec que és la seva pràctica diària, només els ha ofuscat l'ambició de poder- les estratègies han d'anar incloses dins el que és l'avaluació dels impactes, prevenir els impactes i, si n'hi ha de fets, restituir-los. Tota la resta, tota aquesta ambició de poder, no és el que necessita la societat per creure, per defensar i per continuar convivint amb allò que ha estat el seu patrimoni i amb allò que s'estimen més, molt més, que els que estam en política, allò que tots volem que tenguin els nostres descendents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes, per la seva intervenció...

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

...en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir en un torn en contra?

(Conversa inaudible)

Qüestió incidental o intervenció com a grup? Idò molt bé. Té la paraula la Sra. Consellera de Medi Ambient.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, he de dir, Sr. Huguet, que el que està molt clar, i crec que vostè ho ha dit aquí, és que no els interessa ni volen una llei de biodiversitat. També el que queda palès, pel que vostè ha dit, és que crec que es necessiten conèixer una mica més els temes, sobretot saber què és un ecosistema; jo supòs que vostè ho sap perquè això s'estudia pràcticament a primària, i sap perfectament que un ecosistema és allà on viu un ocell, un animal, una planta, i en aquest sentit, per tant, s'hauria de parlar d'ecosistema i per tant saber què significa això. Jo crec que això és bo perquè sempre dóna una mica més almanco de coneixement sobre les coses.

En tercer lloc li he de dir també, Sr. Huguet, que jo crec que no l'ha llegida bé o no l'ha volguda llegir bé, que és el mateix. No és el mateix, perquè precisament aquí hi ha moltes qüestions que vostè ha esmentat i que jo esper que ara, al llarg del que jo pugui intervenir, quedi, almanco ho intentaré, més clar, on realment ho ha esbiaixat o ho ha vist d'una manera evidentment molt des del punt de vista que no interessa ni volen una llei de biodiversitat.

I una altra qüestió de què li voldria esment respecte al que vostè ha dit. Prohibeix. Què prohibeix?, perquè tot és prohibició i tot és intervenció. Concretament què significa això?, perquè això són paraules; hem d'anar a allò concret.

I un darrer tema abans d'entrar a explicar per què jo vull aquesta llei o almanco per què crec que vostès s'ho han de repensar respecte a la presentació d'aquesta esmena a la totalitat. Miri, el medi ambient, Sr. Huguet, és un tema molt important, no és un tema menor, no és un tema exclusiu, és un tema de tots, i precisament la responsabilitat d'un govern, de tots els governs en aquest moment a les portes del segle XXI és intentar protegir-lo i conservar-lo. Vostè sap perfectament que en això hi va la vida. Si no s'agafa aquesta responsabilitat això no té res a veure amb ambicions de poder, això té a veure precisament amb una obligació i una responsabilitat que tenim els humans precisament per preservar fins i tot la nostra pròpia espècie. Per tant parlem d'això des del punt de vista del que pertoca avui en dia.

Dit això els he de dir que avui jo crec que s'obre una porta, o esper que es pugui obrir al final, per fer efectiva la protecció dels valors naturals, que n'hi ha molts, de les Illes Balears, i crec que ens trobam a l'inici d'un debat d'una transcendència important i que precisament permetrà que aquesta comunitat autònoma tenguí allò que desgraciadament no ha pogut tenir i que ens trobem pràcticament a la cua de tot l'Estat espanyol respecte a legislació ambiental. I m'explicaré. Tret pràcticament de Ceuta i Melilla, les Illes Balears som la comunitat autònoma amb el nivell de legislació ambiental més pobre d'Espanya; a diferència de moltes altres, des de Galícia i Andalusia, passant per Euzkadi, Canàries o Catalunya, aquí ens manca una llei marc de protecció ambiental general, i vostès ho sabem, i és molt rellevant precisament que això passi a una regió mediterrània europea que, a més, té, com sap perfectament, ecosistemes fràgils perquè som illes i fortament amenaçats perquè també, com sap, som illes i encara estam més amenaçats.

També ho és que aquesta absència de legislació ambiental es doni a una terra on els successius governs del Partit Popular han presumit d'haver protegit tant. No era l'administració conservadora que deia que havia protegit el 40% de la superfície de les Illes fa pocs anys? Vostès se'n ventaven, d'aquest tema, i ara resulta que aquest buit de legislació ambiental va quedar en evidència quan la Unió Europea va negar reconèixer com a espais protegits aquells que eren afectats per la Llei 1/91, o sigui, la Llei d'espais naturals. La Unió Europea, amb tota la raó, va desqualificar aquesta suposada protecció que vostès tant varen dir aquí, a fora i per tot arreu, que no contenia cap estratègia, ni cap garantia de gestió conservacionista dels espais que deia protegir. Va ser així com el 40% d'aquesta superfície balear protegida va quedar reduït a un 1,5%. Vostès saben això perfectament. Cal recordar, vostè també ho sap, que la Unió Europea a través de la xarxa Natura 2000 pretén que el 2010 almanco el 10% de la superfície terrestre sigui vertaderament protegida i gestionada en favor de la conservació de la naturalesa.

Però, Sr. Huguet, la biodiversitat no es redueix només a la protecció de determinats hàbitats localitzats, concrets. Després de la cimera sobre la terra de Río de Janeiro, coneguda per tots vostès, ara fa una dècada, la protecció de la biodiversitat va ser i és una obligació política i ètica de la humanitat, de l'espècie - sí, maldament soni molt grandiloqüent- precisament perquè els governs hem d'evitar la degradació que estan patint en aquest

moment els nostres recursos naturals i, en aquest cas, evidentment la nostra naturalesa.

En aquest sentit la conservació de la biodiversitat necessita un marc legal complet que afecti transversalment matèria de notable incidència en la seva viabilitat. I no passa res, no passa res, no és restar competències absolutament a ningú. És senzillament que els temes mediambientals, com vostè sap perfectament i s'ha dit en moltes ocasions, és un tema transversal i toca molts d'aspectes, i no passa res, perquè l'únic que volem és protegir precisament aquesta biodiversitat perquè entenem que, com he dit i torn repetir, és la protecció de la nostra espècie. Així, parlar de balanç hídric, de la gestió forestal, de la caça, de la construcció il·legal, dels usos recreatius del medi natural o la protecció dels recursos genètics han de ser contemplats, no faltaria més; és que si no vostè quina llei vol de biodiversitat? Espanya i molt especialment les Balears són molt lluny d'avançar encara en aquests objectius que, des del meu punt de vista, són objectius planetaris i responsables dels temps que corren.

De fet, el 1999 literalment tot estava per fer en matèria de conservació. No hi havia cap llei marc de protecció, no s'havien delimitat les zones LIC, llocs d'interès comunitari, com vostè també perfectament sap, ni les zones especials de protecció de les aus o ZEPA, derivades del compliment de la directiva d'hàbitat del 92. No hi havia en marxa cap estratègia, que ara parla tant d'estratègia, no hi havia en marxa cap estratègia balear de conservació adreçada a assolir a ca nostra els objectius globals signats a Río, perquè nosaltres creim Río, aquí hi ha la diferència, que n'hi ha molts que no creuen Río ni els tractats internacionals; nosaltres sí, nosaltres ens comprometem precisament amb aquestes coses i creim que no són només grans esdeveniments que es realitzen pel beneplàcit de determinats polítics, sinó que són realment allà on surten els problemes concrets per intentar-los solucionar, i avui en dia tots ens hem d'implicar.

Evidentment tampoc no s'havien transposat a les Balears els nous enfocaments de la conservació, com ara l'imperatiu de considerar els paisatges singulars com un bé natural a protegir, com per exemple s'estableix en el conveni de Florència del 2000 per a la protecció del paisatge. Tampoc l'obligació d'establir un protocol de bioseguretat davant la proliferació d'organismes transgènics, garantir la informació i la participació públiques en matèria ambiental derivades, com vostè també sabrà, de la convenció recent d'Aarhus, o l'afavoriment de fórmules de gestió privada, -gestió privada, es veu que no ho ha llegit bé- gestió privada en l'estratègia de conservació a través d'acords de custòdia del territori.

Aquesta comunitat autònoma, per no tenir, ni tan sols s'havia dotat d'una llei d'espais naturals que adaptés l'estatal, la famosa llei 4/89, a la nostra realitat i necessitats. Com a corollari d'aquesta negligència legal, hi ha la qüestió, tan sovint oblidada, que l'administració no compta, després de 20 anys d'autonomia, no compta amb un règim disciplinari capaç de garantir que les seves decisions hagin de ser complides. Nosaltres volem un medi ambient de veritat, volem un medi ambient que no sigui de jugueta i cosmètic, per quedar bé,

nosaltres volem que el medi ambient sigui un tema important perquè, com li dic, ens hi va la vida.

És per això que el Govern de les Illes Balears, a proposta de la Conselleria de Medi Ambient, ha aprovat, o ha duit a aprovació d'aquest parlament, el projecte de llei de biodiversitat. Les Balears necessiten regular la conservació de la biodiversitat i no podem deixar-la a mercè de la mà oculta del mercat. És el que s'ha fet des del 1960 i els resultats estan a la vista, jo no crec que importi que li digui, perquè tots vostès perfectament ho saben.

El projecte de llei que avui defensam o defens pretén precisament incorporar les Balears a l'Europa ecològica que promou el recent tractat d'Amsterdam, i també el planeta sostenible que figura com a objectiu número 1 del Tractat de biodiversitat de Río, que nosaltres creim i a més defensarem, sigui en aquesta tribuna o sigui on sigui. Aquest projecte de llei parteix de la base que són les persones l'element clau de la conservació, no oblidem això, la biodiversitat són les persones, i dir el contrari és tenir ignorància sobre aquest tema, i que només a través de l'èxit d'aquesta conservació la nostra qualitat de vida es podrà sostenir i millorar. En aquest sentit la Llei de biodiversitat instaura un quadre legal nou, innovador, transversal i fortament participatiu de les persones i les associacions respecte a la gestió ambiental.

És evident que l'esmena que vostè ha presentat del Partit Popular, que ha governat 16 anys les Illes Balears sense haver permès una sola llei ambiental, no sé si és que li fa nosa el medi ambient a un partit que es diu conservador, però que fins ara allà on governa l'arrasa. A mi em sap greu dir-li això, però en molts de casos ha passat això. I en parlarem prou, però d'entrada em sap greu com a consellera de Medi Ambient constatar que el liberalisme de vostès, dels senyors del PP, ha arraconat un conservadorisme amant de la conservació de la naturalesa i de la protecció dels nostres paisatges i dels nostres béns naturals en favor de les generacions futures.

Què proposen, vostès, o què diuen a l'esmena a la totalitat i a les parcials? Simplement que s'ha d'eliminar la legislació ambiental que permeti fer de la conservació un objectiu econòmic i polític fonamental per al futur de les Balears. Supòs que no volen cap llei ambiental, o almanco no la volen d'aquesta manera, no sé quin ambient vostès volen, però evidentment no té res a veure amb el que avui en dia s'està tractant a nivell internacional, vostès volen un medi ambient cosmètic, "mono", que quedi guapo i que estigui de moda. Aquesta posició és un perill, aquest posicionament, per la qualitat de vida de les Illes, que vivim d'un turisme i que tenim un béns naturals limitats. És un perill, també, per a la gent, com he dit, que vendrà darrera nosaltres i és un menyspreu dels compromisos mundials a favor de la conservació de la biodiversitat.

Aquesta crítica que vostès fan al projecte de llei, sense cap alternativa, coincideix amb altres també, que n'hi ha de crítiques, que vagi davant la meua sorpresa davant aquestes reaccions. Precisament, el projecte de llei, i jo el convid a tornar-ho llegir, pretén, entre d'altres coses, que subsisteixi un medi

rural perquè hi pugui haver pagesos i pageses que hi visquin de veritat; obliga l'administració ambiental a preservar les espècies endèmiques i a evitar la contaminació amb organismes genèticament modificats; promou la conservació dels boscs i incentiva els ajuts a la propietat forestal; regula la caça de tal manera que hi hagi d'haver planificació dels usos per tal que no desaparegui per negligència ecològica d'uns quants; crea la figura de les entitats privades de custòdia del territori, associades a l'estratègia de conservació i atorga representació a les associacions diferents dins el Consell Assessor de Conservació de la Natura encarregat d'assessorar la política ambiental de les illes. Aquests avantatges del projecte de llei són millores evidents a favor de la participació i dels interessos del món rural en la política de conservació, per no parlar de la possibilitat d'excepcionar usos a favor del món rural, de la matriu del sòl rústic protegit de la Llei 6/99, de les DOT, etcètera.

Com a consellera de Medi Ambient, estic convençuda que aquesta llei respecta el món de la pagesia i el protegeix d'explotacions i usos ambientalment nocius i permet un tractament específic de la seva realitat. Però tornem al tema central d'avui, la proposta de devolució de la llei del Partit Popular. Siguem sincers, Sr. Huguet, darrera la seva oposició, no sé si dir fonamentalista, o no sé quin nom donar-li, ja que vostè sempre parla que tenim visions nosaltres fonamentalistes, hi ha una raó ambiental o, com sempre, és que troben que només faria nosa a la seva estratègia de *laiser faire laiser passer* en sòl rústic, a costa del paisatge, el món rural i la biodiversitat? Què és realment el que vostès plantegen amb això? Però anem pas a pas.

Quin objectiu no comparteixen amb el títol 1 d'aquest projecte? No crec que siguin el de conservació d'espècies i hàbitats; ni tan sols els de la màxima participació pública, sinó més aviat el fet que el projecte de llei atorgui a les administracions públiques el deure d'integrar, amb les seves decisions, mesures concretes de preservació de la biodiversitat. Perquè si és un deure administratiu, és un deure de l'administració, Sr. Huguet, i vostè ho sap perfectament, demà podria ser objecte de reclamació pública, basta veure el cas del Prestige; però vostès, és millor que el medi ambient resti, vostès volen que el medi ambient resti en el camp de les idees, en el camp de la pedagogia i en el camp del futur, en el camp del present, en el camp de les polítiques concretes aquí no ha d'haver medi ambient, és un problema de medi ambient, per tant l'hem de llevar. Nosaltres precisament anam més endavant, volem un ambient, un medi ambient, perdó, respectat i protegit pel sector públic, que no significa intervenció a la propietat privada, no significa intervenció a la propietat privada, i vostè, Sr. Huguet, ho sap perfectament que no significa això en absolut. I si no, per què no parla de totes les lleis que vostès han votat i han promogut com a Partit Popular, que sí són intervencionisme dins la propietat privada? Per tant, vostè Sr. Huguet, no faci demagògia d'aquesta llei que intervé en propietat privada, perquè aquí no es tracta d'això. Posa normativa, posa ordenació, clar que sí, però això evidentment no posen moltíssimes de lleis que evidentment són molt més dures o són en altres àmbits que, evidentment, no són referides a temes mediambientals, perquè el medi ambient, ara per ara,

poca legislació ha pogut tenir i sobretot, com dic, en aquestes illes.

Per tant, jo tenc llàstima que vostès no vulguin una estratègia balear de protecció de la biodiversitat per complir amb el compromís global de Río, un tractat que, a més, va ratificar Espanya en el 93. Sempre diuen que és intervencionista, és que els encanta dir-ho, perquè quedin aquestes paraules demagògiques i així tothom digui: quin espant, venen ara a llevar-me alguna cosa, no? Jo ho vull deixar molt clar, i ho dic perquè crec i esper que vostès siguin seriosos, com li dic, això no va per aquí. Ara, ens separa, està clar: nosaltres volem ordenació legal a favor de la natura, no volem un lliure mercat que pensi que la naturalesa la pot agafar i la pot utilitzar com vulgui. I precisament per això volem una concertació i participació social i una estratègia conservacionista transversal.

Pot ser els faci gràcia el títol 3, relatiu a la protecció de la fauna i de la flora. I me diran un cop més que sortir d'excursió i collir floretes estarà prohibit, perquè ara resulta que aquesta llei tot ho prohibeix; ja, Sr. Huguet, vostè crec que és seriós i crec que vostè sap perfectament llegir-se una llei i llegir-se els articles i crec que evidentment vostè sap perfectament del que es parla en aquests articles i sap perfectament que això no és cert o no va per aquí. I si hi ha alguna coseta que vostè consideri que es podria millorar, nosaltres no tenim cap problema a acceptar una esmena parcial. Però resulta, Sr. Huguet, que aquí no feim més que transposar la Convenció de Berna del 79 quant a conservació de la vida silvestre a Europa, així com adaptar la Llei 4/89 d'espais naturals que, per cert, vostès no han derogat després de sis anys en el poder central. I a més, qui ha plantejat, ha utilitzat el dret de tempteig i retracte ha estat el ministre de Medi Ambient, Sr. Matas, com vostè sap perfectament.

Els títols 4 i 5, dedicats als espais naturals protegits, clarifiquen i adapten a les Balears les figures de protecció possibles i incorporen les categories europees de CEPAS i ZEC; creen els corredors ecològics, protegits en la línia de l'estratègia ambientalista més avançada; donen carta de natura als paisatges singulars com a espais protegits i creen zones d'interès balears i zones d'interès insular i no passa res. Al contrari, tant a efectes d'iniciatives com de declaració, el paper dels consells és reconegut en el seu àmbit geogràfic com mai no ho havia estat abans; avançant en la direcció d'una gestió parcialment insularitzada dels espais protegits, seguint el model canari. I com a mostra del nostre tarannà raonable, Sr. Huguet, que estic segur que pensa que som raonables, s'hauran fixat en l'article 48, que no trobava, que suavitzava el dret de tempteig i retracte i, per tant, no hi faré esment, perquè, com li dic, és un tema que crec que també s'està utilitzant, com vostè sap perfectament, fora de lloc.

No creu, Sr. Huguet, que el títol 6 adreçat a protegir els recursos genètic mereix la seva aprovació? Serem la primera regió d'Espanya incorporada a una protecció efectiva de recursos genètics, o troba que les Balears hem de continuar sent una regió sense cap tipus d'informació i regulació en aquesta matèria?

La integració sectorial regulada en el títol 7 resol aspectes claus de la gran incidència amb una estratègia de conservació de la biodiversitat, encara que li reconeixeré que sempre pot ser més extens, però com a primer pas cap a la transversalitat, cap a l'ambientalització de l'ordenament jurídic de les Illes Balears, n'estic satisfeta.

Em sembla un progrés que a partir d'aquesta llei, la protecció de determinades zones es tenguí en compte i que, abans de donar aigua bona a usos luxosos i insostenibles, tinguin preferència les necessitats humanes bàsiques i després la preservació dels ecosistemes aquàtics.

Fer dels propietaris de boscos uns aliats de la conservació i promoure l'associacionisme i garantir un quadre d'ajuts especialment en espais protegits, és un repte que teníem pendent des de fa dècennis. Vostès ara em diuen que volen protegir la propietat privada i què han fet amb els propietaris que estaven dins un espai on haguessin protegit? La primera vegada que s'han pres decisions respecte d'això ha estat aquí, ha estat en aquesta legislatura, i amb aquesta llei pretenem que aquesta qüestió quedi clara.

I de la caça, què en pot dir si encara estam sota les directrius de la llei franquista de l'any 70? Gràcies a aquesta llei hi haurà una caça possible per a molts d'anys a base de tenir cura de la seva riquesa i fent atractiva la seva planificació per evitar-ne abusos i explotacions. Tot un avanç que aquelles societats de caçadors modernes i estic convençuda, i coneixedores del seu paper a la conservació de la riquesa cinètica, han de ser uns aliats imprescindibles en la preservació de la biodiversitat de les Illes.

I què em diu de les millores quant a la regulació dels usos recreatius i esportius? No li sembla bé, tampoc? Per primera vegada una llei evita les festes multitudinàries i legals dins espais protegits, les excursions amb 4 x 4 fora dels vials autoritzats o l'ús de motos nàutiques a zones sensibles del nostre litoral. Tal malament està això?, sembla que a vostè no li agrada gens, és molt clar, i a altra gent per a mi que tampoc. Però evidentment, això és el que s'ha de fer a una societat avançada, com dic, en el segle XXI.

Un dels títols més innovadors de la llei el constitueix el 8 dedicat a mesures de participació i informació públiques. Així, es donen carta de naturalesa legal per primer cop a Espanya als acords de custòdia del territori i a aquestes entitats no lucratives de gestió conservacionista. Així, sense intervenció directa de l'administració ambiental, serà possible que el món rural constitueixi o arribi a acords amb entitats privades sense ànim de lucre, que facin costat a l'estratègia balear de protecció de la biodiversitat. Aquestes entitats han de permetre un *partenariat* privat important devora el sector públic en favor de la conservació, com passa, vostè que coneix tant el món, a Estats Units, al Canadà o al Regne Unit; així mateix, sembla que al PP no li pot desagradar que es creï un consell assessor de la conservació de la naturalesa de les Illes Balears, de caràcter consultiu i amb participació científica, conservacionista, agrària, cinètica, etc.; és una mostra més del caràcter fortament participatiu que és a la base d'aquesta llei.

I què li diria del títol 9, que crea un règim disciplinari ambiental, idò l'administració ambiental passa a ser major d'edat, Sr. Huguet, ja era hora, fins ara era una espècie de mostrador, sense gaire potestat normativa i sense cap potestat sancionadora clara, això canvia i seguint el principi de "qui contamina, paga" resultarà que l'administració ambiental podrà tutelar el compliment efectiu de les obligacions ambientals, de les empreses i les administracions. Jo veig natural que l'administració ambiental sigui forta, com la d'Indústria, com la Territorial o com la Social, per què no, quin problema hi ha?, i vostès que volen, una administració ambiental de segona?, només per fer jornades o fer conferències?, o només voler educar les nostres generacions futures? Això és important, però no és l'únic, Sr. Huguet, no és l'únic, això ens diferencia d'una manera clara respecte d'aquesta llei.

El projecte inclou -i ja acabaré- dues disposicions que crec especialment rellevants, una que en ple respecte de les competències en matèria de disciplina urbanística de les administracions territorials, es dona una capacitat subsidiària de disciplina ambiental pel que fa a l'edificació il·legal dins espais protegits a l'administració ambiental. En darrer lloc, consider espectacular que la llei introdueixi a la seva disposició addicional tercera una habilitació directa dels acords ambientals internacionals i de les directives comunitàries en matèria de biodiversitat, de tal manera que encara que no estiguin ratificats o transposats per a Espanya encara, l'ordenament jurídic balear els considera com a propis i d'obligada observança. Aquesta clàusula d'utilització permanent permet que la legislació ambiental s'adeqüi al que en aquests moments està passant a Europa i arreu del món.

I ja acab, efectivament, em sal greu haver de sentir, de vostè, Sr. Diputat, de vostès, Srs. Diputats, un discurs de perjudici contra el dret ambiental i contra la protecció de la biodiversitat, sí, perquè és aquí on no estam d'acord, en el que entenem què és biodiversitat uns o els altres. Jo entenc, Sr. Huguet, que aquesta és una qüestió precisament d'estat, com els he dit hi va la nostra contribució a la preservació d'aquesta biodiversitat mundial, que en tenim l'obligació i la responsabilitat, de la protecció dels nostres béns naturals i dels paisatges singulars que venem al turisme, hi ha en joc també la nostra credibilitat com a gestors europeus conscients de la nostra responsabilitat ambiental a una Mediterrània molt degradada. Jo, sincerament, convid el Partit Popular a reciclar-se, a replantejar-se, a llegir novament la llei, d'una manera diferent de com l'ha llegida, perquè, evidentment, si no, difícilment, i anar precisament cap a un partit vertaderament conservador, és a dir, un partit modern, capaç de conservar paisatges i recursos naturals a les nostres illes i precisament que no posi problemes per anar endavant que és el que ens toca a hores d'ara.

No hagués estat més lògic en aquest sentit no presentar una esmena a la totalitat i, en canvi, promoure esmenes parcials, concretes per millorar aquesta llei, aquest text? Jo crec que això hagués estat -ja ho sabem que en posen-, com va ser en el cas de la Llei de protecció ambiental de ses Salines d'Eivissa i Formentera, hauria estat un gest que hauria demostrat la seva voluntat clara de protecció, la seva voluntat clara que volen

una llei de biodiversitat, d'una altra manera, però que volen una llei de biodiversitat. Jo els dic que encara hi són a temps, demostrin que volen protecció legal per a la biodiversitat retirant aquesta esmena de devolució i entrin després a negociar, amb la majoria, un text enriquit amb les seves aportacions.

Per descomptat, si és així, jo, com a consellera, estaré encantada no només de treballar amb tots vostès per arribar a millorar o a tenir un cert consens, sinó sobretot d'aprovar una llei de biodiversitat que realment ens situï on ens hem de situar, Sr. Huguet, a principis del segle XXI. I parlar de biodiversitat no és parlar d'un tema menor, parlar de biodiversitat és parlar de vida i de les persones.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

(Petit aldarull a la sala)

Sr. Huguet, té els seus cinc minuts per replicar a la qüestió incidental.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera. Excepte al principi, que gairebé m'ha acusat de no haver anat a escola primària o, com a mínim, de no haver escoltat a escola primària el que era la biodiversitat, el medi ambient o l'ecosistema o coses d'aquestes, i després que no llegesc, la resta, tot és discutible. I açò, naturalment, com que només m'afecta a mi, no importa ni que intenti discutir-ho.

Respecte del tema d'arribar a un acord, serà fàcil. Si, com esper, els ciutadans ens tornen a donar majoria i aquesta vegada és suficient, vostè tindrà un text, una proposta d'estratègia, no una llei, una proposta d'estratègia com ha fet l'Estat, la Unió Europea, Catalunya, Canàries, Andalusia, País Basc, no han fet lleis, han fet estratègies, són plans d'actuació, què vol que n'hi doni una còpia?, els tenc aquí. I què fan aquests plans d'actuació, per exemple el de Catalunya? Primer, fa una preparació que inclou els treball base, diagnòstic, estat de la biodiversitat biològica a Catalunya, determinació preliminar d'objectius i redacció de l'esborrany; després pren la decisió que inclou les tasques de consulta als agents institucionals i socials, la redacció definitiva i aprovació pel Govern, que es desenvoluparà, i aplicació i avaluació que inclou l'execució de mesures per part del Govern i de la societat, executar mesures, no fer lleis i dir als altres el que han de fer i que vinguin a demanar permís. Fan mesures tots els altres.

Aquesta és la diferència. Quan vostès presenten el projecte de llei, li llegiré la primera frase de l'exposició de motius, i recordi les darreres paraules que ha dit, que biodiversitat és vida, és els ciutadans, idò escolti: "Els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears han pres consciència de la

necessitat de tenir cura i esment", "han pres", no "hem pres", no, no "hem pres", primera persona de plural, no, tercera de plural, "han pres". Que vol que continuï quan parla més vegades dels ciutadans? Article 4, "La ciutadania de les Illes Balears té dret, ...", té obligació, una cosa és el que ha dit al discurs i una altra és el que ha posat al projecte, si és que l'ha fet vostè, tal vegada aquesta és l'explicació, que és que l'ha fet gent de fora. Hi ha passat el Consell Econòmic i Social a opinar sobre aquest contingut? Hi ha passat el Consell Consultiu, i la Federació de Caça, i algú del Partit Popular?, se'ls ha demanat opinió? Hi han passat els propietaris?

La biodiversitat és una qüestió de la conselleria, que és el concepte que impregna aquest projecte de llei o és una qüestió de tots? I si és de tots, per què no han seguit el procediment normal?

Miri, jo no sé si el PP és conservador, és liberal, és no sé què, no vol lleis, totes aquestes coses les podríem discutir a un bar, i les conclusions a què arribéssim no servien de massa. Els ciutadans voten a uns i voten als altres, açò és important. Què és que defensa el Partit Popular? Idò miri, que si volem regular millor la llei de caça, de la qual no es queixen els caçadors, però si volem regular-la millor, ens asseiem amb ells, amb la Federació de Caçadors, amb les propietats, els polítics, i feim una llei consensuada, de caça, naturalment que per qüestions transversals afectarà la biodiversitat i s'haurà de tenir en compte, però açò no és cap problema.

Escoltí, està en castellà "*otros aspectos importantes para el convenio de la diversidad biológica caen en el ámbito de otros departamentos: Agricultura, Pesca, Alimentación, Secretaría General de Pesca Marítima, Educación, Energía, Industria, Exteriores, Justicia, ...*", vostè n'esmenta cap?, dóna cap competència amb l'excusa que és transversal, tot per a la Conselleria de Medi Ambient, tot, Sra. Consellera. El problema és a una diferència de concepte que tenim.

Miri, directiva o comunicació, que no és una directiva sobre avaluació d'impacte, tenc aquí, a més, l'acta de la darrera reunió de l'òrgan subsidiari d'assessorament científic, tècnic i tecnològic, que vostè deu conèixer ben bé, del conveni sobre diversitat biològica, és a dir la Unió Internacional per a la Naturalesa, què diuen aquests senyors?, què diuen? Que l'important, i aquests van ser els promotors, Río existeix perquè aquests senyors van fer els informes i els van passar, vostè ho sap, jo també ho sé, reunits a finals del 2001, indicadors i avaluació d'impacte ambiental, açò és el que dóna força a l'estratègia de conservació de la biodiversitat. Les directrius, nosaltres que no tenim cap legislació, idò miri, les directrius, en vigor des del dia 17 d'abril del 1999, donen tres mesos al Govern -no sé si són tres o sis- per aprovar, mitjançant reglament, uns indicadors. Els ha vist, vostè? Han passat tres anys. I avaluació d'impacte ambiental. Ho sap que aquest govern, aquests diputats el tenen davall una cadira, en aquest parlament, esperant que s'aprovin inicialment PTI i plans especials o plans directors sectorials? Ho sap? Ho sap, no és culpa seva, estic ben segur que no és culpa seva. Però aquest és el país que tenim, i no governen conservadors ni liberals ni tot açò que ens ha dit, governen els seus, aquests als quals vostè aguanta en

el poder. I em demana posar-se d'acord amb nosaltres? Aquesta és la situació, no del PP, no de Franco, d'ara, del progrés, incompleixen fins i tot els pactes, ja li ho he dit al principi.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet Sintes, vagi acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, vaig acabant. Només per acabar el que havia començat sobre aquest dictamen de la Unió Europea relatiu a les decisions polítiques, a l'avaluació dels impactes, que diu, només és per posar de relleu allò en què tenim diferències, Sra. Consellera, perquè els conceptes no són els mateixos. Diu que l'avaluació d'impactes han d'ajudar a prendre decisions, no a substituir el raonament polític, "*la evolución del impacto es una ayuda a la toma de decisiones y no un sustituto al razonamiento político*". Si vostè no creu, traslladi açò a la societat civil, que millor que qualsevol administració gestionen els pagesos i els propietaris, nosaltres demanarem parcs i zones protegides i molts de funcionaris per fer-hi feina i de cada vegada hi tendrem menys pagesos i menys societat a dins. No és aquest el model que defensam, no és aquest el model al qual dóna suport la Unió Europea. Aquesta és la diferència bàsica. Nosaltres creim en la iniciativa, perquè ve de segles, ve de desenes i desenes d'anys, de capacitat per mantenir biodiversitat, de capacitat per mantenir paisatge, de capacitat per tenir el que tenim, i ara ens hem d'inventar una llei? Ni la llei ho soluciona ni és el millor instrument, i jo no compartesc, de cap de les maneres que tenir policies, posar multes, multes per sancions o infraccions que prescriuen als deu anys, que jo crec que, vaja, ni Roldán, amb tot el que se'n va dur, per l'amor de Déu!

Sra. Consellera, jo crec que nosaltres, d'aquí a pocs mesos, li podrem presentar una estratègia, ens podrem seure amb els caçadors i fer un projecte de llei de caça, podrem parlar amb Agricultura i amb Sanitat sobre transgènics, i podrem fer tot açò que vostè anuncia i que està bé que ho faci, però amb uns altres instruments, amb unes altres formes, amb unes altres maneres i sobretot amb la societat afectada.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes. Sra. Consellera de Medi Ambient, per tancar la qüestió incidental.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Srs. Diputats, Sres. Diputades. Miri, Sr. Huguet, jo quedaré amb el que ha dit en penúltim lloc, miri, si hi hagués legislació ambiental, el del Prestige no hagués passat, ...

(Remor de veus)

Sí, Sr. Huguet, precisament és el que passa, el medi ambient es considera un tema menor, i precisament per això passa el que passa, i després els problemes que produeix no haver protegit de manera responsable i adequada els nostres recursos, després no hi ha ningú ni amb doblers ni amb polítiques que ho pugui resoldre.

Sr. Huguet, parlem de temes molt seriosos, supòs que vostè és perfectament conscient d'això i, per tant no faci demagògia de les tres grans paraules que vostè ha dit i repeteix: primera, prohibicions, intervencionismes, però, Sr. Huguet, jo li podria dir això de tantes lleis que vostès han posat damunt la taula, que han aprovat amb orgull, per què no hi pot haver una legislació ambiental?, per què?, no m'ha contestat, mentre hi ha legislació de tota una sèrie d'àmbits que estan legislats, vostè és diputat i seu a una cadira perquè ha estat triat pel poble, ha estat triat per, en aquest cas, fer d'oposició o per governar, i per prendre decisions legislatives, no ho obliidi, Sr. Huguet, hem de prendre decisions legislatives, i això no significa entrar en consideracions que vostè utilitza per, precisament, posar sectors en contra d'aquesta llei, no per a altra cosa. Per tant, diferenciï, perquè crec que és bo per a vostès i també per a la gent que es pot escoltar, què és legislació i què és estratègia de biodiversitat.

Miri, Sr. Huguet, li he de dir molt clarament una cosa, jo conec legislacions i conec estratègies i no és igual i són similars. Totes les comunitats autònomes que jo he esmentat tenen legislació ambiental, per ventura no es diu llei de biodiversitat, es diu de conservació de fauna i flora, es pot dir amb el nom que vostè vulgui, però tenen legislació ambiental, no ho obliidi, el que passa és que també fan estratègies de conservació de la biodiversitat perquè precisament aquesta legislació en molts de casos estava feta abans de Río de Janeiro, i, per tant aquesta paraula, "biodiversitat" no s'utilitzava en el món legislatiu. Per tant, Sr. Huguet, no confongui, perquè aquí tots sabem com funciona un parlament i, per tant, l'obligació que té aquest parlament, que és legislar, en temes mediambientals també, Sr. Huguet, en temes mediambientals també, i també, evidentment fer estratègies de conservació i en aquest cas li he de dir que la llei diu que s'ha de fer una estratègia balear de biodiversitat, ho sap perfectament, per tant a mi em sembla fantàstic fer una estratègia balear de biodiversitat, però també legislar la protecció i la conservació de la fauna i flora.

També dir-li, Sr. Huguet, que l'Estat espanyol té lleis ambientals, algunes fetes de fa molts d'anys, com la Llei 4/89, ja li ho he dit abans, el Partit Popular no l'ha retirada, i el ministre de Medi Ambient, que no diré ni el nom, perquè la veritat és que m'importa molt poc qui sigui, en aquests moments les actuacions que fa les fa utilitzant aquesta llei. Aquesta llei és intervencionista, aquesta llei és un problema per al medi ambient o és al contrari? No surtin aquí i defensin coses que després a Madrid i a Europa, davant -i perdoni- fins i tot la meva persona, han defensat gent que ara diu tot el contrari. Crec que hem de ser seriosos i responsables, el que defensen aquí vostès, també ho han de defensar a Espanya, a Europa i,

si fa falta, a Johannesburg, a Río de Janeiro o a qualsevol altra banda.

I una altra cosa, Sr. Huguet. Crec que vostè sap perfectament que la llei de biodiversitat, aquesta llei, que no li agrada gens, perquè creu que no hi ha d'haver legislació ambiental, es va presentar fa un any i mig, concretament el febrer del 2001, i a més, li he de dir la veritat, no tenc memòria ara de saber exactament el dia, però el Partit Popular em va demanar una compareixença a comissió per parlar de la llei de biodiversitat. Vostès, senyors del PP, saben perfectament d'aquesta llei, jo la vaig explicar, vaig comparèixer en relació a una llei que ni havia entrat al Parlament ni tan sols estava aprovada pel Govern, i la vaig explicar. L'he explicada a molts d'àmbits diferents i ha estat, fins i tot, a l'abast en molts casos i s'han fet moltíssims d'informes i moltíssima gent ha pogut dur la seva. El problema és una qüestió de plantejament, jo defens que el medi ambient ha de ser un medi ambient no només per educar les generacions que vénen darrera, ja li ho he dit abans, el medi ambient és un tema seriós i, per tant, això ha d'estar legislat i regulat i, a més, nosaltres, clarament en aquesta llei precisament parlem de la participació de tots els sectors implicats, etc. Això es diu ben clar, per tant, crec que el fet de dir que s'ha fet ocultant qualche cosa a qualcú, crec que vostè, com sempre, està caient en l'absoluta demagògia.

Li puc posar un exemple, el parc de Mondragó va ser fet amb la més estricta i absoluta demagògia i es varen enganyar, en aquest cas, molts de propietaris i es va fer una utilització dels doblers públics on, evidentment, no hi vull entrar. Això sí que ho han defensat, què és que ara tampoc no volen parc com aquest? Aquí hem de ser seriosos, Sr. Huguet i, per tant, dir clarament que aquesta llei de biodiversitat el que pretén és reconèixer totes aquelles persones i tots aquells sectors que han protegit aquesta terra nostra, aquest territori i els nostres recursos. Aquesta llei ho reconeix, vostès no ho volen veure, però ho reconeix i, a més, es dona a tota una sèrie d'àmbits on no s'havia donat mai dins la legislació ambiental, com per exemple custòdia del territori, com he dit, fer acords, que entitats privades puguin fer acords, etc., que ara no diré, perquè si no evidentment serà molt llarg aquest debat i crec que no és el cas.

Per tant, això l'hi he de dir molt clar, que aquí el que pretén és precisament que aquest sectors i aquestes persones que han estat per la protecció dels seus terrenys o del seu sector, idò precisament aquests siguin els que realment estiguin reconeguts per la mateixa administració i no se'ls tenguin apartats a un racó.

Això, Sr. Huguet, és el que diu la llei. Si vostès no ho volen veure és una altra cosa, però la llei va per aquí, i no ho diu cap altra llei ambiental en aquest moment que hi hagi a tot l'Estat espanyol.

Per tant jo li he de dir, ja per concloure, que la llei de biodiversitat el que pretén és ser una llei que estigui a l'alçada de les circumstàncies en què ens movem actualment a nivell planetari, a nivell de l'estat europeu, a nivell d'Espanya i a nivell de les Illes Balears, és una llei que pretén protegir i

pretén, precisament, que hi hagi participació i que hi hagi debat sobre aquests temes. Això està claríssim. El que passa és que el que no volem és que els interessos d'uns quants precisament facin del medi ambient el que vulguin, perquè, les conseqüències, les tenim tots. Per tant, en aquest sentit aquesta llei de biodiversitat és una llei de protecció, és una llei de futur, és una llei que jo esper que en aquestes illes realment tinguem el que ens mereixem, que és un marc que no és intervencionista, no és prohibitiu, sinó que fa complir la normativa i precisament fa que hi hagi un ordre i un ús del nostre medi ambient adequat.

I si no, Sr. Huguet, què fan unes normes subsidiàries?, què fa un pla general d'una ciutat?, què fan? En això no hi té vostè res a dir? Ha parlat amb totes les persones que tenen una parcel·la dins un sòl urbà? Per tant, Sr. Huguet, jo li dic una cosa: si vostè està realment per la biodiversitat, si vostès estan plenament per la conservació de la biodiversitat i per la protecció dels nostres recursos, que al cap i a la fi, com li he dit, ens hi va la vida, esper que retirin aquesta esmena i que efectivament donin suport, o si no donen suport com a mínim vegin que una llei de biodiversitat és necessària en aquestes illes perquè és la nostra feina com a legisladors i com a gent que ens ha votat la població.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Amb la seva intervenció la qüestió incidental queda tancada, i el Sr. Buades, d'Els Verds d'Eivissa, en nom del Grup Mixt té la paraula per 15 minuts.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bona tarda. No fa cap mal perdre uns minutets amb el medi ambient després de tres anys i mig d'intentar-ho, no? Vull dir que poden estalviar-nos una mica segons quins comentaris.

Jo voldria començar dient que val la pena fer un debat polític perquè encara no l'hem començat de la part del partit conservador. Des de l'any 83 tenim Estatut, tenim una animalada de lleis, per exemple en matèria urbanística, algunes d'elles en matèria territorial, però encara ni hem fregat el medi ambient, és a dir, no tenim ni una sola norma que relacioni l'ordenació urbanística o territorial amb els límits ambientals i amb la sostenibilitat dels recursos, i això és un fet concret, de govern del Partit Popular. Amb ells hi ha hagut legislació zero en matèria ambiental, 0,0. Això és gravíssim, i la proposta de futur que hi ha és aquesta: una carpeta -les tapes verdes les hem posat nosaltres- enorme, plena de supressió, supressió, supressió, no hi ha ni una sola alternativa. Això contrasta amb el treball legislatiu del Partit Popular en altres tipus de lleis, fins i tot la Llei d'impacte ambiental o la Llei de protecció ambiental de Ses Salines. És a dir, per què l'alternativa del Partit Popular és 0,0 en matèria de legislació ambiental?, quan en altres lleis, una parcialment menor, la de Ses Salines, o la d'actualment en decurs d'aprovació, la d'impacte ambiental, s'han esforçat a matisar, a proposar, perquè és un partit que vol tenir la majoria

absoluta aquí, legítimament. Si és un partit tan important, el mínim que poden fer és feina i demostrar que els interessa alguna cosa en concret, en positiu, i no en pla destructiu, simplement de bloquejar.

És tan increïble la poca feina que han feta que vostè ha acusat que aquesta llei crea uns PORN que condicionen el planejament territorial. Però perdoni, s'ha perdut els 13 darrers anys de legislació espanyola en matèria ambiental. En temps del Sr. Borrell la Llei 4/89 ja deia això, i aquesta llei simplement transposa allò que existia des de fa 13 anys i que el seu govern del Sr. Aznar des de l'any 96 manté com a legislació bàsica de l'Estat i ho posa aquí, però no s'ho inventa. Ni això ha llegit, du 13 anys en descobert, hauria d'actualitzar els seus coneixements. Això no ho inventa aquesta llei, ho transposa directament. Per tant anem alerta i intentem controlar de què estam parlant.

Això em crida molt l'atenció, perquè crec que Els Verds, la consellera i jo mateix hem intentat, com altres membres de la majoria en determinades lleis i ordenaments, hem intentat un acostament al Partit Popular i ha funcionat, a vegades, per exemple la Llei de protecció ambiental de Ses Salines, en altres ha funcionat a mitges, com en l'avaluació d'impacte ambiental, però no s'ha perdut per nosaltres, ni per vostès, o almanco una part de vostès, però l'actitud d'avui és una actitud regressiva, de partit fonamentalista contra el medi ambient, alternativa zero, proposta zero, i això el resultat és un resultat radical impropï d'un partit tan important.

Aquesta oposició fonamentalista, ja li dic, d'un partit que suposadament aspira a la majoria absoluta a Balears, no va, i vostès diuen que defensen certes coses, però el que vostès proposen per supressió són pitjors. Vostès diuen que és intervencionista; molt bé, agafam l'article, per exemple, del templeig i retracte, que més o manco és un article draconian contra els propietaris diríem, i allò que la majoria de govern proposa, que és rebaixar-lo respecte a la legislació bàsica de l'Estat que vostès mantenen, rebaixar-lo, és a dir, propietaris de menys de 25 hectàrees directament no seran afectats per aquest supòsit de templeig i retracte, vostè proposa suprimir-ho, és a dir, mantenir l'estatut més dur contra els propietaris que hi ha a la legislació vigent en aquest moment. És a dir, Els Verds, el PSOE, el PSM, Unió Mallorquina estan d'acord en rebaixar-lo per a petites finques i vostès, amb una esmena de supressió, el volen mantenir. Vaja, ni la Unió Soviètica. Facin-s'ho mirar, aquest tipus d'esmenes, perquè el resultat que vostès diuen que volen és just el contrari del que aconseguirien.

Hàbitat i espècies. Vostès què volen, que no transposen la directiva d'hàbitats de l'any 92?, així per la cara? Vull recordar que aquesta directiva es fa a Europa -la directiva no és que sigui com un club de futbol, és una llei, perquè ens entenguem, li diuen directiva però és una llei, una llei europea-, que es dona en un moment en què a Europa governen els conservadors. La fan, i quan els progressistes d'aquí la implementen, perquè la legislació europea la transposen, és a dir, la duen aquí, la copien, vostès en fan broma. Però és que vostès estan anant en contra del que els mateixos conservadors a Europa feien l'any 92 amb la directiva d'hàbitats.

Les ANEI. Els fa nosa que les ANEI es converteixin en allò que estava en allò que es deia Llei d'espais naturals?, que, com sap tothom, la Unió Europea va dir que això no són espais naturals ni res, perquè no hi ha cap mecanisme de garantia de conservació ni cap estratègia per conservar-ho. Es va dir: "Res. No em venguin un peix que està passat", ens va dir la Unió Europea, va dir "res de 40% protegit -ja li ha dit la consellera-, deixem-ho en un 1,5 real". Aleshores aquestes ANEI el que fa aquesta llei és dir que les ANEI, la figura de protecció teòricament més elevada de la LEN, les farem espais naturals de veres condicionats a uns plans, i a unes estratègies, i a uns pressupostos, i a unes ajudes, i a unes formes de gestió que permetin que els nostres fills, i els nostres néts, i els nostres renéts els puguin gaudir, com els altres éssers vius que hi ha a la nostra comunitat. Què li sembla malament, això?

Aleshores jo crec que un partit conservador com el seu hauria de fer un esforç, primer per veure que s'equivoca, vostès amb la seva esmena de supressió de tempteig i retracte endureix o manté un sistema absolutament rígid en matèria d'això contra propietaris. Dos, ignora la directiva europea en matèria d'hàbitats, que va en contra dels que han fet els conservadors a Europa. Tercera, es carrega les ANEI com a allò que en deien àrees naturals d'especial interès. O tot era una broma, això de les ANEI? No han d'acabar essent espais naturals? Molt bé.

Aleshores, des d'aquest punt de vista purament concret, que nosaltres sí que hem estudiat amb deteniment les seves esmenes i hem perdut poc temps perquè hi havia molt poc text, com li dic, vostès es converteixen en uns ferris defensors del màxim intervencionisme en tempteig i retracte en finques privades. Vostès són els més radicals, més radicals que el projecte de llei. En temes de legislació europea marc en matèria d'hàbitat i espècies, malament, perquè vostès pretendrien que no hi hagués una llei que fes obligatori aquí el que Europa ha legislat en un moment que a Europa governaven els conservadors, i confirmen això que els ecologistes sempre hem dit, que la LEN era una enganyifa; la LEN feia veure que era per als espais naturals, hi havia l'etiqueta denominació d'origen verda, però no hi havia cap mecanisme real per protegir, i de fet ja els fa ben molta nosa que les ANEI es converteixin, amb una disposició addicional d'aquí, en espais protegits així com toca.

Però hi ha un altre apartat interessant. Si llegissin la llei veurien que és una llei molt favorable a la participació i a l'acció privada. Intentaré resumir, però hi ha quatre punts que a mi m'agradaria destacar. El dret de tempteig i retracte se suavitza en favor del petit propietari fins a 25 hectàrees, i jo no sé si això els pareix radical o soviètic, jo diria que és un avanç, i això és favorable a mesurar les coses.

Segon tema, les entitats de custòdia. Jo no sé si viatgen, estic segur que sí i més que nosaltres, però a Anglaterra hi ha una cosa que es diu *National Trust*, i a Estats Units i al Canadà, la Nord-Amèrica anglosaxona amb tanta tradició d'iniciativa privada, el que han fet és crear legalment figures d'entitats de custòdia perquè entre privats es puguin dur endavant estratègies de conservació complementàries al sector públic, i agafar aquesta llei i legalitzar per primera vegada a Espanya que això sigui possible. En lloc que l'Estat, és a dir, la

comunitat autònoma, o el consell, o l'ajuntament ho faci tot diu que serà possible seguir estratègies de conservació a base d'acords entre privats reconeguts per l'administració, com a Nord-Amèrica, com en el Regne Unit. Ostres!, això què té de dolent? I què té d'intervencionista? Al revés, obre portes, no en tanca.

Tercera qüestió. Consell Assessor de conservació de la natura. Les entitats cinegètiques, pesqueres, agràries estaran allà. I per a què servirà aquest nou organisme tan estrany que diu vostè? No, no és gens estrany. Tota la política ambiental i tota la política d'espais naturals i de protecció haurà de ser assessorada inevitablement per aquesta gent, és a dir, que la Federació de Caçadors de les Balears, o de Mallorca, o Menorca, o les Pitiüses, necessàriament hauran de ser escoltada abans d'aprovar cap nou espai natural, plans, estratègies, lleis, etc., d'incidència ambiental. Això vostès quan ho feren?, perquè el Govern progressista sí que ho vol.

I en darrer lloc nosaltres volem que hi hagi diners no només per al iot del rei, del *partenariat* privat, nosaltres no només volem una Fundació Illes Balears per a destinacions fosques, nosaltres volem que aquesta llei permeti que hi hagi donacions privades, de bancs, d'empreses, de particulars, en favor de la protecció, i per això cream al Fons Balear de Conservació, i això és obrir portes a la gestió privada, també a la possibilitat d'acció privada en matèria de conservació, i això és tot el més contrari a una política purament estatalitzant, burocràtica o soviètica d'entendre el medi ambient. Ara, això sí, és pràctica. És a dir, que lluny de seguir una línia expropiatòria soviètica, diria jo, el que fa aquest projecte de llei és augmentar el dret de participació, reduir el poder de l'administració en temes tan sensibles com el tempteig i retracte per a propietaris mitjans i petits, obrir una porta a una estratègia de conservació des del sector privat complementària a la pública, no tot ha de ser públic, incloure els pagesos, caçadors i pescadors en l'assessorament obligat de tota la política ambiental i, a més, fomentar la inversió privada en espais naturals devora l'esforç inversor públic.

Nosaltres creim, com a Verds, en una economia de mercat però amb sensibilitat social i ecològica, res a veure amb aquell liberalisme salvatge que avui, avui i no sempre és així, ha demostrat el Partit Popular de les Illes Balears, i també lluny del fet que tot ho hagi de fer l'Estat com en temps dels plans quinquennals soviètics. I en aquest sentit recordarà que en els pressupostos mantenim una esmena precisament perquè hi hagi desgravacions fiscals per als propietaris conservacionistes, i ens agradaria que tots els partits ens ajudassin. Nosaltres sí que creim en l'autonomia individual quan aquesta autonomia serveix al bé comú.

En cinquè lloc és una llei molt innovadora, perquè a part d'això, el que li he dit de figures noves en favor de l'acció privada conservacionista, hi ha coses molt interessants des del punt de vista positiu. Per exemple, dona cobertura legal a una estratègia balear de conservació; si no ho preveu la llei no la podrà fer, Sr. Huguet; nosaltres posam el paraigua perquè hi pugui haver aquestes estratègies que diu vostè. Transposa el conveni de Berna de l'any 99 i la directiva Hàbitat, incorpora

totes les figures de protecció europea i diu: quantes figures hi ha? Escolti, vostè ha vist la Llei de cooperatives o a la legislació urbanística la quantitat de supòsits que hi ha? I per exemple, quan vostè vol obrir un restaurant vostè veu la quantitat de permisos i coses a què es pot acollir? És normal, la vida és complexa, les lleis ho han de ser perquè han de matisar la resposta a necessitats socials realment existents.

A més s'obre als consells. Els consells per primera vegada, com a Canàries, podran gestionar alguns espais naturals d'una manera ordenada i sensata. Els fa part de l'Administració ambiental, és un model a la canària i jo crec que això és bo i així ho aprecien amples sectors de la majoria amb especial incidència insularista.

Fa dels paisatges singulars objecte de protecció ambiental transposant el conveni de Florència de l'any 90. Això de Florència no és que es veiessin quatre a un bar, és la Unió Europea reunida que diu que el paisatge no és una cosa polida, ha de ser objecte de protecció com si fos un espai natural singular i això s'ha de reglamentar. Aquí li donam cobertura jurídica, no hi ha gaire llocs a la Unió que hores d'ara ho tinguin.

Diversitat genètica és el mateix. Els nostres pagesos no tenen per què aguantar que es disseminin d'una manera massiva llavors transgèniques per tot sense cap control de l'administració ambiental. Només faltaria, només faltaria que no hi poguéssim ficar el nas, no Els Verds, sinó l'administració ambiental. És que estam parlant de la salut, és que estam parlant d'una alimentació sana i de qualitat a les Illes Balears.

Ha de ser transversal. Si ho és poc; li sembla bé que si no hi ha aquesta llei es puguin continuar fent festes multitudinàries en els espais naturals de qualsevol manera, devastant el nostre territori, amb risc d'incendis, que passin 4x4 per on els doni la gana, etc.? Segur que no. I li sembla bé que hi hagi una potestat sancionadora de l'administració? Només faltaria, imagini's que el Prestige diguéssim: no, ho han d'ensenyar a les escoles, que no es fan vessaments. Facin una campanya de publicitat i llavors facin pedagogia i la pròxima generació ja no farà vessaments. No, no, a algú li ha de caure el pèl, amb això del Prestige, públic i privat; el públic ja sabem qui són i estan identificats, ara només falta la passa final, però els privats no han de tenir opció, i això és el mateix. Què és això?, una administració no és seriosa si no té capacitat normativa, inversora i de potestat sancionadora. Per favor, això no és una maria, això és una administració ambiental que s'ha de construir i que no hem tengut.

I amb edificació il·legal jo crec que és interessant. És a dir, es diu que les administracions territorials facin la seva feina, però per si de cas, i com que passa moltes vegades en aquestes illes, que si de cas el batle coneix la família del no sé què que fa l'obra il·legal, llavors el consell, com que és un territori molt petit, ningú no s'atreveix a res. L'administració ambiental, que tindrà un parc allà, o tindrà una ANEI o el que sigui, si no fan la feina les administracions territorials dins els espais protegits podrà intervenir, d'acord a dret, amb uns terminis, etc. Per què?, perquè a la vista està que la principal amenaça ambiental que

ara tenim en els espais protegits és la proliferació de la construcció il·legal sense que ajuntaments i consells d'allà on sigui normalment no hi facin res.

I ja per últim, l'habilitació, com ha dit la consellera, directa de les directives comunitàries o els acords internacionals aquí de cara a l'acció pública per reclamar el seu compliment a les Illes Balears és una cosa absolutament innovadora i que ens posaria a l'avantguarda de la Unió Europea en aquesta matèria, com fan països com tots els de centre Europa o el nord d'Europa. Nosaltres volem assemblem-nos als millors. És a dir, per a fires turístiques som capaços d'anar allà on sigui, però per legislació ambiental millor que no n'hi hagi i tot sigui per voluntat. No, no, hem d'intentar copiar el millor, com en turisme, com en tantes altres coses.

I anam acabant. Jo crec que en temps del Prestige el PP no hauria de perdre el seu poc prestigi ambiental que li queda, i li ho dic ben clarament, i mantenir una posició numantina de bloqueig absolut, ni una sola idea en positiu i dir a tot que no en matèria d'aquesta llei demostra que alguna cosa falla. Nosaltres creim que haurien de replantejar la seva actitud i creim que haurien de retirar sincerament aquesta esmena a la totalitat d'aquí. Els diputats de la majoria estarien contents, els de l'oposició també, aniríem a dinar abans, però el PP demostraria que pot reconèixer un error, com el reconeixen partits de la majoria, inclòs el del qual jo form part, a vegades. No és possible reduir el tema de la legislació ambiental a una pura qüestió de bona voluntat, ja també ho deia la consellera Rosselló, sinó que és evident que aquí ha d'emergir una administració ambiental amb capacitat per fer complir una cosa que va en bé de tothom, que diu l'article 45 de la Constitució espanyola, que diu que els espanyols i les espanyoles -no ho diu tant, això de les espanyoles, però també- tenen dret a un medi ambient digne, i això passa perquè hi hagi una arquitectura legal, hi hagi una administració, hi hagi un deure públic perquè això es faci realitat. Sense això no anam enlloc.

Jo crec que si el Partit Popular realment es rellegeix el text del projecte de llei podrà fer aportacions fins i tot *in voce* que poden millorar molt les coses, i ens podem trobar el mes de març amb una llei a les Balears que passi directament de la cua d'Espanya a ser la primera d'Espanya en molts de temes d'alta incidència ambiental. Això honoraria el PP i honoraria els partits de la majoria, i els convid a fer una darrera reflexió i la retirin, i comencin a copiar la seva estratègia en matèria de Llei de Ses Salines en aquesta llei, perquè si no demostrarien que allò va ser cosmètic, va ser flor d'un dia i que el canvi cap a l'ambientalització del PP era un canvi només per interessos electorals i localitzat en un sol territori. Necessitam un PP vertaderament conservador; el PP de Chicago, el PP liberal no fa cap falta a les Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, per la seva intervenció en nom del Grup Mixt. Sr. Grosske, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Procuraré sintetitzar per consell del Sr. President que em sembla molt assenyat.

Bé, li he d'anunciar, Sr. Huguet Sintes, que no donarem suport a la seva esmena a la totalitat perquè nosaltres, efectivament, volem des del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, volem legislació ambiental a les Illes Balears, i això és una diferència de fons i fonamental respecte a la seva posició, que vostè ha explicat amb molta claredat, que és la seva posició tradicional, la de sempre en aquest sentit, però jo crec que vostès tenen aquest encant d'allò que no canvia, allò de *los invariantes castizos* de la política balear. Vostès no volen legislació ambiental, nosaltres sí; per això vostès presenten aquesta esmena a la totalitat i nosaltres li votarem en contra.

I volem una legislació ambiental perquè efectivament aquí s'ha dit una cosa amb molt de seny: aquesta derivació d'allò ambiental a una posició de segona categoria respecte a qualsevol altra política que tenguim per objectiu allò econòmic, que tenguim per objectiu fins i tot allò territorial, és el que efectivament ha permès que una cosa com allò del Prestige passàs. Clar, clar, quan les necessitats del mercat, la impossibilitat de vehicular a curt termini vaixells que siguin segurs, quan els interessos de les companyies petrolieres, quan tot això passa per damunt de, bé, precaucions mediambientals, que sonen com a cosa més o manco extravagant, és quan passen coses com allò del Prestige. Aquí naturalment no ens estam jugant coses tan dramàtiques, però sí que ens jugam coses extraordinàriament importants.

I jo, idò, he tengut la satisfacció de formar part d'un govern fins fa poc que fa poc temps, massa tard, probablement, des del punt de vista del que seria la marxa de la legislatura, va aprovar dos projectes de llei importants des del punt de vista de la protecció mediambiental, que són la Llei d'impacte ambiental i la Llei de biodiversitat, i lògicament el nostre màxim interès és que aquestes lleis surtin endavant, perquè és efectivament una assignatura pendent, històrica d'aquesta comunitat autònoma, derivada, naturalment, del fet que fins ara governaven en aquesta comunitat autònoma persones, grups polítics, el Partit Popular en concret, que no creuen en la virtualitat d'una legislació ambiental. Vostès varen estar enganant la ciutadania de les Illes Balears, varen pretendre fins i tot enganyar la Unió Europea -al final aquí ja no varen poder amb aquesta qüestió- dient que el territori de les Illes Balears estava en més d'un 40% protegit des del punt de vista dels valors naturals. Lògicament no és vera: la Llei d'espais naturals és una llei de limitació del creixement urbanístic a uns determinats territoris de les Illes Balears, no és legislació ambiental, i com molt bé ha explicat la consellera de Medi Ambient a la seva intervenció, aquest percentatge va ser rebaixat a uns límits que fins i tot posaven en perill línies de finançament europeu perquè les Illes Balears era una comunitat que no complia la normativa europea en matèria de protecció mediambiental.

Aquesta és l'assignatura que intentam aprovar amb aquesta llei de biodiversitat i que vostès, com sempre i fidels a la seva

tradicció, intenten en aquests moments bloquejar. I ho fan utilitzant els mateixos arguments, també, hiperrancís d'intervencionisme, d'atac a la propietat privada, etc., etc., que la veritat són d'un cavemícola que espanta, de veres, home! És que en aquestes alçades no es pot anar amb aquest discurs, és a dir, la propietat privada està hiperregulada per una multitud de normes: La Llei 4/89, efectivament; hi ha directives europees; el dret de tempteig i retracte no l'ha inventat aquesta comunitat autònoma, existeix d'abans; hi ha convencions internacionals, però fins i tot està en el Codi Penal, amb la seva anuència i aprovació, la limitació de determinades intervencions a la propietat privada; o no han dit que era delictes construir de segons quina determinada manera en el sòl rústic?, delictes; i això no és intervenir en la propietat privada? L'activitat privada es regula aquí, en aquest àmbit, i en tots els àmbits des del punt de vista territorial, mediambiental, econòmic, social, la contractació laboral, les normes de seguretat laboral..., tot està intervengut. El seny és intervenir bé, regular bé i permetre el desenvolupament dels objectius i dels interessos generals.

Però fer una apel·lació genèrica al fet de l'intervencionisme jo crec que això ja és que ni n'Adam Smith, això és una cosa que ja no creu ningú i que a més es contradiu amb la seva pròpia pràctica i amb la seva pròpia teoria a altres bandes. De veres que a vostès sí que els declararan qualche dia reserva natural, perquè jo crec que ja comencen a fer un discurs, aquí el Partit Popular de les Illes Balears, que ja no fa enlloc cap força conservador d'Europa. És a dir, qualsevol dia els vendrà la declaració de grup parlamentari protegit perquè vinguin aquí a veure'ls, perquè diuen i expliquen unes coses que ja no diu ningú a Europa, conservador o progressista.

Aquest text que aquí es presenta és un text de qualitat, és un text important, és un text beneficiós per al món agrari i és un text beneficiós per al conjunt de ciutadans de les Illes Balears, i que quan s'aprovi posarà efectivament les Illes Balears no només en una situació d'aprobat rascat respecte al suspens tradicional al qual ens tenien sotmesos els governs conservadors, sinó que ens col·locaran en una situació d'una certa avantguarda, perquè efectivament aquestes estratègies de protecció de la biodiversitat, aquests documents estratègics que ha invocat el Sr. Huguet Sintes són importants i són necessaris, però no són de cap manera ni contradictoris, ni incompatibles amb una legislació mediambiental adequada, i efectivament serem de les primeres comunitats autònomes que s'embarcaran en una figura com aquesta. És una llei que posa ordre i que, a més, ho fa amb imaginació i cercant la major adaptació possible a cadascuna de les múltiples realitats del nostre petit territori a totes les figures de protecció. No ens ha de fer gens de por que es recullin a la vegada figures establertes per altres normatives de caràcter superior o per directives de caràcter europeu, i a la vegada se cerqui una diversitat també de normes de protecció que permeti una major adaptació a les realitats i a les necessitats de la nostra comunitat autònoma. Efectivament està molt bé que s'inclougui el tema de la protecció del paisatge d'acord, efectivament, amb aquesta convenció de la protecció del paisatge de Florència, que ens col·locarà també en una posició de caràcter capdavanter.

I el tema del règim sancionador, i el tema de les activitats esportives o paraesportives en espais naturals, jo la veritat, de la legislatura anterior jo record, i probablement vostè també té memòria, debats patètics parlamentaris en aquesta tribuna, per exemple sobre el tema dels 4x4, que varen ser objecte fins i tot de proposicions no de llei, i bé, la patètica posició del Govern del Sr. Reus, que ara condueix també el tema de GESA aquí a les Illes Balears, i també amb la mateixa eficàcia duia el tema de la invasió dels espais naturals pels 4x4: "Sí, no, clar, realment és dolent, però clar..., no podem, què podem fer?". No sortia res d'aquí, i no sortia res perquè no teníem els instruments legislatius per fer-ho, com hi havia moltes infraccions a la normativa que no es tenien els instruments legislatura per efectivament aplicar un règim sancionador amb efectivitat, perquè no es posava mà a les coses, perquè no ens dotàvem dels instruments.

És una bona llei en termes globals, i jo vull fer referència a una cosa que no li han replicat fins ara, i com que jo em fic en tots els fregats que em posen per davant... Vostè ha dit que la seva principal crítica a la llei era la seva vulneració de les regles del pacte. Bé..., ah!, jo he entès la principal però m'és igual. Bé, ja està bé que el pacte tenguí àngels de la guarda, no sé si ben intencionats, però en tot cas que s'impliquin en el compliment de les normes. A nosaltres ens preocupa que s'hagin presentat per part membres de la majoria esmenes a aquest projecte de llei, tenint en compte que -som perfectament conscients- el contingut de totes aquestes esmenes ni la seva orientació és assimilable. No entraré naturalment ara en un detall sobre aquesta qüestió, però ens preocupa, ens preocupa perquè no ha estat la pràctica habitual d'aquesta majoria el fet de dur a la tramitació parlamentària del projecte de llei esmenes per part de grups de la majoria; és una cosa que s'ha solucionat fins ara i supòs que influït per la proximitat de les eleccions i dels nervis preelectorals ara tenim des dels pressuposts de la comunitat autònoma, la llei de quotes, la llei d'impacte ambiental, la llei de biodiversitat amb esmenes, i jo vull reclamar aquí, grant-me allà cap als escons de la majoria, seny en l'administració d'aquesta qüestió, perquè nosaltres volem la llei de biodiversitat i la volem no desvirtuada per un procés de tramitació d'esmenes, com volem una llei de quotes i volem una llei d'impacte ambiental no desvirtuades per un procés de tramitació d'esmenes, i en definitiva volem que maldament sigui més tard que en altres àmbits de la política de les Illes Balears, que probablement han conegut unes millores més ràpides i més substantives al llarg de la legislatura, i estic parlant de temes de moralització de la vida política, estic parlant de polítiques socials amb totes les coses que encara queden per fer en tots els àmbits, idò aprovem aquesta assignatura de la legislació ambiental, de la limitació del creixement urbanístic de la millor manera possible abans d'acabar aquesta legislatura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Grosske, per la seva intervenció en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. No importa em digui res. Deia Montaigne que si hi ha una qualitat veritablement universal aquesta és la diversitat, i vostès sabem que és una reflexió que ens és molt cara, en el PSM, que valoram la diversitat com un actiu fonamental dins la vida. Per altra banda també ens encanta la vida, volem un país ple de vida i per tant, per força, ens hem de sentir compromesos amb la protecció de la diversitat de les formes de vida, això és, de la biodiversitat. Supòs que no els sorprendrà, per tant, que no compartim en absolut l'esmena a la totalitat i, Sr. Huguet, una esmena a la totalitat és allò que és: és una esmena a la totalitat, és anar contra aquesta llei i la seva existència, i com ja s'ha apuntat, les aportacions del Partit Popular queden molt reduïdes al fet que es llevi absolutament tot. Per tant, és difícil creure en una altra actitud que la que s'expressa en el Registre del Parlament. Si hi ha una altra actitud, que es demostrï d'una altra manera.

Jo crec que en gran mesura els arguments han sortit a camí. Compartim àmpliament el que han dit altres intervinents i la Sra. Consellera, i per tant crec que en gran part està substanciat el debat.

Evidentment els reptes de la biodiversitat, els reptes de l'equilibri ecològic són planetaris, però també és evident que no s'aconsegueixen efectes globals si no hi ha actuacions locals. Com s'ha dit, la nostra contribució a la preservació és una obligació que tenim com a ciutadans del planeta i per descomptat no podem pretendre que es redueixin a Àfrica o l'Amazònia, perquè al cap i a la fi la unitat de la biosfera és indivisible. Certament aquest és un dels èmfasis, que com ja s'ha recordat feia Río, i que és una de les fites importants que ha posat de moda fins i tot termes com la sostenibilitat, o el de la biodiversitat que està encunyat en la seva darrera secció per Wilson l'any 86 i que realment és relativament recent per haver estat estudiat.

No repassaré ni els compromisos de Río, ni tampoc els seus precedents, ni els seus epígons. Tots sabem que hi ha una regulació que en gran part s'havia de traspasar de dret internacional, especialment de la Unió Europea, que és una de les seves competències, com saben, pel tractat de la Unió. Malgrat tot som conscients que la biodiversitat ha rebut cops irreversibles els darrers temps i que les amenaces es multipliquen a un ritme frenètic i important. Hi ha molt per fer perquè els humans tenim una enorme capacitat de fer la vida impossible i desgraciadament ho dic en un sentit literal. I per tant, crec que realment catàstrofes com la del Prestige ens han de fer estar molt alerta i crec que fa molt mal caure dins el cofoisme en aquesta situació. Certament hem vist que hi ha mancances importants a la legislació ambiental i jo m'he de sumar, evidentment, a convidar al Grup Parlamentari del PP de fer el gest de retirar aquesta esmena a la totalitat perquè crec que seria un gest positiu a favor de la conservació. De fet si ara mateix ja em fa un gest que retira l'esmena a la totalitat jo canviaria la meua intervenció, però si no és així apuntaré que a l'arxipèlag balear el fenomen nosaltres entenem que té una especial significació, tenim una gran riquesa biològica i grans perills també.

Sabem que des dels nostres primers avantpassats han anat desapareixent una part de la riquesa, tan per acció directe com, sobretot, espècies invasores. Però no hi ha dubte que l'acció devastadora s'intensifica, com per tot arreu, durant el segle XX, però aquí encara més amb la dinàmica de la balearització i la destrucció d'hàbitats en el litoral. Tenim un país petit amb moltes singularitats i endemismes, alguns l'han qualificat de paradís i jo crec que ja és un tòpic i tots hi insistim en reiterar que l'hem de conservar per deixar-lo a les futures generacions. En primer lloc evidentment com a un deure cívic i ètic, però també per garantir el futur i d'una manera immediata, no només l'ecològica, el biològic, sinó la nostra economia i el nostre atractiu turístic. Jo també crec que avui s'ha fet algun esment, val la pena fer un reconeixement a tota la gent que ha treballat per mantenir històricament el nostre entorn i en concret aquells anònims protagonistes de les nombrosos mobilitzacions des dels anys 70, realment es varen posar amb peu fiter i crec que mai els estarem prou agraïts com a societat. M'han de permetre evidentment un esment específic a les entitats ecologistes i en concret a la gent del GOB que crec que és important fer-los aquest reconeixement.

S'ha parlat que hi ha una normativa urbanística, nosaltres pensam que ha estat important en alguns moments. Durant els anys 80 hi ha hagut una sèrie de lleis puntuals que han actuat d'una manera urbanística, que era la més dura, l'atac més frontal a la biodiversitat, un procés que culmina amb la LEN, que evidentment no és cap panacea, però evidentment no la podem menystenir i que continua a la legislatura anterior, dins el consell, en alguna actuació dins les DOT i ara estam pendents encara, evidentment, de confirmar les mesures territorials que són importants i desgraciadament encara no han estat preses de manera definitiva. Jo crec que el recordatori de Marlow Galston que la LEN no eren específicament normes de protecció territorial ha estat ja treta a (...) i crec que és bo recordar-ho alguna vegada. I tot i dir que la normativa urbanística és molt important, és condició necessària, hem de coincidir amb la resta dels ponents que no és suficient. Era imprescindible, era necessari que vengués aquí una normativa per innovar la dispersa regulació sobre biodiversitat i en especial sobre els espais protegits. És una iniciativa positiva que des del nostre grup veníem reclamant des de fa molt de temps i creim que és important tenir una normativa pròpia, no dependre tant de l'externa, per tant, pal·liar els déficits importants que hi ha avui en la transposició de les directives europees és dins el dret intern, crec que és bo que ho facem nosaltres al cap davant.

I com ja s'ha dit, sortim del vagó de cua d'aquest tipus de regulacions, s'ha parlat de l'Estat, evidentment dins els estats més ambiciosos de la Unió i paradoxalment si m'apuren, d'Estats Units, del Canadà, uns estats que han tengut un gran èmfasi en la seva regulació del medi ambient, amb alguns aspectes evidentment, però en alguns se'ls ha de fer un reconeixement que jo crec que és de justícia. Precisament en tot cas, el que crec que hem de lamentar és que hagi arribat un poc tard, ja s'hi han referit i crec que certament tant de bo l'haguéssim tengut abans i també desgraciadament amb presses, perquè jo crec que una llei important, a la qual braveja, nosaltres n'estam satisfets que es parli tant de participació, per

ventura s'ha tramitat un poc enfora d'aquestes premisses. Creim que haguéssim pogut tenir, amb el temps adequat, un debat en profunditat sobre el plantejament de la llei, sobre el seu abast i sobre la seva concreció i crec que parl en primer lloc en nom del nostre grup, sortint un poc a camí d'allò que havia dit el Sr. Grosske, que també ens hem sentit un poc enganats amb el procediment, que per no ajornar una llei que trobam important, tampoc no quedés escatimat, no quedassin negligides les aportacions, idees i el debat que pensam que hi ha de ser. Per tant, li retorn també mirant a la majoria aquest repte d'intentar resoldre d'una altra manera més satisfactòria per a tots la tramitació.

En qualsevol cas creim que el més important és que això tiri endavant, jo no faré esment a les nostres esmenes parcials tampoc, com és natural, però sí dues paraules per explicar la nostra posició. En primer lloc pensam que no es pot regular la biodiversitat a les Illes Balears sense tenir molt present l'entropització dels nostres territoris, n'ha parlat molt la consellera, estam convençuts que ignorar-ho no és bo per preservar la biodiversitat i hem de tenir molt present que un percentatge enorme de les Illes, evidentment, es destina per a ús agrícola. No es tracta per tant, d'espais naturals verges. L'espai natural és indissociable de l'espai rural i per tant, és imprescindible incloure la visió, les reflexions, les consideracions de la pagesia, de la ramaderia i de la pesca, n'ha parlat la consellera, jo li recull i tan sols crec que aquesta sensibilitat s'ha d'aportar a la llei. El nostre ecologisme, ho deia ella també, ha de ser profundament humà, ha d'estar compromesa amb la gent. Que els afectats, per tant, aquest és el *desideratum* vulguin sempre, desitgin participar dins parcs naturals, desitgin participar dins zones protegides.

En el resum de la nostra posició, com saben, hi figura un recent article de'n Mateu Morro en premsa, com també avui mateix, jo crec que dins la mateixa línia un article d'opinió de Sebastià Verd, però també d'allò mateix que ha pogut dir avui la consellera i allò que diu la Unió Europea, n'ha citat un tros avui el Sr. Huguet de la directiva 9243 sobre la creació la xarxa natura 2000, desgraciadament encara sense les llistes aprovades definitivament, però que apunta precisament que s'ha de compatibilitzar la protecció amb les exigències socials, culturals i econòmiques, perquè de fet el manteniment de la biodiversitat pot anar lligada al manteniment i fins i tot afegeix la directiva, a l'estímul de l'activitat humana. La veritat és que pensàvem i avui crec que ho hem constatat que Els Verds i en general des de la conselleria s'és sensible i es participa d'aquest plantejament, senzillament reconec que algunes reaccions d'aquest temps ens han resultat incomprensibles, però com s'apuntava, bé va allò que bé acaba i el més important és reconduir aquesta situació i fer el gest a favor d'aquesta sensibilitat a la llei.

Per altra banda pensam que també es pot ser més precís amb allò que es vol protegir realment. És evident que s'ha d'actuar damunt tota la flora i fauna silvestre, amb això hem de coincidir, però també és cert que no tota la flora i fauna és igual i que no tots els indrets són iguals. El tractament de les espècies de flora i fauna catalogades no pot ser el mateix, no ho és, però pensam que una aplicació estricta d'alguns apartats de

la llei podrien induir a situacions estranyes, que segur ningú vol i que probablement de la reflexió de les aportacions que hi feim hi podria haver-hi algun avantatge. Creim que es pot filar més prim i això sempre renunciar ni mica a la veritable finalitat de la llei, que evidentment és la que s'ha de mantenir i en la que nosaltres hi estam ben compromesos.

Per altra banda també s'ha fet esment que la llei recull una munió de figures de protecció, les estatals, les europees, les pròpies actuals, donant un altre sentit, jo crec que en positiu, a les que hi havia previstes a la Llei d'Espais Naturals, també a les Directrius i a més en crea de noves, de Balears, insulars i locals. Això en realitat no és que sigui ni bo ni dolent, probablement la riquesa permetrà adaptar-se a cada situació, el que potser seria més senzill si el llistat fos més breu. En qualsevol cas sí que hem de transmetre una reflexió, jo crec que una reflexió que compartirem amb la consellera i en general amb els intervinents i és que a vegades el temps de desplegar, d'entretenir-nos a canviar les figures, evita desplegar la llei. Crec que la reflexió sobre el que ha passat amb els plans especials que preveia la Llei d'Espais Naturals de l'any 91, tot i les seves mancances, és realment per fer una reflexió, ni un sol pla especial a Mallorca, ni un, hi havia marge. Realment de vegades canviem les línies i no ens hi posam a treballar prou, crec que és una autocrítica, en tot cas en la part que a cadascú li correspongui i hem de tenir present que la joia de la corona, la Serra de Tramuntana, es remet al Pla territorial des del 91 i tampoc encara no el tenim regulat en aquest nivell territorial, més diré jo, el model actualment aprovat la veritat és que hi passa d'una manera decebedora per damunt.

Per tant, no és tan important que hi hagi moltes figures com que hi hagi després braços, voluntat política, capacitat de desplegar-les i sobretot recursos, capacitat econòmica i de gestió per negociar també els compromisos, per dur-les a terme. Evidentment tampoc no entraré avui a explicar el parer del PSM sobre la gestió d'espais naturals. Però em sabia molt de greu pel compromís, per l'interès que tenim des del PSM per aquesta llei fer massa èmfasi en les discrepàncies, ben al contrari. Bé desgraciadament la seqüència dels esdeveniments ens hi ha col·locat, però ben al contrari el nostre compromís és a favor d'aquesta llei, la seva pròpia existència és una bona notícia per al nostre país i creim que també s'han de destacar en la línia que s'ha apuntat, les línies de participació que crea perquè pens que és realment per aquí on s'ha d'anar en la regulació de la biodiversitat, en la regulació mediambientals. Donam parer a tothom, escoltam tothom, escoltant i prenent nota i realment arribar a consensos i no cercar "*epata*". Per tant, també en primer lloc el tema de les informacions públiques, el tema de la informació general, el consell assessor de conservació, crec que són fites importants. Però sobretot cal destacar com s'ha fet, jo crec que amb l'èmfasi degut, aquest afany d'involucrar la iniciativa privada, els propietaris, els explotadors en la gestió dels espais, amb el suport de l'Administració. Creim que és una línia encertada, però és molt important encertar en com és proposada, encertar en com és presentada, perquè és importantíssim aprofundir-hi i que triomfi, que tenguí èxit aquesta línia.

En definitiva, reiteram el nostre suport a la llei, confiam que amb la seva discussió es puguin millorar o apartar alguna part amb sensibilitat per al món del treball en el medi rural.

Per altra banda, per últim, jo crec que he de coincidir amb el Sr. Grosske, amb la referència que feia que hem de ser prudents en aquestes matèries, molt prudents. Realment, la biodiversitat, també ho ha dit la consellera, l'ecologia, la sostenibilitat, o hi feim feina tots o no tirarà endavant; és molt important el compromís cívic, i hi ha hagut un avanç molt important a les Illes Balears en compromís cívic en aquest sentit. Qualsevol pas enrera en la sensibilitat mediambiental seria realment un fracàs molt important per a aquest Govern, per a aquest país. Per tant, alerta amb actituds que podrien ser arrogants, que podrien ser imprudents, anem a cercar el màxim consens, per part de tots, primer ens hi posam en el nostre; però alerta a cercar fórmules d'*epater*, en comptes de consensuar, perquè ens hi jugam molt, en això coincidesc plenament amb el Sr. Grosske i confiam, per tant, que el sentit comú de tots, pos el nostre grup al davant de tot de totes les consideracions que s'hagin de fer, però de tots, ajudarà a reconduir aquest procés i crearà una llei de la qual tots ens en sentirem satisfets indiscutiblement, tret, pot ser, dels que presenten esmenes a la totalitat; perquè, diguin el diguin, una esmena a la totalitat vol dir dels que no volen lleis a la biodiversitat. Els altres, crec que estam condemnats a entendre-nos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, per la seva intervenció, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Salvador Cànoves, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc he de dir que hi ha dos factors exògens que conflueixen de manera amenaçadora damunt la meua intervenció, un és l'hora en què ens trobam, i l'altre és les ganes d'acabar. Les mirades de tots vostès, senyores diputades i senyors diputats, són prou convincents com perquè no intenti fer la intervenció que pensava fer en un principi i, per tant, procuraré ser el màxim telegràfic possible, i deman disculpes d'aquesta brevetat i tal vegada qualche concepte tal vegada no quedarà suficientment explicat.

La nostra posició, crec que no és cap sorpresa, és una posició favorable a l'existència d'una llei de biodiversitat, perquè nosaltres defensam aferrissadament diguéssim el compliment, el mandat constitucional i sobretot el mandat constitucional contingut a l'article 45 de la nostra Constitució, que, per cert els convit a rellegir aquest article. S'han glosat aquí ja totes les innovacions que introdueix aquesta llei i no seré jo que les repeteixi, per les raons que he esmentat abans, però sí voldria destacar que per a nosaltres, per al nostre grup, la principal innovació és la llei en si, la mateixa llei en si, ja per a nosaltres la possibilitat que s'aprovi aquesta llei és una gran innovació. Era, i és necessari i urgent, diria jo, ordenar i estructurar i apropar tota la legislació estatal i totes les

directives comunitàries a la nostra realitat, això, aquesta implementació de tota aquesta legislació a la realitat balear ja és una passa importantíssima. Una legislació adequada i adaptada a la nostra realitat, no oblidem que és una realitat d'illes, d'arxipèlag, allà on, per diferents motius ecològics, socioeconòmics i fins i tot culturals precisen d'una normativa sistematitzada i coherent en defensa de la nostra diversitat biològica.

Precisam, precisament perquè som unes illes, on la riquesa biològica, per una banda, i la fragilitat, per l'altra, amenacen aquest equilibri, precisam, dic, una llei que sigui una tasca allà on ens hi haguem d'aplicar seriosament, una tasca importantíssima per protegir el nostre medi ambient i la nostra diversitat. Una editorial d'una revista d'una entitat bancària, d'una revista de prestigi d'una entitat bancària d'aquestes illes, recordava que les nacions unides deien que les illes juguen un paper molt important com a guardians de la biodiversitat del planeta, però que han de fer front de cada dia més a un allau d'agressions mediambientals. Les illes tenen un denominador comú, solen ser posseïdores d'un tresor natural que l'aïllament geogràfic ha preservat durant segles, però que l'avanç de les comunicacions i l'efecte de globalització han esvaït, tot transformant espais i posant de relleu la fragilitat d'aquests territoris i en concret del nostre territori. Les causes són múltiples, però bàsicament tots les coneixem: la pressió demogràfica i l'ús extremat dels recursos escassos, dels recursos naturals escassos.

La necessitat d'una llei d'aquestes característiques ve donada per motius econòmics i bàsicament per la nostra activitat preponderant, que és la turística. Ja sabem que l'activitat turística genera alguns desequilibris, entre els quals s'hi troben desequilibris mediambientals, però també no podem deixar de banda que l'activitat turística és una activitat que és la principal creadora de font de riquesa de la nostra comunitat i per tant no en podem prescindir. Però també, per una altra part, l'activitat turística està íntimament relacionada i més que mai a les illes amb el que és el medi ambient, amb el que és la diversitat biològica; de tal manera que si aquestes darreres se'n ressenten la primera no en resta indiferent. Per tant, també és important des del punt de vista econòmic, però també des del punt de vista cultural. Hi ha veus que alamen i constaten que bona part dels nostres costums i senyes d'identitats estan lligats a una vida que ja deixa d'existir, que ja no existeix pràcticament, aquest és precisament l'inici d'un canvi d'identitat d'un poble, d'inici d'una uniformització de costums, espècies, cultius, etcètera, que, en definitiva, duen a la reducció d'aquesta diversitat i a l'empobriment d'un país. I precisament nosaltres creim que aquest és el vessant cultural, és a dir, la diversitat biològica així considerada és sinònim de riquesa cultural.

I aquesta llei exigeix, implica sobretot una nova cultura, un nou comportament social de tota una col·lectivitat, l'adopció progressiva d'una nova consciència, d'un nou tarannà, d'una nova manera de fer les coses, i això implica un gran esforç. I si als individus ens consta molt d'esforç canviar més esforç costa a tot un poble; però aquest esforç és important, és un compromís ètic que ens hem d'exigir, és un compromís ètic

d'autoexigència, per després poder tenir també la legitimitat de poder exigir aquest mateix compromís als altres pobles de la terra.

Aquesta ha de ser la nostra contribució, Sra. Consellera, a la biodiversitat global, solucionar o intentar solucionar la nostra situació local. Però el cert és que hi ha veus que s'aixequen en contra, ja hem trobat veus dins aquesta cambra; s'exigeix, s'exhibeix pràcticament o bàsicament un dimoni negre; és a dir, no s'ha dit aquí per part del Sr. Huguet, perquè és molt fi amb les seves expressions, però s'ha dit per part d'altres portaveus del Grup Popular que aquesta llei comporta la confiscació de la propietat privada. I jo a aquesta gent que exhibeix aquest dimoni negre jo els convidaria a llegir tota la doctrina constitucional damunt la propietat privada i la funció social que duia una intervenció, però com que m'he compromès a ser breu, ho vull ser. El Tribunal Constitucional, la doctrina constitucional és molt clara, és a dir, la propietat privada avui en dia no s'entén com un ús il·limitat o unes facultats il·limitades d'ús de gaudi d'un bé, d'una cosa; avui en dia està íntimament lligada la propietat privada a una funció social i el Tribunal Constitucional considera el medi ambient, considera la biodiversitat com un bé jurídicament protegit i per tant està íntimament lligat, no es pot deslligar, no es pot separar el concepte de propietat, el que és la utilitat particular d'un bé del que és la funció social, del que vol la col·lectivitat de totes, diguéssim, les propietats, de tot el territori. Ho diu ben clar l'article 128.1 de la Constitució, quan diu que tota propietat queda subordinada o, millor dit, quan subordina tota la riquesa del país en les seves distintes formes i sigui quina sigui la seva titularitat a l'interès general. I a nosaltres en dóna la impressió, una vegada més, que aquest interès general, que aquest interès de tota la col·lectivitat a un dret fonamental, com és el medi ambient, es vol sotmetre una vegada més a l'interès particular. És una sospita, creim que, una vegada més el que intenta primar-se és l'interès particular per damunt de l'interès general. I com vostè ha dit i molts d'altres intervinents han dit, el dret al medi ambient és un dret importantíssim, fonamental i de cada dia més la societat hi està conscienciada.

Aquesta vegada entenem que el Grup Popular no està ni en sintonia amb la Constitució i nosaltres els demanaríem que, per una vegada en la vida, siguin valents, siguin protectors del medi ambient, retirin aquesta esmena a la totalitat, la retirin i estiguin en sintonia, com dic, amb la Constitució espanyola que prima, preval per damunt de tot el dret al medi ambient de tots els ciutadans abans que el dret d'un particular a la seva propietat, sense que això signifiqui privar de la propietat. Significa simplement, i això està admès en dret constitucional, posar limitacions en bé de la col·lectivitat a la propietat privada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES.

Just per una qüestió d'ordre, Sr. President, si me permet, per atenció a les necessitats en aquests cas no diverses i biològiques que segurament tenim tots els presents, renunciaria a replicar. Però també, per cortesia parlamentària i obligació amb els meus companys, vull deixar manifestat aquí que a pròximes tramitacions, que ben segur es faran, posat que no donaran suport a l'esmena a la totalitat els altres grups, sí que tendrem oportunitat de contestar degudament tot el que aquí s'ha manifestat respecte de la nostra posició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, ha renunciat al torn de rèplica. No cal torn de contrarèplica, en conseqüència el debat està substantiat i el que pertocaria és procedir a la votació.

Senyores i senyors diputats poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots favorables, 25; vots en contra, 27. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei de conservació de la biodiversitat de les Illes Balears.

Declaració institucional sobre el cinquanta-quatre aniversari de la Declaració Universal de Drets Humans per part de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

A continuació, el Secretari segon de la Cambra donarà lectura a una declaració respecte del cinquanta aniversari de la Declaració Universal de Drets Humans, per si la cambra considera oportú donar-li suport.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, gràcies, Sr. President:

"Avui es commemora el cinquanta-quatre aniversari de la Declaració dels Drets de l'Home per part de l'Assemblea General de les Nacions Unides. Després d'aquell acte històric i dins el context del món que es trobava en situació crítica, l'Assemblea va recomanar a tots els estats membres que es posassin a treballar per fer realitat la lletra i l'esperit dels trenta articles de l'esmentada declaració.

És per això que, moguts per la urgència dels problemes i convençuts que avui a tots ens afecta i repercuteix, volem expressar en concret la preocupació pels greus problemes que estan succeint a l'Àfrica dels Grans Llacs. La cooperació per al desenvolupament a la nostra comunitat s'ha assumit amb la convicció que no ens podem desentendre de les situacions d'extrema injustícia i opressió, arrelades especialment a determinades zones del planeta, com la que pateix des de fa uns anys aquella zona d'Àfrica.

El conflicte de l'Àfrica dels Grans Llacs ha causat la mort de milions de persones. Ens hem de sumar a la petició del

Parlament europea, a la seva sisena sessió del primer al quatre d'octubre de l'any 2001, quan afirma que aquesta catàstrofe, sense precedents, hauria de ser objecte d'un control i d'una investigació a escala internacional i que caldria prendre en consideració les recomanacions de sancions respecte dels països que es lliuren al saqueig dels recursos de la RD del Congo, demanant al Banc Mundial i al Fons Monetari Internacional de parar d'alimentar els pressuposts pel que fa al control de les exportacions d'armament, així com la prevenció de les vendes il·legals d'armament i les activitats vinculades al tràfic que permetin finançar la continuació de les hostilitats.

L'amplària dels crims contra la humanitat comesos a l'Àfrica dels Grans Llacs demana que s'entengui el mandat del Tribunal Penal Internacional per a Rwanda o per a tot el període del conflicte i a tots els països afectats pels crims i no tan sols a les mantances comeses el 1994 a Rwanda.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears declara que dóna suport a les iniciatives encaminades a la recerca de la pau a la regió africana dels Grans Llacs, per a la consecució de la qual calen la retirada de totes les tropes estrangeres de la República Democràtica del Congo, el màxim suport internacional al procés de transició política iniciada al Burundi, la democratització real dels països implicats en el conflicte, els judicis dels principals responsables de crims contra la humanitat comesos i l'aplicació efectiva de sancions a aquells països i empreses transnacionals que participin en el saqueig dels recursos de la regió.

Aquesta declaració es trametrà al Congrés de Diputats i al Parlament europeu perquè, en el marc de les seves competències, en prenguin les mesures adients."

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari segon, s'aprova per assentiment? Queda aprovada per assentiment aquesta declaració. I me faig ressò, aquesta presidència es fa ressò de la petició de la Mesa de la Comissió d'Hisenda: comunica als diputats i diputades afectats que la Comissió d'Hisenda començarà a les 18.00 hores, en lloc de les 17.00 hores.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma